

FRATERNITAS

GLASILO HRVATSKE PROVINCIJE SV. JERONIMA FRANJEVACA KONVENTUALACA

FRATERNITAS

GLASILO HRVATSKE PROVINCije SV. JERONIMA FRANJEVACA KONVENTUALACA

UVODNIK

Dok u mislima prebirem događaje prve polovice ove godine, primjećujem da se toliko toga dogodilo u smo prvih šest mjeseci, da je teško sve i pobrojati, a da se što ne zaboravi. Događaji s početka godine čine se kao već davni, kao da je od njih prošlo puno vremena i gotovo da smo ih već i zaboravili. Zato nije lako između svih njih izdvojiti one koji bi za našu Provinciju bili važniji ili radosniji, a mislim da i nije potrebno posebno isticati ni jedan događaj, jer sam uvjeren da je svaki od njih na svoj način bio poseban i važan. Sve to pokazuje živost našeg provincijskog bratstva i zato možemo samo zahvaliti Gospodinu što nam je dao milost i mogućnost rada u njegovu vinogradu. Prilika je to da se zahvali svoj braći na razini cijele Provincije na njihovom zauzetom i predanom radu na njivi Gospodnjoj.

No, u isto vrijeme želim naglasiti da ništa manje nisu bili vrijedni i plemeniti oni događaji koji možda neće naći mjesto u ovom broju Fraternitasa, jer nisu posebno zabilježeni. Danas živimo u društvu koje doslovno pati od toga da se bude „vidljiv i prisutan“, da se bude na portalima, na digitalnim mrežama... Naravno, nema ništa loše u tome da se nešto lijepo objavi te da to bude poticaj i na izgradnju drugima. Ali, kad to „objavlivanje“ bude samo zato da se može „pohvaliti“, da se „samopromovira“, u želji za većom popularnošću, onda znamo da to gubi onaj pravi smisao, to onda više nije onaj evanđeoski način djelovanja. Na ovu čestu pojavnost našeg društva, a također i sve više u Crkvi, („popularnosti“), mi kao franjevci; jednostavni i samozatajni redovnici, trebali bi na poseban način paziti, da se ne damo uvući u takvu klopku. Drugim riječima trebamo se čuvati tzv. Duhovne svjetovnosti, na što nas upozorava i sam Papa Franjo kad se obraća svećenicima: *Duhovna svjetovnost je, zapravo, opasna jer je to način života koji duhovnost svodi na privid: Zavodi nas da budemo „trgovci duhom“, ljudi odjeveni u svete forme, a koji u stvarnosti nastavljaju razmišljati i djelovati prema duhu i modi svijeta zapravo se „sastoji u tome da se ne traži Gospodin, nego ljudska slava i osobna dobrobit“ (Evangelii gaudium, 93).* I dalje nastavlja Papa: *Potrebna nam je nutarnja budnost da čuva naše umove i srca, da u nama hrani pročišćujući plamen Duha, jer se svjetovne kušnje vraćaju i „kucaju“ obazrivo i učtivo: „To su ‘elegantni demoni’: ulaze glatko, a da ih nismo uopće ni svjesni“ (Obraćanje Rimskoj kuriji, 22. prosinca 2022.).*

Zato, ovom prilikom želim izreći bratsku zahvalnost svoj braći, koji su samozatajno, marljivo i predano radili u svojim svakodnevnim obaveza-

ma koje ne izgledaju ništa posebno, nipošto „glamurozne“, ali su oni ipak bili posve predani u služenju i darivanju sebe za dobro bližnjih, zajednice i na slavu Božju. Uvijek se dobro vraćati na onu evanđeosku, a koju je lijepo izrekla sv. Majka Tereza: „Nije potrebno činiti velika djela, nego djela s velikom ljubavlju“. Jasno nam je da vrijednost naših djela nije u tome koliko će netko o tome pričati ili nas hvaliti, nego u veličini ljubavi koju smo ugradili u to djelo, koliko ona vrijede pred Bogom. Kao što čitamo u Evanđelju: „... i Otac tvoj koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti“ (Mt 6,4,6).

Ipak za ovo polugodište htio bih se osvrnuti na jedan događaj koji možda ne izgleda velik niti posebno značajan, no moram primijetiti da je nešto novo u našoj provincijskoj tradiciji, osobito zadnjih godina. Naime, nije se već dugo vremena dogodilo da naša Provincija otvara novi samostan, a još manje se pamti da bi naša Provincija otvorila samostan izvan granica naše Domovine i da nije osnovan isključivo za naše Hrvate. To je bio slučaj s ovogodišnjim službenim otvaranjem našeg samostana Sv. Franje u Kopenhagenu, u Danskoj. Ta nova prisutnost ostvarena je u misijskoj zemlji, gdje je postotak katolika manji od 1%. Istina je, da je taj samostan ponešto osebujan i drugačiji od ovih naših u Provinciji, no ipak je to u ovo vrijeme nešto što pobuđuje optimizam i nadu.

Osobno sam u susretu s više osoba iz crkvenog života kao i običnih laika dobio pozitivne reakcije i komplimente na ovaj događaj. Naime, gledajući realno, malo je danas redovničkih zajednica ili biskupija, koje u Europi otvaraju nove prisutnosti. Zato mi je posebno drago što je naša Provincija našla hrabrosti i snage za jedan ovakav korak koji je zapravo u suglasju s onim što često

u svojim govorima poručuje naš Papa Franjo, kad nas poziva da budemo Crkva izlaska na periferije, a ne zatvaranja u sebe.

Osim toga, drago mi je da u našoj Provinciji ne prevladava duh pesimizma, bojazni i zatvorenosti, nego unatoč ne tako idiličnoj situaciji, što se tiče broja braće i službi koje imamo, nismo dopustili da nas to obeshrabri, nego smo i dalje otvoreni i velikodušno se stavljamo Božjoj providnosti na raspolaganje. Vjerujem da će Gospodin ovakav stav većine naše braće u Provinciji obilno blagosloviti, kako to samo On već znade.

Upravo je to ono što bih nakon ovih prvih 6 mjeseci ove godine htio staviti svima na srce, a to je vjera u Božju providnost i stavljanje sebe na raspolaganje toj providnosti. Nastojmo se uvijek iznova obnavljati u Gospodinu u svom zvanju i predanju te si iznova posvećivati dragocjenost poziva kojim nas je pozvao.

Zato gdje god bili, kakva god služba nam bila povjerena, učinimo je dragocjenom u otvorenos-

ti Duhu Božjemu po primjeru našeg Serafskog Oca Franje i po zagovoru našeg zaštitnika provincije sv. Jeronima. A Bezgrešna Djevica neka nam izmoli još puno dobrih i svetih zvanja te ustrajnost i vjernost evanđeoskim idealima, kako bi se Gospodin uvijek iznova mogao proslavljati po svojim poniznim sinovima!

Budimo zato, prije svega neizmjereno zahvalni Bogu za njegovu ljubav i povjerenje koje nam je dao, a onda budimo odgovorni i postojani u svo- me poniznom, zauzetom i predanom radu, a posebno u iskrenoj zajedničkoj i osobnoj molitvi te tako poslušni našem Utemeljitelju koji je braću uvijek opominjao da „*ne trnu duha svete molitve i pobožnosti*“ (Pravilo V. poglavlje), odnosno otvorenost Duhu Svetome. Neka naše služenje bude plod naše molitve da tako doista bude na hvalu i slavu Onome koji nas je pozvao za svoje suradnike i na korist, radost i blagoslov narodu kojemu nas On uvijek iznova šalje!

fra **MILJENKO HONTIĆ**, provincijalni ministar

1. IZ NAŠEGA REDA

FRA FRANÇOIS-XAVIER BUSTILLO

NOVI KARDINAL REDA MALE BRAĆE KONVENTUALACA

U nedjelju, 9. srpnja 2023., na "Angelusu", papa Franjo najavio je sljedeći Konzistorij, koji će se slaviti 30. rujna i na kojem će biti imenovan 21 novi kardinal, među njima i naš subrat fra François-Xavier Bustillo, biskup Ajaccia na Korzici u Francuskoj.

Fra François rođen je 23. studenog 1968. u Pamploni – Španjolska. Ušao je u malo sjemenište u Baztanu, potom započeo postulaturu u Padovi, gdje je završio filozofski i teološki studij na Teološkom Institutu Svetog Antuna - Naučitelja, a zatim stekao licencijat iz teologije na Institut Catholique de Toulouse u Francuskoj 1997. godine. Privremene zavjete položio je 12. rujna 1987., a svečane 20. rujna 1992. Za svećenika je zaređen 10. rujna 1994. godine.

Obnašao je sljedeće službe: gvardijan samostana Narbone (1994.-2018.); župnik župe sv. Bonaventure u Narboni (1994.-2007.); provincijski kustos Kustodije svetog Bonaventure u Francuskoj i Belgiji (2006.-2018.); župnik in solidum Sainte-Croix u Narboni i član biskupskog vijeća bisku-

pije Carcassonne i Narbone (2007.-2018.); biskupski vikar biskupije Narbonnais-Corbières, delegat za nove duhovne pokrete i za međureligijski dijalog (2012.-2018.). Od 2018. gvardijan je samostana Svetog Maksimilijana Kolbea. Dana 13. lipnja 2021. zaređen je za biskupa u katedrali Santa Maria Assunta u Ajacciu.

GENERAL REDA MALE BRAĆE KONVENTUALACA

Prot. 0410 / 2023.

**Ja, Fra Carlos Alberto TROVARELLI OFMConv.,
General Reda Male Braće Konventualaca**

- sukladno odredbama Apostolske konstitucije *Praedicate Evangelium*, čl. 78, §§ 1-2 Pape Franje;
- radi učinkovitije zaštite maloljetnika i s njima izjednačenih osoba, unutar objekata i sredina koje su povjerene na skrb našem Redu, sukladno odredbama Konstitucija, čl. 26;
- radi formacije braće za poštovanje i razboritost u odnosima sa svakim, a osobito s osobama ove kategorije;
- povjerivši Uredu prokuratora Reda izradu nacrtu teksta primjerenog ovoj svrsi;
- po odobrenju Generalnog Definitorija donesenom na sjednici od 17. svibnja 2023. u Generalnoj Kuriji;
- po vlasti koja mi pripada po Kanonskome pravu, kan. 622, ovime donosim

DEKRET

Kako slijedi

Smjernice za zaštitu maloljetnih i ranjivih osoba od spolnog zlostavljanja i postupci u slučaju prijave,

koje trebaju proučiti i primjenjivati sva braća Reda te se imaju objaviti.

Nadalje, dajem mandat provincijalima i kustosima da ih primjenjuju u konkretnim slučajevima i prenesu u bratstva koja su im povjerena te da primjenjuju njihove odredbe.

Dano u Rimu, u Generalnoj Kuriji
Svetih apostola,

26. svibnja 2023, na spomen Svetog Filipa Nerija

(potpis)

Fra Carlos Alberto TROVARELLI OFMConv

General Reda

(potpis)

Fra Tomas Szymczak OFMConv.

Generalni tajnik

Piazza Santi Apostoli, 51 – 00187 RIM (Italija)

Tel. (+39) 06 699 571

Telefaks: (+39) 06 699 57 321

e-mail: mingen@ofmconv.net

Prot. 0410/2023

Smjernice za zaštitu maloljetnih i ranjivih osoba od spolnog zlostavljanja i postupci u slučaju prijave

(17-5-2023)

Polazišta

Red male braće konventualaca oduvijek se kroz odgojni i karitativni rad brine za ranjive i malene. U okviru borbe protiv spolnog zlostavljanja Red je od samog početka promicao primjenu odgovarajućih postupaka. Ovim se dokumentom Red pridružuje zahtjevima Svetog Oca u cilju ostvarenja najviše razine zaštite maloljetnih i ranjivih osoba.

U Apostolskoj Konstituciji *Praedicate Evangelium* posebno se ističe *Papinsko Povjerenstvo za zaštitu maloljetnika* čija je zadaća „razvijanje primjerenih strategija i postupaka, putem **Smjernica** za zaštitu maloljetnih i ranjivih osoba od spolnog zlostavljanja i primjerenog odgovora na takvo ponašanje klera i članova Ustanova posvećenog života i Društava apostolskog života, sukladno kanonskim propisima, a vodeći računa o zahtjevima građanskog prava“. (Franjo, Apostolska Konstitucija *Praedicate Evangelium*, čl. 78 §§ 1-2).

Konstitucije našega Reda određuju: *Braća, u svojim odnosima s osobama, trebaju njegovati i veliko poštovanje. Neka se zalažu stvarati zdrave i sigurne sredine a isto tako: U slučajevima zloporaba, napose prema maloljetnim ili ranjivim odraslim osobama, ministri, kustosi, i ostala braća, trebaju se pridržavati naputaka crkvenog prava* (Konstitucije čl. 26).

Sukladno navodima Svetog Oca te u istoj onoj ljubavi koju je sveti Franjo uvijek gajio kako prema svakom bratu i sestri tako i prema svakome stvorenju, doneseni su sljedeći propisi kojih se treba držati u zaštiti maloljetnika i odraslih ranjivih osoba te sprječavanju svakog oblika zlostavljanja ovih osjetljivih kategorija.

Ured prokuratora Reda, sukladno Zakoniku kanonskog prava i smjernicama *Dikasterija za nauk vjere*, poglavito: *Normama o kaznenim djelima pridržanim Kongregaciji za nauk vjere*, Rim, 11. listopada 2021.; *Vademecumu o nekim točkama postupka u slučajevima spolnog zlostavljanja maloljetnika od strane klerika* (5. lipnja 2022.) red. 2.0. te Motu proprijem *Vos estis lux mundi*, Pape Franje od 5. ožujka 2023., donio je nacrt ovog dokumenta koji je kasnije revidiran te su ga odobrili General Reda i njegov Definitorij.

Ovi propisi postupanja ne zamjenjuju važeće pravo na kanonskom i građanskom području već ga ujedinjuju, te daju korisne naputke poglavarima i svoj braći Reda.

U tom smislu nužno je da sva braća, poglavito provincijali i kustosi budu stalno upoznati s razvojem propisa ovog osjetljivog pitanja na koje se odnose ove smjernice, na razinama Svete Stolice, biskupskih konferencija, građanskih propisa.

S obzirom na sadržaj ovih propisa i na važnost njihova predmeta, dužnost je svih provincijala i kustosa s njima upoznati subraću i budno paziti da se one dosljedno primjenjuju.

I. Opća načela

1. Svrha mjera i postupaka iz ovih smjernica je doprinos uspostavi i održanju ozračja poštovanja i svijesti o pravima i potrebama kako maloljetnika tako i ranjivih odraslih osoba (usp. VELM, čl. 1 § 1. a) koje isključuje svaku opasnost iskorištavanja, spolnog zlostavljanja i bilo kakvog maltretiranja u aktivnostima koje se odvijaju unutar Reda i u apostolskim i pastoralnim zadaćama koje su povjerene kako pojedinim jurisdikcijama tako i svakome fratri.

2. Ovi su naputci namijenjeni braći koji obnašaju vlast i općenito svoj braći Reda.

3. Ove se smjernice odnose na odnos braće sa svim onim osobama koje zahtijevaju posebnu zaštitu i poštovanje, odnosno na:

a) „maloljetnike“ – odnosno osobe mlađe od osamnaest godina;

b) „osobe smanjenih intelektualnih sposobnosti“, ako to proizlazi iz naročitoga psihijatarskog nalaza ili ako je takva osoba po zakonu ovisna o skrbniku (usp. m. p. *Sacramentorum sanctitatis tutela*, čl. 6, 1);

c) „ranjive odrasle osobe“ – odnosno, u smislu ovog protokola, nepokretne, sa tjelesnom ili psihološkom manom, bez osobne slobode, kojoj je činjenično, makar i povremeno ograničena sposobnost razumijevanja ili htijenja i u opiranju uvredama (usp. m. p. *Vos estis lux mundi*, čl. § 2 a, b).

4. U nastavku su navedeni ciljevi i načela kojih se ove smjernice pridržavaju u borbi za suzbijanje zlostavljanja maloljetnika, osoba smanjenih intelektualnih sposobnosti i odraslih ranjivih osoba u okviru Reda a u odnosu s njegovim članovima.

a) Ciljevi:

- promicanje svijesti i poštivanja prava i potreba maloljetnika, osoba smanjenih intelektualnih sposobnosti i ranjivih odraslih osoba; kao i adekvatna formacija za njihovu zaštitu;

- sprječavanje svakog oblika nasilja, fizičkog, psihičkog ili duhovnog zlostavljanja, zanemarivanja, napuštanja, maltretiranja ili iskorištavanja;

- osvješćivanje obveze prijavljivanja zlostavljanja nadležnim vlastima i suradnje s njima u prevenciji i suprotstavljanju zlostavljanju;

- progon svakog oblika zlostavljanja ili maltretiranja maloljetnika, osoba ograničenih intelektualnih sposobnosti ili ranjivih odraslih osoba.

b) Opća načela reguliranja:

- priznati onima koji tvrde da su žrtve, kao njihovim obiteljima, pravo da budu saslušani i da im se pruži potpora; kao i pravo da se prema njihovim dojavama ili prijavama postupi sukladno crkvenim i državnim propisima;

- zajamčiti uključenim osobama provedbu postupka sukladno pravnim propisima (kanon 221 § 3 ZKP) uz poštivanje načela presumpcije nevinosti i načela zakonitosti i proporcionalnosti kazne;

- odmah udaljiti od pastoralnog redovnika koji slijedom zakonitoga kaznenog postupka osuđen za zlostavljanje maloljetnika, osobe smanjenih intelektualnih sposobnosti ili ranjive odrasle osobe;

- zajamčiti dobar glas svih osoba uključenih u bilo koju fazu postupka (ZKP kan. 220; 1390).

5. Provincijali i kustosi moraju se založiti da se sa žrtvama postupa dostojanstveno i s poštovanjem. Osobito im moraju pružiti, prema svojim mogućnostima:

a) gostoprimstvo, pozorno slušanje i potporu ponekad i preko specifičnih službi ako to okolnosti slučaja nalažu;

b) duhovnu skrb;

c) liječničku, terapijsku i psihološku pomoć već prema zahtjevima slučaja.

6. Potrebno je zaštititi lik, tajnost i povjerljivost podataka o uključenim osobama.

II. Mjere sprječavanja

7. §1 Neka provincijali i kustosi osiguraju da u pastoralnom radu i misijskom djelovanju zajednica, u kojima sudjeluju štice kategorije iz ovog dokumenta, „braća, u svojim odnosima s osobama, iskazuju veliko poštovanje. Neka se zalažu stvarati zdrave i sigurne sredine“ (Konst. čl. 26. §1), eventualno donošenjem specifičnih pravilnika, već prema mjesnim običajima i državnim zakonima.

§ 2. Kako bi se ostvarila dosljednija prevencija, poglavari pokreću primjerenu početnu ili trajnu formaciju za svu braću, poglavito za one koji rade s maloljetnicima i ovim dokumentom štićenim kategorijama.

8. Sukladno članku 3 Motu proprija *Vos estis lux mundi* svaki viši poglavar (provincijal ili kustos) neka odredi jednog brata ili laika pogodnog po razboritosti, stručnosti i ljudskom senzibilitetu kao delegata za zaštitu maloljetnika, osoba smanjenih intelektualnih sposobnosti i ranjivih odraslih osoba, sa sljedećim nadležnostima i obvezama:

1° Primanje svakog oblika prijave ili obavijesti – neposredno od navodne žrtve ili od trećih osoba – ponašanja na koja se odnose ove smjernice. Prijavitelju ili navodnoj žrtvi treba uvijek dati povratnu informaciju.

2° Prikupljanje svih korisnih podataka radi identifikacije prijavljene osobe i mogućih žrtava kao i svake druge informacije koja se tiče prijavljenih činjenica i uključenih osoba.

3° Informiranje prijavitelja odnosno navodne žrtve o kanonskom i građanskom postupku.

4° Pružanje od samog početka navodnim žrtvama potrebne pomoći i osobne skrbi.

5° U slučaju usmene prijave sastavljanje zapisnika iznesenih navoda – kojeg po mogućnosti potpisuje prijavitelj – uz istodobno pokretanje postupaka donošenjem dokumenta koji također treba biti sastavljen u nazočnosti kanonskog bilježnika.

6° Dostavljanje bez odlaganja višem poglavaru zapisnika prijave i akta o poduzetim mjerama, pri čemu se dostava dokumentira potvrdom s datumom pošiljke, o čemu se obavijest daje prijavitelju.

7° Čuvanje službene tajne sukladno kanonu 1455 § 3 ZKP, pri čemu nije dopušteno zadržavanje kopije dokumenata.

8° Redovito informiranje višeg poglavara o svemu poduzetom.

9° Kada god to okolnosti zahtijevaju i on to ocijeni potrebnim, svaki viši poglavar neka imenuje pomoćnog delegata za zaštitu maloljetnika, osoba smanjenih intelektualnih sposobnosti i ranjivih odraslih osoba, koji će delegatu pomagati u primjeni ovih smjernica ili ga po potrebi zamijeniti. Delegat neka pokrene postupke prevencije i formacije za odnose s maloljetnicima i ranjivim odraslim osobama.

10. Prije povjeravanja zadaća koje obuhvaćaju skrb o maloljetnicima ili odraslim ranjivim osobama braći ili laicima, provincijali i kustosi trebaju:

a) utvrditi podobnost kandidata za međudjelovanje s takvim osobama kroz detaljnu analizu kojom će se utvrditi prethodno nekažnjavanje kandidata sukladno važećim zakonima;

b) osigurati, osobno ili preko delegata, provedbu potrebne formacije za prepoznavanje, utvrđivanje i sprječavanje zloporabe vlasti, duhovnog i spolnog zlostavljanja.

III. Pravila ponašanja i postupanja

11. U apostolskim inicijativama koje uključuju ovim dokumentom štićene kategorije prednost uvijek treba dati njihovoj integritetu. Stoga tijekom tih aktivnosti braća i njihovi suradnici (primjerice odgojitelji, kateheti, nastavnici, ...) trebaju:

- biti razboriti i prema njima se odnositi s dužnim poštovanjem;

- nuditi vjerodostojne pozitivne i moralno besprijekorne uzore;

- biti vidljivi drugima kada god se nalaze u njihovoj nazočnosti, izbjegavajući izdvajanja s njima, osobito ne u vlastitoj sobi ili u nekoj drugoj spavaćoj sobi;

- obavijestiti poglavare ili delegata o svakom primijećenom potencijalno opasnom ponašanju;

- poštivati sferu privatnosti tih osoba, izbjegavajući postavljanje indiskretnih pitanja o osobnoj intimi;

- obavijestiti roditelje ili skrbnike o aktivnostima koje se kane razvijati te o predviđenoj metodologiji rada;

- biti maksimalno oprezni u komunikaciji s njima, čak i u telefonskoj ili na društvenim mrežama, izbjegavajući razmjenu dvosmislenih poruka ili fotografija, izbjegavajući dijeljenje bilo kakvih pornografskih slika; izbjegavati razmjenu poruka u kasne sate;

- izbjegavati svaki neprimjereni i nepotrebiti kontakt, bilo tjelesni ili verbalni, koji bi mogao postati dvosmislen (milovanje, ljubljenje, neoprezno, neopravdano grljenje koje bi se eventualno moglo krivo shvatiti).

12. Braći i njihovim suradnicima najstrože je zabranjeno u okviru apostolskih djela u kojima sudjeluju osobe ovim dokumentom štićenih kategorija:

- tjelesno ili svako drugo kažnjavanje ili obraćanje na uvredljiv način;

- uspostavljanje povlaštenog odnosa s osobama na koje se odnose ove smjernice;

- ostavljanje bilo koje takve osobe u situaciji koja može potencijalno ugroziti njenu fizičku ili mentalnu sigurnost;

- neprimjerenost ili spolno provokativno ponašanje ili sudjelovanje u takvom ponašanju;

- diskriminiranje neke ili više osoba na koje se odnose ovi propisi;

- tražiti od bilo koje takve osobe čuvanje tajne o njihovom odnosu s odraslima;

- davanje posebnih darova, alkoholnih pića ili opojnih sredstava nekoj od osoba na koje se odnose ovi propisi;

- prijevoz neke od navedenih osoba, samih u osobnom vozilu;

- fotografiranje ili snimanje neke od osoba na koje se odnose ovi propisi; po potrebi treba prethodno pribaviti pismeno dopuštenje roditelja ili skrbnika;

- objavljivanje i širenje preko interneta ili društvenih mreža slika na kojima se može prepoznati neka od osoba na koje se odnose ovi propisi; po potrebi treba prethodno pribaviti pismeno dopuštenje roditelja ili skrbnika;

13. Svako neprimjerenost ponašanje ili uznemiravanje osoba na koje se odnose ovi propisi, čak i ako se ne može smatrati zlostavljanjem, treba se dojaviti poglavaru ili delegatu koji će takvo ponašanje procijeniti uravnoteženo, razborito i pažljivo te o tome obavijestiti zainteresirane strane.

IV. Dojave i prijave

14. Osobe koje izjave, bilo napismeno ili usmeno da su žrtve spolnog zlostavljanja, kao i njihove obitelji, imaju pravo biti primljeni i saslušani. Delegat neka ih sasluša i neka ih upozna s kanonskim postupcima koje u takvim slučajevima Crkva propisuje, uz zaštitu njihova dobra glasa i povjerljivosti osobnih podataka.

15. Provincijal ili kustos, po izvješću delegata, može povjeriti duhovno vodstvo mogućim žrtvama kvalificiranoj osobi a po potrebi može ponuditi i liječničku i psihološku pomoć, pružajući joj sve potrebne informacije u svezi kanonskih postupaka.

16. Privremeno zavjetovana i svečano zavjetovana braća kao i njihovi suradnici koji su dobili obavijest ili su stekli osnovanu sumnju da bi neka od ovim protokolom štićenih osoba mogla biti žrtva nekog oblika predmetnog zlostavljanja, neka o tome izvijeste delegata ili nadležnog poglavara. Pritom neka se isključi bilo kakvo kršenje sakramentalnog pečata.

17. Nakon što ocijeni osnovanost prijave zlostavljanja maloljetnika, viši poglavar može donijeti odgovarajuće mjere opreza sukladno kanonu 1722 ZKP te udaljiti tuženika od pastoralnih aktivnosti sve do zaključenja postupka.

18. Strogo je zabranjeno odvracanje moguće žrtve ili njene obitelji od prijavljivanja slučaja građanskim vlastima; delegat neka priopći mogućoj žrtvi ili njenim roditeljima odnosno skrbnicima to njihovo pravo i dužnost te neka ih potakne da to svoje pravo iskoriste, vodeći računa da to bude dokumentirano u pisanom obliku uz potpis zainteresiranih strana. U tome neka se viši poglavari pridržavaju važećih mjesnih propisa.

V. Istraživanje prijava

19. Ne prejudicirajući istrage građanskih vlasti, provincijal ili provincijski kustos u slučajevima koji su u njegovoj nadležnosti dužan je pokrenuti prethodnu istragu sukladno kanonu 1717 ZKP, koja će se provesti bilo preko njegova delegata ili će je provesti osobno ako to okolnosti zahtijevaju.

20. Tijekom istrage mora se utvrditi vjerodostojnost optužbe temeljem koje se istraga provodi kao i okolnosti, osobni podaci i životna dob oštećenih osoba u trenutku kada je kazneno djelo počinjeno, učinjena šteta i moguće sakramentalne implikacije. Mogu se prikupiti dokumenti, dokazi i svjedočanstva s više mjesta u kojima je djelovao redovnik koji je predmet istrage.

21. Osoba kojoj je povjerena istraga može se koristiti i dostupnim izjavama, svjedočanstvima, dokumentima i informacijama dobivenim od stručnjaka s građanskog područja, kao i bilo kojom presudom ili odlukom državnih sudbenih vlasti u svezi činjenica koje su predmet istrage. U tu svrhu provincijal po ovlasti generala Reda, može obustaviti kanonsku istragu, ako to okolnosti zahtijevaju, i pričekati ishod istrage na građanskom području.

22. Tijekom prethodne istrage treba:

a) stalno obavještavati moguće žrtve o tijeku postupka i pružiti im duhovnu pomoć;

b) primiti izjavu moguće žrtve, njenih roditelja ili skrbnika, ako je žrtva maloljetnik ili osoba koja je izjednačena s maloljetnikom, u pisanom obliku;

c) pojasniti mogućoj žrtvi, ili njenim roditeljima odnosno skrbnicima njena prava i kako ih može zaštititi, uključujući mogućnost podnošenja tužbe civilnim vlastima;

f) zaštititi moguću žrtvu i njenu obitelj od svakog zastrašivanja ili moguće odmazde;

g) Zaštititi lik, tajnost i povjerljivost osobnih podataka uključenih strana sukladno kanonu 220 ZKP.

23. Presumpcija nevinosti mora uvijek biti osigurana kako ne bi bio povrijeđen dobar glas brata koji je predmet istrage; provincijal ili kustos je dužan priopćiti mu s ljubavlju i obazrivo kako je pokrenuta istraga i koje ga optužbe terete. Trebaju mu i predložiti usluge kanonskih savjetnika ili civilnih odvjetnika ako je u svezi njegova slučaja pokrenut postupak pred civilnim vlastima.

24. Provincijal ili kustos je dužan razmotriti mogućnost recidiva kaznenog djela i mogućnost kompromitiranja dokaza, te radi sprječavanja sablazni neodložno posebnim dekretom odrediti preventivne mjere sukladno kanonu 1722 ZKP, privremeno udaljiti iz crkvene službe i/ili od liturgijskog slavlja u javnosti te mu zabraniti podjeljivanje sakramenata, ako je u pitanju prezbiter; zabraniti mu boravak, javno sudjelovanje u svetim činima, zabraniti mu korištenje sredstava komunikacije i pristup društvenim mrežama.

25. § 1. Ako istraga potvrdi vjerodostojnost jednog ili više kaznivih djela, provincijal ili kustos je dužan o tome pravodobno obavijestiti generala Reda i prokuratora Reda, a ako je tako određeno, priopćenje dati i nadležnim civilnim vlastima. Pokaže li se optužba neosnovanom ili nedostatno dokazana, isti viši poglavar neka donese obrazloženi dekret o zaključenju istrage te arhivirati slučaj i pohraniti cjelokupnu prikupljenu dokumentaciju u tajni arhiv Kurije.

§ 2. S obzirom na to da je riječ o optužbama za kaznjiva djela pridržana *Dikasteriju za nauk vjere*, provincijal ili kustos u slučaju da je određeno arhiviranje slučaja, neka kopiju akata istrage zajedno s osobnim mišljenjem (*Votumom*) pošalje generalu Reda, koji će o tome dati priopćenje *Dikasteriju* (usp. *Normae de gravioribus delictis* 2021., čl. 6 i 10).

§ 3. Viši poglavar, ako to okolnosti slučaja zahtijevaju, neka u pisanom obliku obavijesti o pokrenutom postupku mjesnog ordinarija redovnika koji je podvrgnut istrazi, ili mjesta u kojem živi moguća žrtva, dakako uz poštivanje najveće povjerljivosti. U slučaju da brat obnaša neku službu u biskupiji ili obnaša pastoralnu službu, dojava mjesnom ordinariju je obvezatna.

26. § 1. Pošto primi na znanje ishod prethodne istrage, general Reda po odluci *Dikasterija za nauk vjere* moći će pokrenuti kazneni postupak, po mogućnosti uključujući višeg poglavara optuženog redovnika.

§ 2. Po okončanju kaznenog procesa redovnik koji je proglašen krivim za kaznjivo djelo zlostavljanja maloljetnika ili osobe smanjene intelektualne sposobnosti treba biti kažnjen prema težini počinjenog kaznivog djela, kako bi se „uspostavila pravednost, popravio krivac i uklonila sablazan“ (kan. 1341).

§ 3. Provincijal neka svakako priopći ishod kaznenog procesa zainteresiranim stranama tako što će im objaviti dispozitiv presude ili dekreta, zaštitivši pritom povjerljivost i dobar glas svih uključenih subjekata. To priopćenje treba proizlaziti iz dokumenta naslovljenog na generala Reda.

28. Svaki provincijal ili kustos s ovim protokolom treba upoznati sve članove pod njegovom jurisdikcijom. Zasebnim dekretom treba donijeti potrebne izmjene i dopune kako bi se dokument uskladio s civilnim zakonima zemlje u kojoj se njegova provincija ili kustodija nalazi kao i s odredbama nacionalnih biskupskih konferencija. Ovjerenu kopiju treba poslati generalu Reda.

U Rimu, 17. svibnja 2023.

SUSRET UPRAVE REDA S NOVOIZABRANIM PROVINCIJALNIM MINISTRIMA, KUSTOSIMA I TAJNICIMA

Nakon godina pandemije, bilo je napokon moguće nastaviti redoviti godišnji susret s novim provincijalnim ministrima, kustosima i tajnicima jurisdikcija Reda Male braće franjevaca konventualaca, koji se obično odvija u prvoj polovici siječnja svake godine. Na ovom susretu sudjelovali su fra Miljenko Hontić, provincijalni ministar, i fra Zlatko Vlahek, tajnik Provincije, u zajedništvu drugih tridesetak predstavnika ostalih jurisdikcija. Tjedni susret odvijao se u Seraphicum u Rimu, od 9. do 13. siječnja 2023., i u prostorima Generalne kurije.

Na početku susreta generalni ministar fra Carlos Trovarelli i cijeli generalni Definitorijski pozdravili su braću koja su došla iz raznih federacija Reda: AFCOF-a, CEF-a, CFF-a, FAMC-a, FALC-a i FIMP-a (jedino iz federacije FEMO nije bio nitko, jer prošle godine nisu imali kapitule).

Nakon predstavljanja svakoga prisutnog brata, tjedni program se sastojao od raznih pravnih i formativnih pitanja; jednom riječju, od svega što može biti korisno u službi povjerenoj poglavarima. Tako su sudionicima predstavljeni zaključci posljednjega generalnog kapitula iz 2019. Nakon toga je Generalni prokurator Reda, fra Maurizio Di Paolo, predstavio i objasnio Priručnik Reda za različita pravna pitanja i situacije u životu provincijskih, kustodijskih i samostanskih bratstava. Voditelj Ureda za projekte Reda, fra Valerio Folli, u sklopu Tajništva za misijsku djelatnost, objasnio

je način rada ovog ureda i mogućnost financiranja nekih misijskih i socijalnih projekata. Fra Piotr Stanisławczyk, Generalni tajnik za formaciju, predstavio je temu „Kako postupati s teškom braćom“ te predstavio neka teška iskustva suživota iz samostanskih zajednica, kao i načine, a i dužnost poglavara u traženju pomoći i rješavanju problema. Službeni dokument o vršenju službe autoriteta i poslušnosti braće predstavio je mons. Agostino Gardin, bivši generalni ministar i nadbiskup Trevisa u miru, dok je delikatnu temu autoriteta i zlorabe moći u vršenju službe predstavio fra José R. Carballo, nadbiskup i tajnik Dikasterija za ustanove posvećenog života i Družbe apostolskog života.

U tjednom programu, koji se uglavnom odvijao u Seraphicum, bilo je cjelodnevnih posjeta Generalnoj kuriji i bazilici Dvanaest apostola, što je omogućilo provincijalnim ministrima i kustosima da se sastanu s Ekonomom i Egzaktorom Reda, dok su se tajnici upoznali s djelovanjem Generalnog tajništva i Arhiva Reda. Kao kruna toga dana provedenog i obogaćenog različitim saznanjima u Generalnoj kuriji, bilo je sudjelovanje u svečanom euharistijskom slavlju, koje je predvodio mons. kard. Mauro Gambetti, nakon čega je uslijedila večera u bratskom radosnom raspoloženju. Jednako raspoloženje bilo je prisutno u međunarodnom kolegiju Seraphicuma, gdje boravi i studira naš klerik fra Erik Matejak. Za vrijeme ovog susreta provincijalni ministar i tajnik Provincije imali su prilike družiti se s našim fra Erikom. Bila je to prigoda da se provincijalni ministar susretne s njegovim odgojiteljima u Seraphicum te o njegovu iskustvu u novoj sredini razgovara s fra Erikom, koji ne skriva svoje zadovoljstvo boravka u Rimu.

SERAPHICUM – SKUPŠTINA POD NAZIVOM „NA POLA PUTA“ II. TURNUS

Od 19. do 23. lipnja 2023. u Seraphicum u Rimu održan je drugi krug bratske skupštine pod nazivom „na pola puta“, na kojoj su se okupili ministri, kustosi i delegati iz svake federacije Reda.

Prva etapa ovog susreta održana je također u Seraphicum, u siječnju 2023. Na ovom (ljetnom) susretu je bilo sveukupno 52 braće (uključujući generalnog ministra fra Carlosa A. Troverellija, generalnog Definitorija i tri prevoditelja). U ovoj etapi sudjelovao je i provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima, fra Miljenko Hontičić.

Više od „na pola puta“, tj. pola šestogodišnjeg razdoblja 2019.-25., sastanak se održao dvije godine prije sljedećega generalnog kapitula. Bila je to prilika da se usredotočimo na Redoviti generalni kapitul 2025. (Seraphicum, lipanj 2025.) Nastojalo se i na ovom susretu, kao i na onom u siječnju, usredotočiti na neke prioritetne i tematske jezgre, a sve pod glavnim pitanjem: Kakvo je aktualno stanje u našem Redu? Koji su to znakovi života, a koji znakovi preživljavanja? Gdje smo mi to s prenošenjem i kreativnim utjelovljenjem franjevačke karizme?

Izlaganja Generalnog ministra i nekih generalnih definitora pokušala su uvesti sudionike u ove glavne teme koje obuhvaćaju Red u cijelosti. Nakon svake teme raspravljalo se najprije u dvorani, a onda su sudionici bili raspoređeni u četiri skupine. Rad u skupinama bio je vrlo plodonosan te je uvelike obogatio opću raspravu i dijalog, polazeći od različitih iskustava života i služba.

Kao i u prvom krugu, tako je i ovaj put fra Rogério Pereira Xavier, generalni asistent za FALC (Federación América Latina Conventuales), na kraju intenzivnog tjedna, prikupio i predložio neke „ključne“ riječi ili teme koje bi mogle biti kori-

sne u pripremi za Generalni kapitul. S obzirom na potonje, nadamo se da ćemo proslaviti Kapitul s manje analiza ili bolje rečeno, sažetijim i bitnijim analizama, kako bismo više slušali sebe, svijet s njegovim problemima, dopuštajući da čujemo kako nas vide i drugi (laici, mladi itd.). Kad bismo htjeli definirati atmosferu koja je prožimala ovaj susret, mogli bismo, među ostalim, zabilježiti dva znakovita izraza: «Lijepi smo kao Red» (fra Carlos) i «Veliki smo Božji dar za ovaj svijet» (subrača).

Za vrijeme susreta preminuo je fra Franciszek Targonski, dugogodišnji profesor moralne teologije na Seraphicum, te su na njegovim sprovodnim obredima sudjelovali svi sudionici susreta.

Radosniji je bio događaj dočeka relikvija mučenika iz Pariacota iz Perua (fra Zbigniew i fra Michal). Trenutak u kojem su u samostanu Svetih dvanaest apostola predstavnici poljske vlasti – ministarstava, koordinirane veleposlanikom pri Svetoj Stolici Adamom Kwiatkowskim, dodijelile blaženikovim obiteljima najviše državno odlikovanje: Veliki križ – Medalju za zasluge, što je na sve ostavilo dirljiv dojam. To je u Poljskoj vrlo visoko priznanje, a dano je ovim obiteljima (koje su za tu prigodu došle u Rim) upravo zato što su ova subrača ubijena „u mržnji prema vjeri“ želeći do kraja dijeliti život s povjerenim im narodom. Nakon ove svečanosti uslijedilo je euharistijsko slavlje, koje je predvodio naš subrat kardinal fra Mauro Gambetti.

Konačno, 23. lipnja, zaključak bratske skupštine poklopio se sa sudjelovanjem naših studenata na svetoj misi na kraju akademske godine u Seraphicum, koju je predvodio i slavio na otvorenom kardinal Augusto Paolo Lojudice, nadbiskup Siene. Ovo je dodatno doprinijelo da kao „obitelj“ budemo blizu jedni drugima, a to je posebno vidljivo u našem međunarodnom kolegiju, koji sa svojih dvadeset i sedam nacija (prisutne braće) dobro predstavlja lice našega Reda i njegovu nadu.

2. NAŠA PROVINCIJA

SUDJELOVANJE NEKE NAŠE BRAĆE NA SPROVODNIM OBREDIMA PAPE BENEDIKTA XVI. U RIMU

Generalna Kurija našeg Reda i ove godine organizirala je tečaj za novoizabrane provincijalne ministre, kustose i tajnike Provincija, koji se održavao od 9. do 14. siječnja u Rimu, u međunarodnom kolegiju franjevac konventualaca „Sv. Bonaventura – Seraphicum“. Iznenadnom viješću o smrti pape emeritusa Benedikta XVI., polazak na ovaj susret za provincijalnog ministra, fra Miljenka Hontića, i tajnika Provincije, fra Zlatka Vlaheka, tim povodom je anticipiran te su se uputili koji dan ranije da prije susreta mogu sudjelovati na sprovodnim obredima preminulog pape.

Sprovodnu misu za Benedikta XVI., u četvrtak 5. siječnja 2023. na Trgu sv. Petra u Vatikanu predslavio je papa Franjo. Prije početka euharistijskog slavlja, lijes pape Benedikta XVI., iznesen je uz tihu pratnju orgulja i otkucavanje zvona s bazilike, te položen na tlo ispred oltara na Trgu sv. Petra. Uslijedila je krunica Blažene Djevice Marije, koju su zajedno molili okupljeni biskupi, svećenici i prisutni vjernici.

Papa Franjo je sa sjedala ispred oltara predvodio uvodne obrede euharistijskog slavlja. Prvo čitanje iz Knjige proroka Izaije (29, 16 – 19) naviješteno je na španjolskom, Psalam 22 otpjevan je na latinskom, a drugo čitanje Prve Petrove poslanice (1, 3 – 9) pročitano je na engleskom jeziku. Papa Franjo je potom održao homiliju:

Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj! Posljednje su to riječi koje je Gospodin izgovorio na križu, takoreći njegov posljednji dah, kao potvrda onoga što je karakteriziralo cijeli njegov život: stalno predanje samoga sebe u ruke Oca svojega. (...) *Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!* To je po-

ziv i program života koji On šapće i poput lončara želi oblikovati srce pastira, sve dotle da u sebi ima iste osjećaje kao i u Kristu Isusu, rekao je papa Franjo na početku. Sveti Otac potom je govorio o *zahvalnoj predanosti* služenju Gospodinu i njegovu narodu koje je plod prihvaćanja potpuno besplatnog dara.

Svoju homiliju Papa je završio riječima: *Benedikte, vjerni Zaručnikov prijatelju, neka tvoja radost bude potpuna kad konačno i zauvijek čuješ njegov glas!*

Slavlje je nastavljeno euharistijskom službom koju je u Papino ime uz odar kod oltara predvodio dekan kardinalskog zbora Giovanni Battista Re.

Nakon popričesne molitve uslijedio je obred molitve preporuke i posljednjeg pozdrava, koji je predvodio Sveti Otac, a kardinal Re je okadio i blagoslovljenom vodom poškropio lijes. Nakon što je otpjevan evanđeoski hvalospjev *Veliča*, tijelo Benedikta XVI. kroz baziliku je preneseno do kripe. Prije ulaska u baziliku, papa Franjo se pomolio dotaknuvši lijes te izrekao blagoslov.

Uslijedili su sprovodni obredi, koje je predvodio kardinal Re. Tijelo Benedikta XVI. pokopano je u grobnicu u kojoj je do beatifikacije bilo položeno tijelo Ivana Pavla II.

Na trgu su se mogli vidjeti i transparenti „Santo subito“ i „Danke Papst Benedikt!“ (*Odmah svetac!* i *Hvala, papa Benedikte!*). „Santo subito!“, kao i uzvici „Benedetto!“, čulo se iz mnoštva na kraju slavlja, prije nego li su suslavitelji i za njima lijes ušli u baziliku sv. Petra, te se zastor sa slikom Uskrslog Krista na glavnom portalu zatvorio.

Obredi su slavljani po primjeru sprovoda za vladajućeg papu s nekim izvornim elementima te prilagodbama, a neki su elementi izostavljeni. Slavlje je prema želji Pape emeritusa bilo obilježeno jednostavnošću koja je karakterizirala život toga „poniznog slugu u vinogradu Gospodnjem“. U njemu je sudjelovalo oko 130 kardinala, 400 biskupa i 3700 svećenika. Među njima su bili

zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, zadarSKI nadbiskup Želimir Puljić, riječki nadbiskup Mate Uzinić, požeški biskup Antun Škvorčević i bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak. U ime Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine sudjelovao je umirovljeni vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić.

Iz naše Provincije, na Trgu sv. Petra, uz već spomenutu braću, fra Miljenka Hontića i fra Zlatka

Vlaheka, bili su prisutni fra Josip Ivanović i fra Milan Gelo, koji su došli u vlastitom angažmanu.

Nakon sprovednih obreda, fra Miljenko Hontić, provincijalni ministar, dao je intervju za EWNT televiziju o povezanosti pokojnog pape Benedikta XVI. i hrvatskog naroda te našeg Reda OFMConv.

Uslijedio je potom zajednički ručak u kolegiju Penitencijerije franjevac konventualaca na poziv rektora fra Vincenza Cosattija.

OTVARANJE NOVOG SAMOSTANA SV. FRANJE ASIŠKOG U KOPENHAGENU U DANSKOJ

Maglovito jutro grada Zagreba, u ponedjeljak, 16. siječnja 2023. g. raspršila je radost braće Provincije: provincijalnog ministra fra Miljenka Hontića, vikara Provincije fra Martina Jakovića, tajnika Provincije fra Zlatka Vlaheka, fra Josipa Petonjića i fra Vladimira Vidovića, definitora, koji su se zaputili na svečano otvaranje samostana sv. Franje Asiškog u Kopenhagenu u Danskoj.

Podsjećamo da braća fra Tomislav Cvetko (Hrvat), fra Tomaš Majcen (Slovenac) i fra Stephen Bejo (Filipinac) djeluju i žive u samostanskom bratstvu još od 2017. g., u kući koju im je povjerio mjesni biskup Kopenhagena i cijele Danske, mons. Czeslaw Kozon. Dvojici braće povjerene su dvije centralne župe Kopenhagena. Nakon završenog procesa za kanonsko osnivanje samostana u Kopenhagenu, te odobrenja i dekreta generalnog ministra fra Carlosa Trovarellija, slijedilo je službeno otvaranje samostana sv. Franje Asiškog.

Prvi dan boravka u Kopenhagenu provincijalni ministar fra Miljenko Hontić i definitori iskoristili su za održavanje redovite sjednice Definitorija. Popodnevno slobodno vrijeme, iako u kišnim i vjetrovitim uvjetima, bila je prigoda upoznavanja povijesnih i kulturalnih znamenitosti grada Kopenhagena.

Drugog dana, 18. siječnja o. g., provincijalni ministar fra Miljenko Hontić, u zajedništvu definitorija Provincije i braće zajednice, službeno je otvorio samostan sv. Franje Asiškog u Kopenhagenu. Program otvaranja samostana započeo je svečanim euharistijskim slavljem na danskom jeziku, koje je predslavio mjesni biskup mons. Czeslaw Kozon, nakon čega je uslijedio blagoslov samostana. Prije završnog obreda blagoslova samostana, fra Tomislav Cvetko ispovjedio je vjeru i položio prisegu u ruke fra Miljenka Hontića, kako to predviđa Pravilnik za održavanje kapitula. Tim prigodnim posjetom, mons. Czeslaw Kozon istaknuo je potrebu biskupije za imenovanje privremenog upravitelja župa na Greenlandu, te je zamolio provincijalnog ministra fra Miljenka i Upravu Provincije da jedan od prisutne braće samostana sv. Franje Asiškog u Kopenhagenu bude imenovan privremenim upraviteljem dotične župe. Budući da je samostanska zajednica spremna izaći u susret potrebama biskupije, odlučeno je da jedan od braće bude imenovan privremenim upraviteljem župe na Greenlandu. Nakon blagoslova novoosnovanog samostana, uslijedila je svečana i obilna večera, koju je priredila kuharica, Hrvatica iz Bosne. Uz bratsko radosno raspoloženje, nije nedostajala ni pokoja hrvatska pjesma, koja je dala posebnu notu cijelom zajedništvu.

Fra Tomislavu Cvetku zahvaljujemo na srdačnom i bratskom gostoprimstvu, a braći novoosnovanog samostana sv. Franje Asiškog u Kopenhagenu, želimo obilje Božjeg blagoslova u radu i svjedočenju franjevačke karizme!

GODIŠNJI SUSRET GVARDIJANA S UPRAVOM PROVINCIJE

U samostanu Svetog Duha u Zagrebu od 26. do 27. siječnja o. g. održan je godišnji susret gvardijana s upravom Provincije. Pristigli su sljedeći gvardijani: fra Vitomir Glavaš iz Cresa, fra Zdravko Tuba iz Molva, fra Martin Dretvić iz Novog Marofa, fra Đuro Hontić iz Pule, fra Ivan Bradarić iz Siska, fra Martin Jaković iz Splita, fra Josip Ivanović iz Šibenika, fra Josip Blažević iz Vinkovaca, fra Pero Kelava iz Visa, a kao domaćin je bio i fra Josip Petonjić, gvardijan zagrebačkog samostana. Pismeno izvješće poslao je fra Tomislav Cvetko iz novootvorenog samostana u Kopenhagenu. Susretu su također prisustvovali svi članovi Uprave Provincije.

Susret je započeo ručkom u samostanskom blagovolištu 26. siječnja o. g., dok je rad sjednice započeo molitvom devetog časa u kapitularnoj dvorani samostana. Nakon uvodnog pozdrava o. Provincijal, fra Miljenko Hontić, kratim se riječima osvrnuo na cilj ovog susreta, podsjetio na smjernice četverogodišnjega provincijskog plana, naglašavajući važnost sagledavanja prijednog puta, aktualne situacije i izazova budućnosti u svjetlu Duha Svetoga. Uslijedila su izvješća provincijskog egzaktora fra Josipa Petonjića, provincijskog ekonoma fra Marka Vrdoljaka i ravnatelja Doma Sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu, fra Vladimira Vidovića. Predstavili su bitne stavke koje su se ostvarile u 2022. godini te projekte i prijedloge koji se namjeravaju ostvariti u 2023. godini.

Izvješća svakoga pojedinog samostana slijedilo je metodologiju prikaza molitveno-bratskog života u zajednici, apostolata (župa ili drugo djelovanje) i ekonomskog izvješća. Izvješća su pomogla prikazati život svake pojedine zajednice sa njihovim novostima, te planovima i prijedlozima koji se žele ostvariti u godini pred nama kao i u ovome mandatu.

Svečano euharistijsko slavlje u bazilici sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu predslavio je provincijalni ministar, fra Miljenko Hontić, zajedno s definitorima i gvardijanima Provincije, dok je propovijedao fra Stjepan Brčina, voditelj duhovno-duhovitih večeri. U bazilici prepunoj mladim ljudima, prvi put se preko novopostavljenih kamera u bazilici prenosilo misno slavlje na LaudatoTV. Naime, nedavno postavljene kamere omogućit će visoku kvalitetu prijenosa i laku povezanost s televizijskim i radijskim postajama, te će i na taj način vjernici diljem Hrvatske i izvan domovine, biti povezani s bazilikom sv. Antuna Padovanskog, što će sve doprinijeti evangelizacijskom nastojanju franjevac konventualaca.

Nakon misnog slavlja slijedila je večera, a potom rekreacija uz delicije koje su donijeli gvardijani pojedinih samostana.

Drugi dan susreta započeo je euharistijskim slavljem, koje je predslavio vikar Provincije, fra Martin Jaković. Nakon doručka, nastavio se rad s izvješćima preostalih samostana. Izvješća su na koncu susreta iznijeli i fra Stjepan Brčina, voditelj Centra za promicanje duhovnih zvanja, a nacionalni asistent Vojske Bezgrešne, fra Zdravko Tuba, ostavio je izvješće u pismenoj formi.

Na kraju susreta, provincijalni ministar se zajedno s članovima uprave i gvardijanima osvrnuo na kalendar provincijskih događanja u 2023. godini, koja su tom prilikom ažurirana.

ODRŽANE DUHOVNE VJEŽBE U OLIMJU

Kako je bilo predloženo na planerskom sastanku gvardijana, krajem mjeseca rujna, da se prvi turnus duhovnih vježbi održi, radi bolje kvalitete duhovnih vježbi, izvan zagrebačkog samostana, tako je bilo i realizirano. Naime, od 5. do 9. veljače u samostanu bl. Antona Slomšeka u Olimju, Sloveniji, kod naše subraće franjevac konventualaca Slovenske provincije sv. Jožefa, održan je prvi turnus duhovnih vježbi za braću naše Provincije. Voditelj duhovnih vježbi bio je fra Marinko Šakota, franjevac Hercegovačke franjevačke provincije i dugogodišnji župnik u Međugorju. Tema duhovnih vježbi bila je „Bolje upoznavanje Boga i sebe – drugih“.

Na duhovnim vježbama sudjelovalo je jedanaest članova naše Provincije (petorica iz Zagreba, dvojica iz Pule, te po jedan iz Novog Marofa, Molva, Siska i Vinkovaca), a pridružila su se i dvojica braće iz samostana Olimje, tako da nas je zajedno s duhovnikom bilo četrnaest.

Braća su boravila u hodočasničkoj kući za duhovne vježbe u sklopu samostana, a na obrocima su se domaćoj braći pridružila u samostanskom blagovalištu. Svaki dan je započinjao sa zajedničkom molitvom službe čitanja i jutarnje, prije i poslije podne slijedila su dva glavna predavanja, uz treće pod sv. misom, koja se svaki dan slavila u 11.00 sati. Dan je završavao klanjanjem pred Presvetim i molitvom večernje. Bilo je dovoljno vremena i za lijepu šetnju u okolici pitoresknog samostana i crkve. Nakon svakog razmatranja duhovnik je omogućio prigodu za osobni osvrt te međusobni dijalog, što je posebno došlo do izražaja nakon zadnjeg razmatranja.

Braća su ostala vrlo zadovoljna kako duhovnikom tako i vrlo lijepim smještajem i bratskim prijemom slovenske braće, a da i ne govorimo o prekrasnom okolišu i samom mjestu odvijanja duhovnih vježbi. Ovom prilikom još jednom zahvaljujemo svima, a posebno velikodušnom i srdačnom prijemu braće samostana Olimje, kao i slovenskom provincijalnom ministru fra Milanu Kosu, koji je posjetio prisutnu braću.

SUSRET DVIJU UPRAVA PROVINCIIJA, HRVATSKIH I SLOVENSkih FRANJEVACA KONVENTUALACA

U samostanu sv. Petra i Pavla u Ptuj u Sloveniji, 23. veljače 2023., održan je zajednički godišnji susret dviju Uprava provincija (definitorija), Hrvatske provincije sv. Jeronima i Slovenske provincije sv. Josipa, franjevac konventualaca.

Nakon uvodne molitve i pozdrava, provincijalni ministri fra Milan Kos i fra Miljenko Hontić iznijeli su kratki pregled o aktualnom stanju u svojim Provincijama kroz razdoblje od godinu dana, odnosno od održavanja prošlogodišnjih provincijskih kapitula. Obadvije Provincije su slavile svoje kapitule prošle godine u veljači (prvi dio) i travnju (drugi dio).

Naredna točka je bio osvrt i predstavljanje dokumenata koje su obje provincije izradile kao svoj četverogodišnji provincijski plan. Bilo je riječi o nedavno proslavljenoj 50. obljetnici Provincije sv. Josipa.

Jedna od važnih tema bila je izmjena iskustava na polju pastoralne s mladima kao i pastoralu duhovnih zvanja. U ovu temu (kao i u ostale) bili su uključeni i ostali članovi Definitorija. Situacija sa zvanjima u Slovenskoj provinciji je dosta teška, kao uostalom i u cijeloj Sloveniji.

Nakon pauze uslijedilo je dogovaranje i programiranje ovogodišnjega Susreta ("Srećanja") dviju Provincija, koji se redovito održava svake godine. To je već tradicionalni susret svih članova dviju susjednih Provincija, naizmjenično svake godine u drugoj zemlji. Ove godine domaćin tog susreta je Hrvatska provincija, a kao samostan domaćin predviđen je Novi Marof. Razgovaralo se također i o nedavno otvorenom samostanu sv. Franje Asiškog u Danskoj. Samostan pripada Hrvatskoj provinciji, ali jedan od subraća te zajednice član je Slovenske provincije.

Na kraju susreta zaključeno je da su takvi radni sastanci uprava Provincija plodonosni i obustrano obogaćujući, te će se nastaviti i narednih godina. U popodnevnom dijelu svaki Definitorij se posvetio zasebnom radu o aktualnim temama vlastite provincije.

ODRŽANI KORIZMENI SUSRETI S BRAĆOM PROVINCIJE

Kroz korizmeno vrijeme ili točnije kroz mjesec ožujak, održan je niz korizmenih susreta Provincijalnog ministra, fra Miljenka Hontića, s braćom Provincije po područjima naše Provincije.

Korizmeni susreti su započeli u Fuldi, s braćom koja djeluju za naše ljude u Njemačkoj (1. ožujka), zatim u Vinkovcima, za braću iz sisačkog i vinkovačkog samostana (13. ožujka), u Zagrebu, za zagrebački samostan (16. ožujka), u Puli, za braću s Cresa i Pule (17. ožujka), u Molvama, za braću iz Molva i Novog Marofa (24. ožujka), u Splitu za braću iz Šibenika, Splita i Visa (27. ožujka).

Kako su neka braća tražila tekst razmatranja, a neka od braće nisu mogla sudjelovati na ovom susretu, u nastavku dostavljamo Provincijalovo razmatranje priređeno i održano na ovim susretima.

Korizmeni susreti 2023.

Susreti su uvijek jedno obogaćenje; obogaćuju onoga koji ide u susret i onoga kome se ide u susret. Pojačavaju se veze zajedništva. A kako je često govorio pok. prof. Golub, susret u sebi ima korijen riječi „sreća“. Slijedom toga, susretati se znači nekoga činiti sretnim. Tako i ovi naši susreti žele još više pospješiti životnost, sreću i radost u našoj provincijskoj zajednici.

U isto vrijeme, ovi susreti imaju također i ulogu oživjeti svijest o daru koji nam je Bog dao, tj. da se međusobno zajedno pomažemo na putu svetosti – vršenju Božje volje.

Na početku i ove korizme želimo obnoviti svoj kršćanski identitet (što je uostalom i cilj korizme), želimo pogledati i promisliti koliko smo doista sjeđinjeni s Bogom i koliko smo napredovali na našem putu nasljedovanja Gospodina (mi franjevci) po primjeru sv. Franje? Dobro se uvijek, a posebno u korizmama, pitati na čemu trebamo malo više poraditi da naše zajedništvo s Bogom bude konkretnije i plodonosnije.

No, prije nego prijedemo na samu temu, želimo najprije izreći jednu iskrenu HVALA, kako pojedinačno svakome od vas, tako i zajedno, u svoje osobno ime, ali također i u ime cjelokupne naše provincijske zajednice.

Hvala vam za sve ono lijepo i dobro što činite, za sve što doprinosi da život u našoj Provinciji postaje ljepši i kvalitetniji. Hvala vam što se trudite(mo) svaki dan sve više postajati oni preko kojih Bog može voditi, čuvati i jačati svoj narod. Želim vam zahvaliti i za strpljivost koju pokazu-

jete bilo sa samima sobom, kad uvidimo svoje nedostatke, pogreške i mane ili kad nas pak taknu ili povrijede nesavršenosti i neobazrivosti naše subraće, ali unatoč tome, mi im znamo oprostiti i s Božjom pomoću s pouzdanjem ići naprijed.

Vjerujem da smo svi svjesni, a to želim i ponovno naglasiti, da je Bog taj koji djeluje u nama i po nama pa čak i unatoč našim slabostima. Važno je, ne umisliti si da nam je dovoljna naša sposobnost, naša naobrazba, naša snalažljivost i bravura za ovo na što smo pozvani. U svemu nam je potrebna svijest da bez Boga ne možemo ništa, pa odatle i potreba trajne zahvalnosti i poniznosti. Mi želimo, poput našeg Utemeljitelja, biti oruđe u Božjim rukama.

Obnavljajmo zato svaki dan iznova našu raspoloživost i u pravoj (ne onoj namještenoj) poniznosti dopuštajmo da nas Njegov Duh oblikuje i suobličava slici Isusa Krista, a sve to po primjeru našeg sv. Oca Franje. Molimo također snagu Duha Svetoga da nas prosvjetljuje, čisti, oživljava i jača. Samo na taj način dat ćemo – Kristovo lice – onome što jesmo i što činimo, a onda i cijeloj našoj provincijskoj zajednici, našem narodu i Crkvi. Tako će Bog moći blagoslivljati naša nastojanja oko dobra i po nama ovaj svijet činiti boljim.

Potrajalo bi dugo kad bih pokušao iznijeti sve ono lijepo i dobro što kao pojedinci i kao zajednica činite. Svjesni smo da smo različiti, s raznim talentima i vrlinama i lijepo je kad znamo to prepoznati, staviti zajedno i u tome se podržavati.

Lijepo je kad ne tražimo najprije svoj interes, nego tražimo ono što je Božja volja te dobro zajednice i naroda kojemu smo poslani. Zato je važno ne shvatiti svoju službu kao nešto što je usputno, nego je s ljubavlju savjesno, ponizno i požrtvovno prihvaćati i živjeti u pravom služenju. Upravo preko toga što nam je povjereno Gospodin želi djelovati.

Stoga, i ovom prilikom recimo: Bogu hvala za sve što čini preko nas, hvala za milosti koje nam daje i na kraju, hvala mu što nas je u svojoj providnosti i ljubavi sabrao u jedno bratstvo!

Za ovaj korizmeni susret kao podlogu za naše razmišljanje izabrao sam odlomak iz Evanđelja po Marku 9, 30-35.

U ono vrijeme: Otišavši s gore, Isus i njegovi učenici prolažahu kroz Galileju. On ne htjede da to itko sazna. Jer poučavaše svoje učenike. Govoraše im: »Sin Čovječji predaje se u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen, nakon tri dana ustati.« No oni ne razumješe te besjede, a bojaahu ga se pitati. I dođoše u Kafarnaum. I već u

kući upita ih: »Što ste putem raspravljali?« A oni umukoše jer putem među sobom razgovarahu o tome tko je najveći. On sjede i dozove dvanaestoricu te im reče: »Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!«

Izabrao sam ovo Evanđelje jer mi se učinilo kao dobra podloga za razmišljanje o trenutnom ozračju u Crkvi i kršćanstvu, posebno u našoj Europi, ali možda i šire. Kao što možemo primijetiti, tema je: Drugi navještaj muke i uskrsnuća s poukom na kraju: „Tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji!“

Ono na što bih najprije skrenuo pažnju jest ona prva rečenica: „Otišavši s gore...“ Ova kratka naznaka evanđelista podsjeća nas da se Isus često povlačio u osamu, na goru, da bi se susreo u tišini sa svojim Ocem. To je ono što je htio ostaviti kao primjer svojim učenicima i danas nama. Potrebno se povlačiti na susret s Ocem nebeskim da bismo u tim posebnim trenucima mogli bolje čuti što nam to naš Otac ima reći novo. To je uvijek preporučljivo a posebno u jakom vremenima kao što je i sama korizma...

Zanimljiva je i druga rečenica, gdje se govori kako je, nakon što su prolazili kroz Galileju, Isus nastojao da toga nitko ne sazna jer, kako kaže evanđelist; „Poučavaše svoje učenike“. Dakle, Isus je izabirao posebne trenutke za poučavanje svojih učenika. U tom smislu čini mi se da su i ovi naši korizmeni susreti (kao i oni adventski), upravo to povlačenje nas, Isusovih učenika nasamo s njim, da bi nas on mogao poučavati nasamo.

Zato je važno ne podcjenjivati ove susrete, kao uostalom ni jedan susret u kojemu se kao braća susrećemo, jer tu je uvijek prisutan On, a On nam uvijek ima nešto novo reći i u tome poučiti. Samo je važno biti pažljiv u tome, znati slušati. No koji put nam to, kao ni onoj dvanaestorici (u ovom odlomku), ne polazi tako lako za rukom.

I sad dolazimo na glavnu temu... Kad malo pažljivije promatram situaciju u svijetu, u našoj Crkvi pa onda i u Provinciji i Redu, čini mi se da bi za oslikavanje tog stanja mogla poslužiti baš ova slika iz ovog odlomka koji smo čuli. Ako gledamo ljude oko sebe, vjernike, redovničke zajednice pa i mnoge svećenike i biskupe, kao i nas same, čini se da se gotovo svi nalazimo u sličnoj situaciji kao i Isusovi učenici opisani u ovom odlomku. Mi, svećenici, redovnici, a onda i svaki vjernik, hodamo i danas s Isusom..., slavimo euharistiju, molimo časoslov, slušamo njegovu Riječ, on nam stalno govori, stalno nas poučava... Danas i svaki dan tumači nam, navješćuje svoj pashalni misterij, a mnogi od nas kao da ništa ne razumijemo, nego nam je često na pameti nešto drugo. Možda i mi često više od navještaja i tumačenja Isusove muke, smrti i uskrsnuća razmišljamo o tome tko bi bio i po čemu veći među nama. Unatoč tome što svaki dan slavimo misu, molimo časoslov (nadam se da smo u tome vjerni) kao da ga često ne razumijemo, a bojimo ga se pitati, ili ne da nam se pitati, kao i onoj dvanaestorici. Kao da smo u nekom svom „filmu“. Možda i mi kao Petar želimo objasniti Gospodinu da su neke stvari pretjerane, da ne treba nje-

gove riječi tako doslovno shvaćati, da to ne bi trebalo ići tako, pa ipak je danas drugo vrijeme... Naime, današnjem je svijetu nepojmljivo; zašto trpjeti, zašto dopustiti da te ponize, da ti povrijeđe tvoje dostojanstvo. Pa i mi sami tako razmišljamo i zaključujemo: pa valjda smo mi dovoljno duhovni, dovoljno formirani i pametni te znamo što je a što nije normalno. Jer gledamo oko sebe i vidimo da mnogi „Isusovi učenici“ rješavaju stvari i na drugi način, a ne baš doslovno kako to čitamo u Evanđelju...

Možda s odmakom od 2000 godina mislimo da tu riječ možemo malo prilagoditi, pa ju u želji za inkulturacijom (posadašnjenjem) često ublažujemo. Ali tada se trebamo sjetiti kako je govorio naš Utemeljitelj, sv. Franjo, da se Evanđelje mora opsluživati „sine glossa“ – doslovno (kao što je to uostalom on činio). No, unatoč tome, možda se i mi kao onda apostoli bojimo postavljati pitanja Gospodinu, da ne bismo opet doživjeli Isusov prijekor i bavimo se u podsvijesti nečim drugim, uvjereni da ipak dobro postupamo. Možda pomišljamo da su Isusove riječi danas ipak preidealne i prezahitljive te se pomirujemo s prosječnim „kršćanstvom – redovništvom“. Naravno da onda i mi kao ona dvanaestorica živimo u nekoj drugoj stvarnosti, a ne onoj evanđeoskoj – Kristovoj. Možda i nas tada više zaokupljaju misli o tome tko bi trebao biti gvardijan, župnik, definitor, provincijal, biskup, papa itd... Raspravljamo i razmišljamo tko je zaslužniji, tko sposobniji, tko pametniji, rječitiji i ne znam što još uzimamo za kriterij veličine...!? Kritiziramo...

No, Isusova je riječ neumoljivo živa i djelotvorna, oštija od svakoga dvosjekla mača... (Heb 4,12).

Kad se iskreno vratimo Isusu, on nas ponovno šokira i jasno kazuje da treba proći njegov put, spreman biti izdan, izruga, ubijen, ... jer samo se tako dolazi do Uskrsnuća, do Njega. Osim toga, daje nam i formulu kako ostvariti taj put, a to je: Tko želi biti najveći, neka bude od svih posljednji. Kako nam ovo često teško pada!

No, ne treba se obeshrabriti. U ovom odlomku Isusovi su učenici bili zbunjeni, obeshrabreni i rastreseni te nisu bili spremni i sposobni do kraja razumjeti Gospodina, ... ali takvi nisu ostali!

Nakon Isusove muke, smrti i uskrsnuća, te posebno nakon silaska Duha Svetoga, znamo; oni su se promijenili i ne samo shvatili razumom nego i životom usvojili taj Kristov pashalni misterij, tu njegovu logiku i mudrost i tako živjeli, umirući sebi da bi Kristu živjeli. To je i naš poziv..., sve nam je poznato, a primili smo i snagu Duha Svetoga. Zato ne dopustimo da možda i dalje hodamo s Isusom, a zapravo ga ne razumijemo, hodamo pored njega i bavimo se nečim drugim.

Naš Utemeljitelj, sv. Franjo Asiški, usvojio je i živio tu Isusovu logiku i oduševio gotovo cijeli tada poznati svijet, a oduševljava do dana današnjeg tolike mlade i stare.

Da je i on kalkulirao, prilagođavao..., tko zna što bi bilo od Crkve i svijeta i da li bi uopće bilo franjevačkog Reda i svega blaga što je iz njega poteklo!? Zato je dobro i potrebno da u ovo korizmeno vrijeme doista zastanemo i ponovno s pažnjom poslušamo te Isusove riječi, da malo zastanemo..., pogledamo gdje smo, kako slušamo i kako ga shvaćamo..., što mi to živimo?!

Dopustimo iznova snazi Duha Svetoga da prožme naša srca i čitav život.

Svima nama relativno lako polazi za rukom primijetiti nedostatke i grijehe drugih, ali nam je često teško uočiti i priznati vlastite nedostatke. Često smo lako skloni uputiti kritiku, a za sebe redovito uvijek imamo neko dobro (prolazno) opravdanje.

Evo, neka nam i ovaj susret pomogne da se još više u iskrenosti otvorimo Božjoj Riječi tj. samom Isusu Kristu, snazi i svjetlu njegova Duha, da u nama oživi taj božanski život koji smo primili i trajno primamo po sv. sakramentima i po našem druženju s njim. Jer upravo to je ono što nam treba..., Božji život i njegova logika, tj. mudrost križa.

To je ono što treba i današnji svijet, a Bog to želi izliti i preko nas, preko naše karizme i darovanog poslanja.

Zato neka nam ne bude nikad strano, čudno i neobično, nastojati biti malen, ponizan, samozatajan – doslovno biti posljednji od svih. Jer upravo to i jest jedan od bitnih čimbenika naše karizme, uostalom i naše kršćanske vjere. Primjer takvog života dao nam je sam Isus Krist, koji nije došao da bude služen nego da služi i život svoj položi za mnoge. A to su potvrdile i tisuće svetih, počevši od naše Bezgrešne Djevice, kojoj se povjeravamo, našeg sv. Franje i preko svih naših svetih franjevačkog Reda i cijele Crkve! Neka nas uvijek i u svemu prati njihov zagovor i Božji blagoslov! Amen!

CEF I JUNIORENTREFFEN U KRAKOVU

Od 11. do 15. travnja 2023. godine, naši su odgajanci (bogoslovi i postulanti druge godine), zajedno s provincijalnim ministrom i magistrum, sudjelovali na susretu bogoslova i provincijala CEF-a u Krakovu, Poljskoj. Na susretu su sudjelovali provincijali Njemačke, Slovenske i Hrvatske provincije (fra Andreas Murk, fra Milan Kos, fra Miljenko Hontić), kustos Austro-švicarske kustodije, fra Dariusz Zajac, te delegati Poljske provincije u Njemačkoj, fra Stanislaw Slivinski, fra Krzysztof Robak, i delegat iz Švedske, fra Rafal Zarzitsky, a ujedno su gostovali i članovi Englesko-irske kustodije. Susret bogoslova bio je franjevačke tematike na temu: „Bratstvo u svjetlu Pravila“. Susret je

vodio generalni asistent fra Igor Salmić i fra Andrzej Zajac, profesor i glavni urednik časopisa Krakovske provincije. Istovremeno susretu bogoslova odvijao se susret poglavara, na kojemu je na zadnjem dijelu svoje iskustvo poglavarima predstavio i naš odgojitelj bogoslova, postulanata te promicatelj za duhovna zvanja, fra Stjepan Brčina. Uz službene molitveno-radne susrete, braća su posjetila Wieliczku – rudnik soli u kojoj se nalazi poznata kapela sv. Kinga. Ujedno su i posjetili svetište Božanskoga Milosrđa u Krakovu i susjedni Centar Ivana Pavla II. Jedne večeri domaćini su nas ugostili u tradicionalnom poljskom – krakovskom restoranu. Na povratku iz Poljske, braća su posjetila „Konvent Hl. Dreifaltigkeit“ – Samostan Presvetoga Trojstva u Beču i time završili sa svojim iskustvom ovogodišnjeg Juniortreffena.

FRA DOMINIK LEVAK STIGAO NA VIS

U našu Provinciju stigao je fra Dominik Levak, član Australske delegature, koja pripada Američkoj provinciji sv. Bonaventure. Fra Dominik je u Hrvatsku stigao 14. travnja o. g., te nakon što se nekoliko dana zadržao u Zagrebu i posjetio svoje rođake, u zajedništvu provincijalnog ministra fra Miljenka Hontića otputovao je u viški samostan. Fra Dominik će boraviti u našem viškom samostanu nekoliko mjeseci (do kolovoza), kao dio svoje subotnje godine, imajući u vidu i mogući prelazak u našu Provinciju.

Fra Dominik (Drago) Levak, rođen je u Viroviti 28. prosinca 1958., u radišnoj i katoličkoj obitelji. Nezadovoljni životom u tadašnjoj komunističkoj tamnici Jugoslavije, cijela obitelj se 13. ožujka 1969. doseljava u Australiju u grad Melbourne.

Fra Dominik (Drago) u Melbourneu završava osnovnu i srednju školu, zapošljava se i počinje raditi, a cijelo vrijeme je aktivan u hrvatskoj zajed-

nici. Osjetivši duhovni poziv, godine 1983. ulazi u postulaturu našeg Reda, a potom u novicijat. Svoje prve zavjete položio je u samostanu Kellyville u Sydneyu 8. prosinca 1984., a svečane 1. listopada 1988., s velikom odlučnošću da ostane časni brat.

U svojoj redovničkoj službi bio je u više australskih gradova i obnašao razne službe.

U svom apostolatu i duhovnom životu posebno mu je na srcu apostolat nerođene djece, te je njegovom zaslugom i pod njegovim vodstvom, a među ostalim i uz veliku pomoć njegova brata Milana, koji je građevinar, na Majčin dan 9. svibnja 1993. godine u samostanu u Kellyville sagrađen „Kapela nerođene djece“, jedinstvena takva kapela u cijeloj Australiji, gdje se u molitvi daje zadovoljština, naknada i žrtva te se spominje „Nevine dječice“.

Fra Dominiku želimo dobrodošlicu u našu Provinciju, da se dobro i ugodno osjeća, kako bi razlučio da li ga Gospodin poziva da postane članom naše Provincije.

SUSRET-SREČANJE HRVATSKIH I SLOVENSКИH FRANJEVACA KONVENTUALACA U NOVOM MAROFU

Tradicionalni godišnji susret-srećanje hrvatskih i slovenskih franjevac konventualaca održan je u četvrtak, 27. travnja u Samostanu sv. Antuna Padovanskog u Novom Marofu.

Na susretu je sudjelovalo četrdesetak braće Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, predvođenih provincijalnim ministrom fra Miljenkom Hontićem, i Slovenske provincije sv. Josipa franjevac konventualaca s provincijalnim ministrom fra Milanom Kosom.

Program susreta započeo je pozdravom domaćina, gvardijana Samostana sv. Antuna Padovanskog u Novom Marofu, fra Martina Dretvića, a potom je sve prisutne pozdravio provincijalni ministar Hrvatske provincije Sv. Jeronima, fra Miljenko Hontić. Uslijedila je molitva srednjeg časa.

Prigodno predavanje o fra Ivonu Čuku održao je fra Ljudevit Maračić, budući da se ove godine obilježava 100. obljetnica njegova rođenja. Fra Ivon Čuk istaknuti je spisatelj, poznat ne samo hrvatskoj javnosti po svom britkom načinu pisanja, već i na internacionalnoj razini, a veliki doprinos u promicanju nauka Drugog Vatikanskog Sabora u Hrvatskoj Crkvi dao je u službi prvog urednika i pokretača časopisa „Veritas“.

Koncelebrirano misno slavlje u župnoj crkvi Sv. Antuna Padovanskog predslavio je provincijalni ministar fra Miljenko Hontić, koji je u homiliji istaknuo:

„Ono što mi se posebno čini važnim primijetiti jest onaj detalj kad je Anđeo Gospodnji sugerirao Filipu da pođe na jug na jedan put koji je bio pust... Ako se prisjetimo, tada je Crkva trpjela

velike progone i svi su se bili raspršili. Filip se tada mogao pitati: kuda sad?, zašto baš tamo?, što ću na tom putu koji je pust...? No nije se pitao ili ako se pitao nije oklijevao nego je odmah pošao. I dogodio se susret s onim poganinom Etiopljaninom koji je u tom susretu postao Kristov učenik.

Upravo ta situacija prvih kršćanskih početa, ka, progona i nesigurnosti, nekako me podsjeća na ovo današnje vrijeme i stanje u društvu u kojem živimo, kad sve više opada interes za slušanjem Božje riječi, kad su nam crkve sve više puste, kad u našoj Europi nema više zvanja i čini se da Crkva kao takva nestaje iz društva... Zato se dobro upitati: ne zove li možda i nas Anđeo Gospodnji da pođemo u taj duhovno „pusti kraj“ i navijestimo njegovu Riječ? Ne moramo čak ići ni daleko, imamo taj „pusti kraj“ u svojim gradovima, među svojim narodom i gdje god su naši samostani... Toliko je onih koji su prazni bez smisla života i zarobljeni lažnim sigurnostima.

No, pitanje je: čujemo li mi taj poziv Anđela Gospodnjega? Čini mi se koji put da na našim susretima, u kapitulskim raspravama, pa ako hoćete i na višim crkvenim razinama, rješenja za današnje krize često tražimo samo na razini ljudskih razmišljanja i mogućnosti, a premalo tražimo savjet i nadahnuće od Duha Božjega. Ne kažem da nije potrebno problemu pristupiti, kako se to danas kaže; „interdisciplinarno“, sve je to dobro, ali često kao da previše podrazumijevamo, zapravo zanemarujemo i slušanje Duha Svetoga.

Zato nam lijepo govori Isus u današnjem Evanđelju, kad kaže: „Nitko ne može doći k meni ako ga ne privuče Otac koji me posla“, kao da nam želi reći da se Isusovim učenikom tj. pravim kršćaninom ne može postati samo nekim naučnim lekcijama, pa ako hoćete i katehezama, koje su dobre i potrebne, ali to je samo jedan dio. Ono što je važno jest biti privučen od Oca, Njegovim Duhom, Duhom Svetim, a to se ne događa bez pravog osobnog susreta. Zato mi se čini da u današnje vrijeme ono što nam nedostaje nisu toliko

kateheze i vjeronauk (mi ga u Hrvatskoj imamo i u školama), i danas svatko preko interneta može naučiti puno toga, no za izgradnju pravog vjernika i pravog čovjeka potrebno je nešto puno više, a to je osobni susret i vrijeme kada ćemo boraviti s Bogom, počevši najprije od nas samih, a onda da to omogućimo i u to uvedemo i one kojima nas Duh Sveti šalje.

Model na koji način se to radi daje nam opet sam Isus Krist: On, kako smo čuli u današnjem Evanđelju, kaže: „Ja sam kruh živi koji je s neba sišao“ i dalje nastavlja; „Kruh koji ću ja dati tijelo je moje – za život svijeta“.

Što nam drugo preostaje nego se hraniti tim Kruhom kako bismo i sami postali taj isti kruh za život svijeta. Zato je važno da se iskreno zapitamo: kako primamo Kruh života, s koliko svijesti i vjere slavimo misnu žrtvu pod kojom Krist, Kruh života silazi na oltar? Uvijek me taknu one riječi koje mi svećenici molimo prije samog blagovanja Tijela Kristova: „Gospodine, neka mi blagovanje tvoga tijela i krvi ne bude ne sud i osudu, nego po tvojoj dobroti neka mi bude duši i tijelu zaštita i lijek“. U njima osjetim svu svoju nedostojnost i ne-

zasluženost toga dara, a s druge strane neizmjerenu ljubav Božju i njegovo povjerenje u nas...

Ono što je dakle važno jest obratiti svu našu pažnju duše i tijela na ono neizmjereno blago euharistije, koje nam je Isus Krist ostavio za život. Primajući to blago dopustiti da se i sami pretvaramo u kruh za druge. Da nam to ne bude nešto usputno, nego jedini životni zadatak. Tako će, vjerujem, biti lakše čuti Božji glas i nadahnuća njegova Duha te u isto vrijeme bolje osjećati njegovu snagu i vodstvo u našoj svakodnevici.

Zato neka i ovaj susret u ovom vazmenom vremenu bude doista naša obnova u Božjem Duhu da svi članovi naših provincija iznova osjete tu snagu Duha Svetoga kojega smo svi primili, i omogućimo mu da On u nama obnovi zanos, hrabrost i snažno djeluje.“

Susret je završio ručkom u bratskom ozračju i druženju.

Izražavajući zahvalu domaćinima, fra Milan Kos, provincijalni ministar slovenske provincije Sv. Josipa najavio je slijedeći susret-srećanje koje će se održati 2024. godine u Sloveniji.

V. ANTUNOVSKI HOD MLADIH

U subotu, 10. lipnja 2023., uoči blagdana svetog Antuna, jednog od najomiljenijih katoličkih svetaca, održan je 5. Antunovski hod mladih u Zagrebu, koji organiziraju Centar za duhovna zvanja franjevac konventualaca, Župa sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu, Župa sv. Antuna Padovanskog u Sesvetskim Selima te Evangelizacijska zajednica „Sveti Duh“, s voditeljem, fra Stjepanom Brčinom.

U ovom jubilarnom Hodu sudjelovalo je više od pet tisuća mladih iz cijele Hrvatske, a zagre-

bačkoj mladeži pridružili su se još i mladi hodočasnici iz Bosne i Hercegovine, Njemačke, Austrije, Švicarske, Makedonije, Slovenije, Srbije i mnogi drugi – svi s jednim ciljem: da proslave Boga autentičnim svjedočenjem svoje vjere. Prvi put do sada u križ koji je predvodio Hod bile su ugrađene relikvije sv. Antuna te su i one obišle rutu od Župe sv. Antuna Padovanskog u Sesvetskim Selima do istoimene bazilike na Svetom Duhu, a nošena su i pisma s nakanama vjernika koji fizički nisu mogli sudjelovati u Hodu.

Program je započeo svetom misom u 12 sati, koju je predslavio generalni vikar Zagrebačke

nadbiskupije i moderator Nadbiskupskoga duhovnog stola mons. Tomislav Subotičanec, u zajedništvu s drugim svećenicima, među kojima je bio i provincijalni ministar Hrvatske provincije svetog Jeronima franjevac konventualaca, fra Miljenko Hontić. U propovijedi je, osvrćući se na naviješteno Evanđelje (Mk 12, 38-44), poručio mladima da sve što vide i svakog koga susretnu tijekom svoga hoda gledaju Isusovom ljubavlju, ali i da promatraju sebe istim tim očima, a da ono što vide, svjedoče hrabro, odvažno i smjelo poput sv. Antuna. Evangelizacijska zajednica „Sveti Duh“ pripremila je i pretprogram, te je cijelim putem animirala program. Sudionici Hoda imali su i priliku pristupiti sakramentu pomirenja prije euharistijskog slavlja. Sugrađani koje su susretali pozdravljali su hodočasnike osmijehom i mahali, dok su vozači trubili u znak podrške.

Ovaj šesnaest kilometara dugi Hod pratili su radosna pjesma i molitva te ples i performans na dvjema postajama, kod franjevačkog samostana

Hercegovačke franjevačke provincije i crkve Bezgrešnog začetca BDM u Dubravi, te na središnjemu zagrebačkom trgu, Trgu bana Josipa Jelačića, koje su animirali članovi Evangelizacijske zajednice „Sveti Duh“. Pripremili su dramsko-plesnu točku, nakon koje je uslijedila zajednička molitva i slavljenje.

Hod se nastavio do Bazilike sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu, gdje su fratri radosno dočekali mlade. Čak je i Bazilika postala pretijesna za sve sudionike, tako da se program prenosio i na videozidu izvan nje.

Slavljenički bend „Amorose“ s evangelizacijskim timom „Sveti Duh“ animirale su slavljenje i euharistijsko klanjanje. U prisutnosti živoga Isusa tijekom klanjanja hodočasnici su mogli zaroniti u duboku molitvu i zahvaliti na svim milostima kojima ih Gospodin daruje i na svemu što su doživjeli na Antunovskom hodu mladih. Bazilika je bila ispunjena radošću, zajedništvom, ljubavlju, što se nastavilo i na druženju ispred nje.

DRUGI TURNUS DUHOVNIH VJEŽBI NA CRESU

U samostanu sv. Frane na Cresu od 18. do 23. lipnja, održan je drugi turnus duhovnih vježbi za braću naše Provincije. Voditelj duhovnih vježbi bio je fra Damir Pavić, Tajnik franjevačke provincije sv. Križa, Bosne Srebrne.

Na duhovnim vježbama sudjelovalo je jedanaest braće iz naše Provincije (četvorica iz Zagreba, trojica iz Splita, dvojica iz Cresa, te po jedan iz Pule, Molva, Siska i Vinkovaca).

Budući da se ove godine obilježava 800. godina Potvrđenog Pravila, duhovnik fra Damir je kroz izabrane dijelove Potvrđenog Pravila razvio teme razmatranja o svećeništvu u današnjem vremenu.

U ljetnom ozračju dragog nam creskog samostana, braća su imala priliku obnoviti odnos s Gospodinom, te uz pomoć i razmatranja duhovnika analizirati proteklu godinu te odlučnije krenuti putem nasljedovanja Isusa Krista.

Svaki dan je započinjao sa zajedničkom molitvom službe čitanja i jutarnje, prije i poslije podne slijedila su dva glavna predavanja uz treće pod sv. misom, koja se svaki dan slavila u 11.30 sati. Dan je završavao klanjanjem pred Presvetim ili krunicom i molitvom večernje.

Braća su ostala vrlo zadovoljna kako duhovnikom tako i bratskim prijamom braće creskog samostana.

KORIZMENO ODRICANJE ZA HUMANITARNU UDRUGU „FRA MLADEN HRKAĆ“

Ovogodišnje korizmeno odricanje braće samostana Provincije bilo je usmjereno pomaganju Humanitarnoj udruzi „fra Mladen Hrkać“, koja više od desetljeća pomaže ljudima u potrebi iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, a koji dolaze u Zagreb na liječenje. Ta se pomoć očituje u osiguranju smještaja, prehrane, pomoći pri nastavku školovanja za oboljelu djecu i dr. Udruga je dobila mnoga priznanja i nagrade za svoj rad i djelovanje. Do sada su bili u unajmljenim prostorima, no zbog nemogućnosti o produljenju ugovora s najmodavcima, primorani su napustiti prostore. Udruga je pronašla odgovarajuću nekretninu nedaleko od Kliničkoga bolničkog centra u Zagrebu. Do sada su prikupili financijska sredstva za kupnju nekretnine, no potreban je određeni iznos za adaptaciju i opremanje objekta. Predstavnik Udruge uputio je molbu na Provincijalat, te odobrenjem Definitorija Provincije odlučeno je da se tijekom liturgijskog vremena korizme, uputi samostanima molba, kako bi se kroz to vrijeme prikupila financijska sredstva pomoći. Na kraju korizme, doprinosima samostanskih zajednica prikupljeno je 6.871 €, dok je Provincija nadodala iznos te se udruzi „fra Mladen Hrkać“ poslala pomoć u iznosu od 10.000 €. Zahvaljujemo svoj braći samostanskih zajednica na pomoći, moleći da Gospodin i našim doprinosom blagoslovi rad Udruge!

3. RAD DEFINITORIJA

DEVETA SJEDNICA DEFINITORIJA

Dana 17. siječnja 2023. g. u samostanu sv. Franje Asiškog u Kopenhagenu održana je redovita, deveta sjednica Definitorija. Sjednici su prisustvovali fra Miljenko Hontić, provincijalni ministar, fra Martin Jaković, vikar Provincije, fra Zlatko Vlahek, tajnik Provincije, fra Josip Petonjić i fra Vladimir Vidović. Sjednici nije prisustvovao fra Pero Džida.

Iz točaka dnevnog reda, u kratkom osvrtu provincijalni ministar i pojedini definatori osvrnuli su se na zapisnik prošle, osme sjednice Definitorija, uz određene novosti; otkazivanje ugovora s CroList – UNIBUS informatičkog sustava za vođenje knjižnica; trenutnom stanju izdavanja monografije zagrebačkog samostana, koji će biti za sada izdan samo u digitalnom obliku; stanju rada Komisije za izradu novoga Pravilnika o uporabi javnih medija; fra Miljenko se kratko osvrnuo na proteklu adventske susrete s braćom Provincije, te na proslavu dijamantnog jubileja svećeničkog ređenja i proslavi proglašenja crkve Sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu manjom bazilikom; govorilo se o postavljanju kamera u bazilici Sv. Antuna Padovanskog te nužnosti sklapanje ugovora s Laudato televizijom.

Jedna od točaka dnevnog reda bila je rasprava o mogućnosti aktiviranja novicijata na Cresu, budući da ove godine imamo veći broj kandidata za novicijat, no nije donesena nikakva konačna odluka o tom pitanju. Na pristigli dopis jednog brata naše Provincije, u kojemu moli pomoć za svoju obitelj, odlučeno je da u rješavanju te molbe pripomogne i Hrvatski Caritas. Drugi pristigli dopis fra Augustina Kordića, u kojemu moli ubrzanje procesa proglašenja slugom Božjim fra Celestina Tomića, raspravljalo se o dosadašnjem stanju procesa, te o potrebi traženja novog kandidata za službu vicepostulatora. Sastanak gvardijana s upravom Provincije, koji je predviđen za kraj siječnja o. g. kao točka dnevnog reda, otvorilo je raspravu o odobrenju dnevnog reda. Provincijalni ministar iznio je želju da se braća Provincije što prije prijave na već objavljene turnuse duhovnih vježbi, kako bi se programi samostanskih zajednica mogli na vrijeme organizirati, te omogućiti svakom bratu pravo i dužnost na sudjelovanje u godišnjim duhovnim vježbama.

U točki razno raspravljalo se o nekim temama vezanim za Centar za promociju zvanja, te o potrebi da se Generalnoj kuriji pošalje molba o nižoj tarifi davanja „Taxatio Ordinis“.

DESETA SJEDNICA DEFINITORIJA

Redovna 10. sjednica Definitorija održana je 17. veljače 2023. u samostanu sv. Petra i Pavla u Ptuj. Sjednici su nazočili: fra Miljenko Hontić, provincijalni ministar, fra Martin Jaković, vikar Provincije, fra Pero Džida, fra Zlatko Vlahek, tajnik Provincije, fra Josip Petonjić i fra Vladimir Vidović. Prijepodnevi radni dio održao se u zajedništvu s Definitorijem Slovenske provincije Sv. Jožefa.

Zajednička sjednica Definitorija Slovenske i Hrvatske provincije započela je u Provincijalatu s početkom u 10:30 sati. Nakon uvodne molitve i pozdravne riječi provincijalnog ministra Slovenske provincije, fra Milana Kosa, slijedio je kratki osvrt na život dviju Provincija nakon provincijskih kapitula. U svjetlu ČPP-a, provincijskog programa kroz naredno četverogodište, istaknuto je kako bi se više trebalo poraditi na promociji zvanja, jačanju u franjevačkom identitetu i karizmi, gledajući u perspektivi nadolazećih franjevačkih obljetnica. Prigodna točka rasprave bio je nedavni događaj otvorenja samostana sv. Franje Asiškog u Danskoj, koji je zajednički projekt Hrvatske i Slovenske provincije, informiranje o raspodjeli samostanskih službi, te privremenom preuzimanju upravljanja župe Nuuk na Greenlandu. Dogovoreno je da godišnje „srećanje“ ili susret braće Slovenske i Hrvatske provincije ove godine bude 24. travnja 2023. godine u samostanu sv. Antuna Padovanskog u Novom Marofu.

Nakon zajedničkog ručka, uslijedio je zasebni rad svakog Definitorija prema sljedećim točkama dnevnog reda. U osvrtu na zapisnik prošle sjednice Definitorija, iznijete su neke novosti prema točkama dnevnog reda prošle sjednice Definitorija.

Na službu vicepostulatora kauze o. Celestina Tomića imenovan je fra Franjo Čolakovac. Molba šibenskog samostana za prodaju dotrajalog automobila i kupnju novoga odobren je od Definitorija. Najavljeni su korizmeni susreti o. Provincijala s braćom Provincije, a sami datumi bit će naknadno objavljeni, nakon dogovora s gvardijanima samostana. Raspravljalo se o pružanju financijske pomoći obitelji jednoga našeg brata. Ugovor između Provincije i Doma za starije osobe Sv. Josipa u Zagrebu o najmu Doma Sv. Maksimilijana Kolbea istječe u lipnju 2027. godine, te bi se prije isteka ugovora trebalo detaljno informirati i odlučiti o budućnosti korištenja prostora Doma Sv. Maksimilijana Kolbea. Proslava Dana Provincije bit će u Sisku, 30. rujna o. g., dok će planerski susret s gvardijanima biti u Zagrebu, 29. rujna. Ove godine obilježava se 100. obljetnica rođenja

bivšega Generalnog ministra mons. Vitalea Bommarca, rodom iz Cresa, te bi se tom prigodom organizirao prigodni program u zajedništvu Padovanske, Slovenske i Hrvatske provincije, o čemu će naknadno biti obavijesti. Magistar postulanata dao je kratki osvrt na proteklu sjednicu Komisije za odgoj te informirao Definitorij o našim odgajanicima, istaknuvši da je u našu odgojnu zajednicu malog sjemeništa primljen Luka Vragović, rodom iz Mađareva. Definitorij je upoznat s molbom fra Dominika Levaka, člana australske delegature, da provede dio svoje „subotnje godine“ (anno sabbatico) u jednom od samostana naše Provincije. Definitorij je upoznat sa sadašnjim radovima i projektima gradnje „Oaze Bezgrešne“ u Molvama. Pod točkom razno, bilo je govora o trajnoj formaciji, koja će ove godine u rujnu biti u Asizu, o održavanju knjižničnog sustava Crolist-a, o provincijskoj knjižnici u Zagrebu, a na koncu Definitorija odlučeno je da Provincija izdvoji iznos od 10.000 eura za pomoć stradalima u potresu u Turskoj, te se preda fra Martinu Kmetecu, nadbiskupu Izmiru. Prikupljena financijska sredstva za misije, u iznosu od 3.000 eura, poslana su misijskom uredu generalne Uprave Reda. Jednako tako, generalnom Ekonomu Reda poslano je 500 misnih intencija u iznosu od 7 eura, 10 gregorijanskih misa u iznosima od 350 i 400 eura.

JEDANAESTA SJEDNICA DEFINITORIJA

Redovna 11. sjednica Definitorija održana je u četvrtak, 30. ožujka o. g. u prostorijama Provincijalata u Zagrebu. Sjednici su prisustvovali fra Miljenko Hontić, provincijalni ministar, fra Martin Jaković, vikar Provincije, fra Pero Džida, fra Zlatko Vlahek, tajnik Provincije, fra Josip Petonjić i fra Vladimir Vidović.

Sjednica Definitorija započela je molitvom u klerikatskoj kapelici Sv. Josipa Kupertinskog. U prostorijama Provincijalata uslijedio je osvrt na zapisnik prošle, 10. sjednice Definitorija. U točkama dnevnog reda raspravljalo se o programu trajne formacije, koja će biti u rujnu, u Asizu i ostalim franjevačkim mjestima; o pružanju pomoći obitelji jednog brata Provincije; kratkom osvrtu rada Centra za promociju zvanja te o budućnosti Doma Sv. Maksimilijana Kolbea. Urednik Veritasa podnio je financijsko izvješće, te upoznao Definitorij s djelovanjem i projektima uredništva Veritasa. Redovno financijsko izvješće predstavili su egzaktor i ekonom Provincije. U programu „Srećanja“ – susreta braće Hrvatske i Slovenske provincije, najavljeno za 27. travnja u samostanu Sv. Antuna Padovanskog u Novom Marofu, bit će kratko predavanje fra Ljudevita Maračića o fra

Ivonu Čuku, budući da se ove godine obilježava 100. godišnjica njegova rođenja. Narednih dana o. Provincijal će posjetiti našeg novaka u Asizu u zajedništvu s njegovim roditeljima, te će tom prigodom posjetiti fra Erika Matejaka u Rimu. O. Provincijal se kratko osvrnuo na protekle korizmene susrete s braćom Provincije. Definitorij je razmotrio pristigli dopis fra Antuna Radovanića, u kojem traži inkardinaciju u kler Sisačke biskupije. Nakon rasprave odlučeno je da će se molba prosljediti na Generalni Definitorij. Definitorij je odobrio prodaju starih i kupnju dvaju novih automobila zagrebačkog samostana, po prijedlogu naznačenom u molbi zagrebačkog gvardijana. Najavljeni dolazak fra Dominika Levaka, člana Australske delegature, bit će 15. travnja u Zagrebu, odakle će kasnije otići u samostan na Vis, gdje će provesti dio svoje subotnje godine. Pod točkom razno, bilo je govora o Pravilniku za uporabu novih medija, Ansamblu Kolbe te prezentaciji novog mjuzikla, koja će biti 25. travnja u Zagrebu, o budućnosti Hrvatskog Aeropaga i muzeja u zvoniku u Zagrebu. Na kraju gvardijan splitskog samostana i vikar Provincije, fra Martin Jaković, obavijestio je Definitorij o odluci suda glede zgrade koja je nekad bila u posjedu samostana Sv. Frane u Splitu. Sjednica Definitorija završila je zahvalnom završnom molitvom, te je najavljeno da će se sljedeća sjednica Definitorija održati 26. travnja o. g.

DVANAESTA SJEDNICA DEFINITORIJA

Redovna 12. sjednica Definitorija održana je u srijedu, 26. travnja o. g. u prostorijama Provincijalata u Zagrebu. Sjednici su prisustvovali fra Miljenko Hontić, provincijalni ministar, fra Martin Jaković, vikar Provincije, fra Pero Džida, fra Zlatko Vlahek, tajnik Provincije, fra Josip Petonjić i fra Vladimir Vidović.

Sjednica Definitorija započela je molitvom u klerikatskoj kapelici Sv. Josipa Kupertinskog. U prostorijama Provincijalata uslijedio je osvrt na zapisnik prošle, 11. sjednice Definitorija. U točkama dnevnog reda raspravljalo se o proceduri inkardinacije u kler Sisačke biskupije fra Antuna Radovanića, nekim temama koje će biti predložene na sastanku hrvatskih biskupa s višim redovničkim poglavarima u lipnju o. g., novom prijedlogu za osnivanje mirovinskog fonda za braću Provincije u Njemačkoj, mogućem obilježavanju obljetnice rođenja mons. Vitalea Bommarca, novom Pravilniku za medije, sufinanciranju nove izvedbe mjuzikla Ansambla Kolbe, novom dizajnu svećeničkih iskaznica i provincijskom glasilu *Fraternitas*. Pod točkom razno razmatrale su se molbe za

zapošljavanje na neodređeno vrijeme dviju zaposlenika zagrebačkog samostana, dopis fra Antuna Radovanića za pružanje financijske pomoći za kupnju automobila, provincijskom susretu ministranata u Zagrebu, koji će se održati 20. svibnja u Zagrebu, novostima glede organizacije Trajne formacije u Asizu u rujnu o. g. te o temi postavljanja solarnih panela zagrebačkog samostana.

TRINAESTA SJEDNICA DEFINITORIJA

Redovna 13. sjednica Definitorija održana je u četvrtak, 18. svibnja o. g. u prostorijama Provincijalata u Zagrebu. Sjednici su prisustvovali fra Miljenko Hontiĉ, provincijalni ministar, fra Martin Jaković, vikar Provincije, fra Pero Džida, fra Zlatko Vlahek, tajnik Provincije, fra Josip Petonjić i fra Vladimir Vidović.

Sjednica Definitorija započela je molitvom u klerikatskoj kapelici sv. Josipa Kupertinskog. U prostorijama Provincijalata uslijedio je osvrt na zapisnik prošle, 12. sjednice Definitorija, s određenim novitetima koji se nadovezuju na toĉke dnevnog reda prošle sjednice, te je nakon glasanja, tekst 12. sjednice Definitorija usvojen.

U toĉkama dnevnog reda raspravljalo se o pristiglim molbama kandidata za novicijat. Ove godine imamo šestoricu kandidata za novicijat: Adrijana Marušića, Jerka Šuperbu, Luku Teteca, Blaža Źagaĉa, Andriju Ćorluku i Marka Laštru. Nakon proĉitanih izvješća njihovih odgojitelja, molbe kandidata su stavljene na glasanje te su usvojene od Definitorija. Kandidati bi trebali započeti novicijat u ljeto ove godine, no o samom mjestu novicijata još nemamo konaĉnih informacija, što će biti naknadno objavljeno. Također je odlučeno da se jedanaestorica postulanata ovog ljeta pošalju na uĉenje talijanskog jezika, a dvojica klerika na teĉaj njemaĉkog jezika.

Fra Mateo Vujĉić, student IV. godine KBF-a u Zagrebu, uputio je molbu za polaganje sveĉanih zavjeta, o ĉemu će biti raspravljano na sljedećoj sjednici Definitorija.

Definitorij je upoznat kako je u korizmenoj akciji odricanja za Humanitarnu udrugu „fra Mladen Hrkać“ od samostana Provincije prikupljeno 6.871 euro, te se Provincija obvezala sudjelovati dodatnim iznosom, kako bi se udruzi poslala pomoć u iznosu od 10.000 eura.

Na pristiglu molbu o prodaji starog i kupnji novog automobila Samostana sv. Antuna Padoanskog u Vinkovcima, Definitorij je dao pozitivan odgovor. Također, na pristiglu molbu Samo-

stana sv. Frane iz Pule za uređenje zvonika crkve sv. Ivana Krstitelja, kao i dozvolu za oslobađanje plaćanja 20% za namjenska sredstva za tu svrhu, Definitorij je dao pozitivan odgovor. Pristigla molba gvardijana vinkovačkog samostana koji traži personalnu pomoć, uzeta je u razmatranje, te nastavno tome tražit će se rješenje u okvirima mogućnosti snaga cjelokupne Provincije, te će se ishod naknadno objaviti. Gvardijan šibenskog samostana uputio je molbu za financijsku pripomoć Provincije u vidu proslave Velikih jubileja šibenskog samostana i crkve, te je Definitorij pozitivno odgovorio.

Poduže vremena posvećeno je temi Ansambla Kolbe, koji je priredio novi mjuzikl na temu obitelji. Budući da je u prioritetima ĆPP-a odlučeno podupirati rad Ansambla Kolbe u vidu nove evangelizacije, iako su financijske mogućnosti Provincije mnogo izbljebile od razdoblja prošlih mandata, kada je Ansambl imao neograniĉenu podršku, nakon proĉitanih stavaka za plaćanje, Definitorij je odlučio djelomiĉno poduprijeti rad Ansambla, dok će mu preostali iznos posuditi.

Pod toĉkom razno, fra Martin Jaković je obavijestio Definitorij o novostima organizacije Trajne formacije u rujnu, koja će biti u Asizu i okolnim znaĉajnim franjevaĉkim mjestima, a bila bi obogaćena predavanjima pojedine braće Provincije. Fra Miljenko upoznao je Definitorij s novonastalom situacijom obitelji jednog našeg brata, te je odlučeno da se nastavi pomagati obitelji redovitom mjeseĉnom pomoći.

Izvanredni kapitul, najavljen na prošlom redovnom provincijskom kapitolu, trebao bi se održati na polovici provincijskog mandata, te se počelo s pripravnim radnjama.

ĆETRANAESTA SJEDNICA DEFINITORIJA

Redovna 14. sjednica Definitorija održana je u srijedu i četvrtak 15.-16. lipnja o. g. u Samostanu sv. Jere u Visu i Samostanu sv. Frane u Splitu. Sjednici su prisustvovali fra Miljenko Hontiĉ, provincijalni ministar, fra Martin Jaković, vikar Provincije, fra Pero Džida, fra Zlatko Vlahek, tajnik Provincije, fra Josip Petonjić i fra Vladimir Vidović.

Prvi dio sjednice Definitorija započeo je u prijednevnom satima molitvom u Samostanu sv. Jere u Visu. Uslijedio je osvrt na zapisnik prošle, 13. sjednice Definitorija, s određenim novitetima koji se nadovezuju na toĉke dnevnog reda prošle sjednice, te je nakon glasanja, tekst 13. sjednice Definitorija usvojen. Predstavljen je novi dokument generalne Kurije pod nazivom *Smjernice za zaštitu maloljetnih i ranjivih osoba od spol-*

nog zlostavljanja i postupci u slučaju prijave, koji je prethodno poslan svoj braći Provincije elektroničkom poštom. Odlučeno je da se osnuje Komisija koja će izraditi novi provincijski dokument, a koji će prilagoditi smjernicama HBK-a i našoj stvarnosti u Hrvatskoj. Za izradu prvog predloška zadaća je povjerena Tajniku Provincije fra Zlatku Vlaheku u suradnji s nekim profesorima na KBF-u.

O temi novicijata, provincijalni ministar je obavijestio Definitorij kako će ove godine naši novaci provesti godinu novicijata u Asizu i Padovi. U Asizu novicijat počinje 5. kolovoza, a u Padovi 9. runja. Magistar u Padovi bit će fra Federico Santolin. Budući da Provincija sv. Antuna Padovanskog stavlja na raspolaganje jednog brata za magistra novaka, potvrđeno je da će se od jeseni fra Nikola Rožanković staviti na raspolaganje istoj Provinciji.

Nakon pročitane izvješća odgojitelja fra Stjepana Brčine, rezultata obavljenog „ascolta“ fra Filipa Muse i osobne molbe fra Matea Vujčića, Definitorij je pristupio glasovanju, čime je odlučeno da će fra Mateo Vujčić ove godine na svetkovinu sv. Franje Asiškog položiti svečane zavjete. O samom mjestu polaganja svečanih zavjeta fra Matea, nakon preliminarnih razgovora, braća će biti naknadno obavještena.

Ljetno razdoblje naši će odgajanci provesti u inozemstvu učeći strane jezike. Naime, bogoslovi fra Erik Matejak i fra Sandi Aščić, nakon sudjelovanja na Svjetskom susretu mladih (SSM), provest će oko mjesec dana u Beču na učenju

njemačkog jezika, dok će dvanaest postulanata učiti talijanski jezik u različitim talijanskim samostanima: Bresci, Padovi, Perugi i Ravenni.

Dugo priželjkivani i priređeni *Pravilnik Hrvatske Provincije sv. Jeronima franjevac konventualca o uporabi online medija i istupanju u javnosti*, predstavio je fra Vladimir Vidović. Definitorij je upoznat s metodologijom i načinom rada pripreme Pravilnika, određenom problematikom koja otvara praktična pitanja pojedine braće vrlo prisutne u medijima, u nadi da će Pravilnik pomoći boljem i objektivnijem predstavljanju Provincije, a ne samo pojedine braće, te da se ne izlazi u medije bez konzultacije s odgovornima, što je krajnji cilj ovog dokumenta. Pravilnik je odobren od Definitorija. Slijedom toga, zaključeno je da se osnuje Ured za komunikaciju na razini Provincije, prema smjernicama iz Pravilnika, a voditelj Ureda je fra Vladimir Vidović. Naknadno će biti imenovani suradnici i provincijski glasnogovornik za medije.

Definitorij je također upoznat s dopisom knjižnično-informatičnog sustava Crolist-a, u kojem se od 1. srpnja o. g. do 30. lipnja 2024. sklopljeni ugovor s Provincijom stavlja u mirovanje bez naplaćivanja.

Pod točkom *Schede za samostanske kapitule*, čiji je tekst pripremio fra Zlatko Vlahek, a provincijalni ministar revidirao i dodao pitanja, predstavljen je Definitoriju i od njega odobren. U naredno vrijeme će biti tiskan u obliku knjižice i poslan svim članovima Provincije.

Definitoriju je predstavljen hodogram datuma provincijskih događanja 2023.-2024., s određenim događanjima koja su se uvrstila u isti hodogram, te će biti predstavljen na Planerskom susretu gvardijana u rujnu.

S obzirom na pristigle dopise na provincijsku nekretninu u Vlaškoj 89 u Zagrebu, Definitorij je upoznat s pravnim rješenjima glede spomenute nekretnine, te je stav Definitorija da bi se trebalo pravno zaključiti pitanje vlasništva. Nastavno tome, razgovaralo se i o ostalim nekretninama Provincije, te se uvidjela potreba za sastavljanjem inventara nekretnina u vlasništvu Provincije te se ide u tome smjeru.

Prvi dio Definitorija održan na Visu završen je molitvom, a potom je uslijedio ručak u zajedništvu braće viškog Samostana.

Drugi dio Definitorija održan je u četvrtak, 16. lipnja o. g. u Samostanu sv. Frane u Splitu. Sjednica je započela molitvom u 9:30 u dvorani Samostana na drugom katu. Sjednici su nazočili svi Definitori.

U nastavku točaka dnevnog reda, otvorilo se pitanje personalnih promjena u Provinciji.

Provincijalni ministar upoznao je Definitorij sa stanjem u Provinciji nakon što je fra Antun Radovanić zatražio inkardinaciju u sisački kler. Budući da se osjeća manjak personala u određenim samostanskim zajednicama, fra Miljenko je iznio neke prijedloge premještanja braće, no budući da nisu konačna, uvidjela se nužna potreba za daljnjim razgovorima, kako bi se iznjedrilo prikladno i odgovarajuće rješenje na dobrobit cijele Provincije. Braća Provincije će naknadno biti obavještena o premještanjima braće.

O dugoželjenom i nužnom novom dizajnu provincijske internetske stranice, fra Zlatko Vlahček upoznao je Definitorij s dosadašnjim radom, te obavijestio Definitorij kako će se od jeseni krenuti u rad na novom dizajnu stranica Provincije. Također, fra Zlatko je obavijestio Definitorij kako je u zajedništvu s g. Ivicom Beljanom iz Veritasa, napravio novi dizajn glasila Provincije *Fraternitas*.

Pod točkom razno, provincijalni ministar je obavijestio Definitorij o pristiglom dopisu fra Zdravka Tube s molbom za financijskom pomoći za unutarnje uređenje samostanskih prostorija u novom pastoralnom centru „Oaze Bezgrješne“. Budući da je Općina uskočila za nadoplatom poskupljenja troškova na socijalnom centru, bilo je potrebno zatražiti pomoć za samostan i od drugih institucija, jer neke od njih uvjetuju da mora biti uključena i Provincija. Ova molba je vezana uz donaciju njemačke organizacije „Kirche in Not“.

Nakon predstavljanja projekta, Definitorij je glasovanjem odobrio financijsku pomoć. Na kraju je još Fra Vladimir upoznao Definitorij s radom Ansambla „Kolbe“.

Četrnaesta sjednica Definitorija završila je u 12:15 sati, nakon čega je uslijedio ručak sa splitskom samostanskom zajednicom.

FRA ANTUN RADOVANIĆ – EXTRA CLAUSTRA

Nakon što je zatražio inkardinaciju u sisački kler, provincijalni ministar sa svojim Definitorijem odobrio je fra Antunu Radovaniću *extra claustra* na godinu dana. Međutim, nakon što je Generalni ministar primio dokumente iz Uprave Provincije, htio je najprije razgovarati s fra Antunom. Međutim na njegove brojne pozive i poruke, fra Antun se nije oglasio, tako da njegova molba još uvijek nije poslana u Vatikan na odobrenje. U međuvremenu, sisački biskup je zamolio neki službeni akt od našeg provincijala kako bi mogao fra Antunu podijeliti pastoralni dekret. Nakon toga je provincijalni ministar u suglasju s Definitorijem fra Antunu dao službenu dozvolu boravka izvan redovničke kuće (*extra domum*) na najduže godinu dana ili na vrijeme do kad ne dobije iz Vatikana odgovor od Dikasterija za posvećeni život.

PERSONALNE PROMJENE U PROVINCIJI

Nakon obavljenih razgovora provincijalnog ministra fra Miljenka Hontića s braćom Provincije, ovog ljeta uslijedit će premještanja sljedeće braće:

- **fra Antun Radovanić**, nakon što je dobio odobrenje življenja izvan redovničke kuće, imenovan je župnim upraviteljem Župe sv. Ivana Pavla II. u Petrinji.
- **fra Franjo Čolakovac**, razriješen je službe župnog vikara u Župi Uznesenja BDM u Molvama te imenovan župnim vikarom Župe Bezgrešnog Srca Marijina u Vinkovcima – Novo Selo.
- **fra Nikola Rožanković**, razriješen je službe župnog vikara u Župi sv. Ivana Krstitelja u Puli, te je stavljen na raspolaganje Provinciji sv. Antuna Padovanskog u Padovi, budući da je ista Provincija stavila na raspolaganje braću za otvaranje drugog novicijata u Italiji, te je tražila personalnu pomoć.

4. NAŠI MLADI

POSJET NOVAKU FRA ANTONIU KNEZOVIĆU U ASIZU I SESTRAMA KLARISAMA U CITTÀ DI CASTELLO

Nakon sprovednih obreda pape Benedikta XVI. u Rimu, a prije održavanja redovnog tečaja za novoizabrane provincijalne ministre, kustose i provincijske tajnike, fra Miljenko i fra Zlatko iskoristili su vrijeme te posjetili novaka naše Provincije, fra Antonia Knezovića u Asizu.

U subotu, 7. siječnja uputili su se u Asiz. Putem su se zaustavili na hodočasničkim mjestima, Casci, svetištu Sv. Rite, te u Norci, rodnom mjestu Sv. Benedikta, koja se nalaze u talijanskoj pokrajini Umbriji. Na grobu moćne svetice Sv. Rite molili smo za ozdravljenje bolesne braće Provincije.

Po dolasku u Asiz, zajedno su sudjelovali u večernjoj molitvi s prisutnom braćom i vjernicima, a nakon molitve je slijedila večera u novoobnovljenom blagovaleštu Svetog Samostana. U nedjelju 8. siječnja, na blagdan Krštenja Gospodinova, fra Miljenko i fra Zlatko sudjelovali su u euharistijskom slavlju u 10,30 sati u Donjoj bazilici u Asizu, koju je predvodio asiški biskup mons. Domenico Sorrentino.

Posjet novaku fra Antoniu Knezoviću, bila je posebna prigoda duhovno se obnoviti na oazi franjevačke duhovnosti, gdje se čuvaju posmrtni

ostaci tijela Sv. Franje. Provincijalni ministar je tom prigodom razgovarao s fra Antoniom Knezovićem, koji ne skriva svoje zadovoljstvo i radost u odgojnoj etapi novicijata u Svetom Samostanu u Asizu. Nakon razgovora s njim Provincijal je razgovarao i s njegovim magistrom, fra Vincenzom Espositom.

U popodnevnim satima u nedjelju, fra Miljenko, fra Zlatko i novak fra Antonio, zaputili su se u posjet samostanu sestara klarisa u gradiću Città di Castello. Povijesna povezanost sestara klarisa tog samostana i naše Hrvatske Ppovincije postoji već dugi niz godina, a ta duhovna povezanost je neke vrste duhovnog pobratimstva („gemellaggio spirituale“), koje je dogovoreno na jednom generalnom kapitolu još davnih osamdesetih godina. Sestre redovito mole za braću naše Provincije, a naša Provincija povremeno posjeti i materijalno malo pomogne ovu zajednicu. Trenutno u tom samostanu klarisa urbanista živi dvanaest sestara, od kojih su tri iz Rumunjske, a ostale iz Italije. Susret je bio vrlo srdačan tako da se na kraju malo i zapjevalo i zasviralo još uvijek u božićnom ozračju. Njihov samostan je prošle godine proslavio svoj 600. jubilej osnutka, a svjedoči franjevačku skromnost i siromaštvo, prožeto bogatom kulturnom baštinom. Ovaj srdačan susret, na kojem se ponovno obnovila duhovna povezanost sestara klarisa i naše Provincije, bila je prigoda preporučiti u njihove molitve braću naše Provincije, posebno one bolesne i starije.

Preporučamo braći Provincije da uzajamno mole za naše sestre klarise, a kada su u prolazu ili blizini gradića Città di Castello (PG), da posjete sestre. Preporučamo u molitve i našeg novaka fra Antonia!

DUHOVNA OBNOVA ZA MINISTRANTE U SAMOSTANU SVETOG DUHA

Pod geslom „S Franjom k Isusu“ od 24. do 26. veljače 2023. u Samostanu Svetoga Duha u Zagrebu održana je duhovna obnova za ministrante od 12 do 17 godina, a koji se okupljaju u župama koje vode franjevci konventualci naše Provincije.

Sudionici su pristigli iz Molva, Novog Marofa, Zagreba i Šibenika.

Duhovnu obnovu vodio je odgojitelj sjemeništaraca na Svetom Duhu fra Zvonimir Pervan, zajedno sa sjemeništarcima, postulantom i bogoslovima Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualac.

Bila je to prva duhovna obnova u organizaciji provincijskog Centra za promociju zvanja, nakon krize uzrokovane koronavirusom. To je bila prigoda da se ministrianti iz raznih dijelova Hrvatske upoznaju i razmijene iskustva ministriranja.

Molitveno-katehetski program obogaćen je probama ministriranja u bazilici sv. Antuna Padovanskoga, gdje su sudionici i ministrirali u nedjelju na misi *pro populo*, koju je predvodio župnik Župe sv. Antuna Padovanskoga i rektor bazi- like fra Ivan M. Lotar.

U subotu su ministrianti imali priliku upoznati se sa životom sv. Franje Asiškoga, osobito s njegovim Pravilom, čija se osamstota obljetnica nastanka obilježava ove godine. Sudionici su razmijenili mišljenja i iskustva o važnosti kreiranja pravila za svoj život i djelovanje, koje uvijek treba, poput onog Franjinog, biti utemeljeno na Evanđelju i prožeto njime.

Istoga dana u kapelici Svetoga Duha sudjelovali su na misnom slavlju koje je predvodio provincijal fra Miljenko Hontić.

Duhovna obnova završena je u nedjelju 26. veljače nakon ručka s domaćim fratrима.

DUHOVNE VJEŽBE NA CRESU ZA BOGOSLOVE, POSTULANTE I SJEMENIŠTARCE

Od utorka 28. veljače do subote 4. ožujka bogoslovi, postulanti i sjemeništarci su bili na duhovnim vježbama na otoku Cresu u Samostanu sv. Frane. Duhovne vježbe na temu „Bog je ljubav“ (1 Iv 4,7) vodio je fra Željko Klarić, župnik Župe sv. Petra u Šibeniku.

Sudjelovanje na svetoj misi, poticajne kateheze, intenzivnija molitva i tišina pomogli su nam da se povučemo od svakodnevnih obveza i u sa- branosti provedemo početak ovogodišnje korizme. Osim toga, imali smo priliku, odvojeni od za- grebačke gradske gužve i buke, da provedemo vrijeme u prirodi, koja uvijek daje dobre poticaje za meditaciju. U subotu, posljednjega dana du- hovnih vježbi, hodočastili smo na San Salvador, gdje je fra Željko uputio zaključne misli i dao ko- risne poticaje sudionicima.

Za mnoge odgajanike ovo je bio prvi posjet creskom samostanu. Stoga nam je fra Ljudevit Maračić ispričao ukratko povijest samostana, te pokazao samostanski arhiv i knjižnicu koja čuva vrijedne inkunabule.

Naš boravak u creskom samostanu produžili smo do nedjelje, kada smo u crkvi sv. Frane, za- jedno s ostalim vjernicima, sudjelovali na prije- podnevnoj svetoj misi. Po završetku svete mise postulant Vedran Mišić podijelio je s okupljenima svoje iskustvo duhovnog poziva.

Naš boravak na Cresu zaključili smo ručkom s domaćim fratrима kojima zahvaljujemo za go- stoprimstvo.

fra **SANDI AŠČIĆ**, bogoslov

DANI OTVORENIH VRATA KLERIKATA (OŽUJAK 2023.)

Centar za promociju duhovnih zvanja s voditeljem, fra Stjepanom Brčinom, održao je „Dane otvorenih vrata klerikata“ u samostanu Svetog Duha u Zagrebu, od 31. ožujka do 2. travnja 2023. Vikend u samostanu bio je omogućen mladima koji razmišljaju o duhovnom pozivu i koji su se željeli upoznati s franjevačkim načinom života. Mladići su u samostan pristigli sa svih strana „Lijepe naše“ ali i svijeta: iz Njemačke, grada Zagreba i Zagrebačke županije, Bjelovara, Dalmacije i Hercegovine. U ova tri dana mladići su imali priliku doživjeti iskustvo samostanskog života uz prigodni program koji su pripremili odgojitelji u zajedništvu s bogoslovima i postulantima. Nakon početnih predstavljanja i upoznavanja sa sjemeništarcima, postulantima, bogoslovima i fratriba, mladići su se upoznali s poviješću naše Provincije, koju im je predstavio fra Mateo Vujčić, dok su u petak navečer pogledali film o sv. Franji Asiškome. Uz navedeno, poslušali su zanimljiva svjedočanstva o pozivu postulanata Adrijana Marušića i Dominika Milanovića, te bogoslova fra Sandija Aščića. Uz organizirani program, bilo je slobodnog vremena koje je obogaćeno boljim upoznavanjem, dijeljenju iskustava i mišljenja, te obilaskom užeg centra grada Zagreba. U nedjelju mladići su sudjelovali na euharistijskom slavlju, koje je u bazilici Sv. Antuna Padovanskog predslavio fra Filip Pušić. Iskustvo „Dani otvorenih vrata klerikata“ zaokruženo je svečanim ručkom u samostanskom blagovolištu. Nadajući se da je iskustvo samostanskog života pomoglo u razlučivanju odabira životnog puta mladića, pratimo ih molitvom želeći mir i dobro!

BLAGOSLOV SLIKA NA PROZORIMA U KLERIKATSKOJ KAPELICI SV. JOSIPA KUPERTINSKOG

Klerikatsku kapelicu sv. Josipa Kupertinskog zagrebačkog samostana Svetoga Duha odnedavno na prozorima krase nove slike akademskog autora Ante Čule. Slike je, u srijedu 19. travnja 2023. godine, blagoslovio provincijalni ministar fra Miljenko Hontić koji je tom prigodom predslavio euharistijsko slavlje, u suslavlju odgojitelja i duhovnika sjemeništara, postulanata i bogoslova.

Slike na prozorskim staklima kapelice prikazuju vremenske crte franjevačke obitelji, gdje se ističu četiri velika sveca franjevačkog Reda: sv. Franjo, sv. Antun Padovanski, sv. Josip Kupertinski i sv. Maksimilijan Kolbe. Slike ovih svetaca ukomponirani su u umjetnički prikaz „Pjesme stvorova“ sv. Franje Asiškog, koji izražava franjevačku karizmu i duhovnost, te čini zlatnu nit poveznice svih franjevačkih svetaca. Franjevačka vremenska crta počinje sa sv. Franjom Asiškim, koji nadahnut Duhom Svetim šalje ptice koje su prikazane na svim prozorskim staklima, te koje slikovito predstavljaju djelovanje Duha Božjega tijekom cijele franjevačke povijesti. Djelovanje Duha Svetoga prisutno je tijekom povijesti franjevačkog Reda, a tako je prisutno djelovanje i danas. Na zadnjem staklu oslikan je sv. Maksimilijan Kolbe, kojemu Bezgrešna daje krunu djevičanstva i mučeništva. Vidljiva je umjetnikova nakana da prikaže kako je Blažena Djevica Marija u korijenima franjevačke duhovnosti – što prikazuje crkva sv. Marije Anđeoske ili Porcijunkula na početku vremenske crte. Vođeni Duhom Svetim ovi su franjevački sveci, kao i svi drugi iz velike franjevačke obitelji, predano živjeli za Boga i bližnje. Vremenska crta s njima ne završava, nego se nastavlja s novim generacijama koje su pozvane odazvati se na Božji poziv.

Na tom tragu, provincijalni ministar fra Miljenko Hontić je u propovijedi istaknuo potrebu za potpunim predanjem Božjoj providnosti i vodstvu, kao što su to činili i franjevački sveci: „Ove slike prikazuju sintezu oživotvorene franjevačke karizme, odnosno života oživljenog u istini. Ovi sveci nikada nisu prestali vjerovati i živjeti po toj istini Božje ljubavi, nego su u njoj neprestano rasli“. Ukazao je i na važnost osluškivanja i primjenjivanja Božje riječi u svakidašnjem životu: „Ono što možemo naučiti od ovih svetaca jest upravo to što Božju prisutnost i ljubav nikada nisu shvaćali površno. Nikada nisu dopustili da im Božja riječ postane rutina. Nisu imali neke svoje interese, nego kako je to na jednom mjestu napisao sv. Maksimilijan, nastojali su da njihovo malo „v“ bude jednako velikom „V“ tj. naša volja se uvijek treba uskladiti s Božjom voljom.“

Nakon svete mise i blagoslova slika, provincijalni ministar fra Miljenko Hontić zahvalio je autoru slika kao i odgojiteljima, te svim članovima Provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca, koja je omogućila ovaj projekt. Uslijedilo je potom druženje u prostorijama klerikata, tijekom kojega se i sam autor Ante Čulo zahvalio na povjerenju istaknuvši aktualnost franjevačke duhovnosti koja ga nadahnjuje u njegovu umjetničkom radu.

DANI OTVORENIH VRATA KLERIKATA (LIPANJ 2023.)

Dani otvorenih vrata klerikata za sve mladiće koji razmišljaju o redovničkom pozivu, pod vodstvom fra Stjepana Brčine, održani su od 1. do 4. lipnja 2023. godine u Samostanu Svetog Duha u Zagrebu.

Pristigli su mladići iz različitih gradova Hrvatske: Vinkovaca, Zagreba, Bjelovara, Koprivnice, a jedan je mladić stigao iz Njemačke. U četiri dana mladići su imali mogućnosti pobliže se upoznati s franjevačkim načinom života. Fra Mateo Vujčić

upoznao ih je s poviješću franjevačkog Reda i Provincije, uz obogaćena i zanimljiva svjedočanstva o duhovnom pozivu naših sjemeništara, postulanata i bogoslova.

Fra Stjepan Brčina održao je predavanje na temu razlučivanja poziva i upoznavanju samoga sebe. Druženjem, molitvom i rekreacijom mladići su imali prilike upoznati se s odgajanicima i njihovim dnevnim redom. Poseban susret upriličen je u zajedništvu provincijalnog ministra fra Miljenka Hontića.

Dani otvorenih vrata klerikata završili su u nedjelju podnevnom svetom misom u Bazilici Sv. Antuna Padovanskog i zajedničkim ručkom sa cijelom samostanskom zajednicom.

Svim mladićima želimo obilje Božjeg blagoslova i uspjeha u daljnjem razlučivanju njihova poziva.

ANDRIJA ČORLUKA, postulant

PODJELA AKOLITATA U NAŠEM KLERIKATU

Dana, 29. lipnja 2023. g., u Zagrebu, prilikom slavljenja svetkovine svetih apostola Petra i Pavla, naš bogoslov i subrat, fra Sandi Aščić, rođen 23. rujna 1998. g., primio je službu akolita, koju mu je podijelio provincijalni ministar fra Miljenko Hontić. Službu je primio, po propisanom bogoslužnom obredu, prilikom svečanog slavljenja šestoga časa, nakon prigodne homilije. Ovom stalnom službom fra Sandi se postavlja za službu oltara i pomoć svećeniku i đakonu, čineći ga prikladnim za pripremanje oltara i liturgijskog posuđa. Po svojoj službi je izvanredni služitelj svete pričesti i u izvanrednim okolnostima može izložiti Presveto i pohraniti ga bez blagoslova. U slučaju potrebe može nositi popudbinu uz dopuštenje svoga odgojitelja, župnika, kapelana ili višeg poglavara. Odgajanci su ovaj svečani čin uveličali svojim pjevanjem hvale Gospodinu.

SVEČANA DODJELA SVJEDODŽBI DVOJICI NAŠIH SJEMENIŠTARACA – MATURANATA

U četvrtak 29. lipnja 2023. godine u Kazalištu Vidra u Zagrebu održana je svečana podjela svjedodžbi za maturante Tehničke škole „Zagreb“. Među njima su bili i naši sjemeništarcu Luka Vragović i Luka Tetec.

U svečanom programu sudjelovali su profesori, roditelji i drugi uzvanici, a u pratnji roditelja sjemeništara bio je i odgojitelj fra Zvonimir Pervan. U prigodnom programu predstavljeni su svi razredi i postignuća učenika u raznim područjima djelovanja i aktivnosti. Dvojica naših sjemeništara dobila su od ravnatelja Patrika Mardešića nagradu za uspjeh u sudjelovanju na izvan-nastavničkim aktivnostima. Tijekom programa dodjele pjevao je školski zbor, u kojem su uključeni i sjemeništarcu. Na kraju jednosatnog programa prisutnima se u ime ovogodišnjih maturanata poticajnim i zahvalnim govorom obratio Luka Te-

tetec. Nakon službenog dijela uslijedilo je druženje uz prigodni domjenak.

Završetkom ove školske godine dvojica sjemeništara su pisala državnu maturu i obavila potrebne radnje za upis na Katolički bogoslovni fakultet. Početkom srpnja obojica odlaze na tečaj talijanskog jezika u samostane u Italiji, nakon čega Luka Tetec započinje godinu novicijata u Asizu, a Luka Vragović formaciju nastavlja u Zagrebu kao postulant.

PUT U FRANJEVAČKU ITALIJU

U subotu ujutro 8. srpnja, nakon svete mise i doručka krenuli smo na put. Osmorica nas postulanata zajedno s fra Zvonimirom Pervanom uputili smo se prema Italiji, točnije u Besciu i Perugiu, na učenje talijanskog jezika. Tjedan dana prije nas u Padovu i Ravenu su otišla četvorica braće postulanata u pratnji fra Stjepana Brčine.

Budući da je srpanjski vikend, ljetne gužve na cestama su neizbježne, pa smo neuobičajeno

dugo vozili kroz Sloveniju. Na putu prema našem prvom odredištu, Besciu, odlučili smo popodne provesti u Veroni, prekrasnom gradu na sjeveru Italije, koji mnogi povezuju s Julijinom kućom, ali u kojem se nalaze i brojni drugi važni i lijepi povijesni i kulturni spomenici, crkve i ulice. U tom aranžmanu neizostavno je vidjeti rimski amfiteatar, središnji trg koji je pod zaštitom UNESCO-a, katedralu i ulice koje odišu jednom posebnom živošću boja. Nakon obilaska uputili smo se prema Besciu, gdje nas je dočekao fra Thomas Bour-

querod i gdje ćemo svi prespavati. Ljeto u Bresci na tečaju talijanskog i iskustvu u samostanu sv. Franje provest će Luka Vragović, Marko Bilanović, Antun Devaj, Josip Đorđić i Blaž Žagač. Smjestili smo se i večerali zajedno s braćom fratriba a nakon toga, budući da sutradan neki trebaju nastaviti putovanje, fra Thomas nas je izveo i pokazao nam grad i neke njegove važne znamenitosti. Unatoč napornom putovanju uspjeli smo se uspeti i na tvrđavu ponad grada, s koje se pruža prekrasan pogled.

Nakon jutarnje nedjeljne svete mise i doručka Luka Tetec, Adrijan Marušić, Jerko Šuperba i fra Zvonimir nastavljaju put prema Perugi. Zauzstavna stanica bili su Modena i Siena. U Sieni su nas ugostili naši fratri iz Indijske provincije, koji ondje u samostanu sv. Franje žive i pastoralno se skrbe za baziliku sv. Franje, koja je ujedno mjesto euharistijskog čuda gdje se do danas, gotovo tristo godina poslije, čuvaju i časte potpuno očuvane hostije. Pomolili smo se i sv. Katarini Sienskoj te obišli i katedralu i poznati središnji trg. Unatoč žezi dana, koju smo to više osjetili zbog kvara klime, stigli smo u Perugiu, gdje nas je dočekaao gvardijan fra Massimo Vedova i gdje smo se smjestili te večerali zajedno s fratriba i kandidatima za postulaturu. Sutradan su slijedili upisi u školu, provjera talijanskog i prvi dan tečaja za Luku, Adrijana i Jerka, a potom smo posjetili u Asizu našeg novaka fra Antonia Knezovića, koji uskoro polaže svoje prve redovničke zavjete. Bila je to prilika da budući novaci upoznaju novi dom gdje će proboraviti godinu dana. Nakon molitve, obilaska, druženja i ručka u Svetom samostanu, posjetili smo Porcijunkulu i vratili se u Perugiu, a fra Zvonimir je nastavio put prema Raveni, gdje naš Dominik Milanović u samostanu sv. Franje provodi ljeto učeći talijanski. Ravena je prekrasan grad sa spomenicima pod zaštitom UNESCO-a, a to su crkve, bazilike i krsionice s bizantinskim mozaicima neprocjenjive vrijednosti. Uz drevnu baziliku i samostan sv. Franje nalazi se i muzej te grob velikana Dantea Alighieria, čiju baštinu već stoljećima čuvaju naši fratri, sada u suradnji s drugim institucijama.

Valjalo je na povratku posjetiti i postulante Andriju Čorluku, Marka Laštru i Vedrana Mišića u Padovi, koji su se već dobro uhodali i uspješno svladavaju talijanski. Svaki posjet Padovi ujedno je prilika pomoliti se sv. Anti za sve postulante i ostale kandidate da provedu lijepo ljeto, steknu nova iskustva i nauče jezik, te za nova duhovna zvanja i sve koji se preporučuju u naše molitve, da svima Gospodin bude snaga na ovozemnom hodočašću.

BLAŽ ŽAGAČ i fra **ZVONIMIR PERVAN**

IVAN MARIO MANOJLOVIĆ NAPUSTIO NAŠE SJEMENIŠTE

Naše malo sjemenište u pouskrsnom vremenu napustio je Ivan Mario Manojlović. Nakon što je boravio nepune dvije godine u našem malom sjemeništu, Ivan Mario odlučio je napustiti naše sjemenište i svoj svećenički-redovnički poziv ostvariti u Hrvatskoj salezijanskoj Družbi Sv. Ivana don Bosca – među salezijancima. Želimo puno uspjeha i Božjeg blagoslova u daljnjem životu Ivanu Mariju Manojloviću!

JOSIP RIBIĆ NAPUSTIO POSTULATURU

Našu odgojnu ustanovu postulaturu, po završetku akademske godine napustio je postulant Josip Ribić. Nakon što je boravio godinu dana u postulaturi u zagrebačkom samostanu Svetog Duha, nakon detaljnijeg razmišljanja i u suglasju odgojitelja, odlučio je napustiti našu redovničku zajednicu. Želimo puno uspjeha i Božjeg blagoslova u daljnjem životu Josipu Ribiću!

NOVI KANDIDATI ZA MALO SJEMENIŠTE I POSTULATURU

Za narednu akademsku godinu 2023./2024. na odgojne ustanove naše Provincije uputili su molbe:

Franjo Križanac, rođen 7. rujna 2008. g. u Vinokvcima, dolazi iz Župe sv. Nikole biskupa. Odlukom provincijalnog ministra fra Miljenka Hontića primljen je u malo sjemenište, te je upisan u Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju na Šalati.

Mato Zovkić, rođen je 19. siječnja 2002. g. u Zagrebu, iz Župe Uzvišenja Svetog Križa – Siget. Završio je trogodišnju trgovačku školu. Odlukom provincijalnog ministra fra Miljenka Hontića primljen je u postulaturu.

Ante Čibarić, rođen je 5. veljače 2000. g. u Zagrebu iz Župe Sv. Mihaela Arkandela – Dubrava. Završio je trogodišnju školu za instalatera kućnih instalacija. Odlukom provincijalnog ministra fra Miljenka Hontića primljen je u postulaturu.

Marko Čulo, rođen je 21. svibnja 2001. g. Livnu, dolazi iz Župe Sv. Antuna Padovanskog iz Grabovice (BiH). Završio je metalnu školu CNC programera i operatera. Odlukom provincijalnog ministra fra Miljenka Hontića primljen je u postulaturu.

5. IZ NAŠIH SAMOSTANA

IKONA KRALJICE FRANJEVAČKE OBITELJI U MARIJINU SVETIŠTU U MOLVAMA

Ikona Kraljice Franjevačke obitelji nastala je 2018. g. u Litvi, povodom 3. europskoga kongresa Franjevačkoga svjetovnog reda (OFS -a) i Frame. Ikona je blagoslovljena 17. ožujka 2018., te je započela svoje hodočašće po europskim bratstvima OFS-a i Frame. U prikazu ikone Kraljice franjevačke obitelji, Marije s Djetetom Isusom, nalaze se relikvije sv. Franje, sv. Klare i sv. Elizabete Ugarske. Nakana je hodočašćem ove ikone molitveno pod Majčinom zaštitom povezati Franjevačku obitelj u cijeloj Europi.

Marijansko svetište Molve uključilo se u ovu inicijativu Franjevačkoga Svjetovnog Reda i Fra-

me, te je 15. siječnja o. g. prigodnim duhovnim programom, ugostilo Ikonu Kraljice Franjevačke obitelji. Uz molitvu krunice i euharistijsko klanjanje molilo se da po zagovoru sv. Franje, sv. Klare i sv. Elizabete Ugarske, Gospodin pozove nova duhovna, franjevačka zvanja. Zahvalni svima koji su sudjelovali u duhovnom molitvenom programu, molimo našu nebesku Majku da u današnjem svijetu možemo svjedočiti Kristovo evanđelje po primjeru sv. Franje. Ikona je gostovala i po drugim našim crkvama, kao u Puli, Cresu i Zagrebu.

PREDSTAVLJEN DRUGI SVEZAK IZDANJA „BOGOČOVJEK ISUS KRIST“ FRA IVANA KARLIĆA

U organizaciji Kršćanske sadašnjosti i Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca održano je u ponedjeljak 23. siječnja 2023. u Dvorani sv. Franje u Samostanu Svetoga Duha u Zagrebu predstavljanje knjige autora prof. dr. fra Ivana Karlića „Bogočovjek Isus Krist – 2. Mesija, Sin Božji i Spasitelj“.

O knjizi su govorili fra Ljudevit Anton Maračić i direktor Kršćanske sadašnjosti dr. sc. Stjepan Brebrić. Fra Ljudevit je prikazao znanstveno djelovanje prof. dr. Karlića te se osvrnuo na djelovanje članova Hrvatske provincije sv. Jeronima fra-

njevaca konventualaca u teološkim znanostima. Istaknuvši da je djelo kapitalno izdanje Karličeva znanstvenog rada i djelovanja, fra Ljudevit se osvrnuo na svoju dugogodišnju suradnju s autorom lektoriranjem njegovih radova.

„Ono što me kao dugogodišnjeg lektora djela prof. dr. Karlića posebno veseli i oduševljava u jezično-pravopisnoj obradi je autorova skrb i ljubav za čistoću jezika te jasnoću izričaja. To nije redovita pojava koja prati izvornu i prevedenu teološku literaturu“, rekao je fra Ljudevit te istaknuo da se uvijek rado odazivao na poziv dr. Karlića za lektoriranje njegovih djela. „Meni je taj rad poslužio ne samo kao rekapitulacija znanja, već kao prava škola trajnoga obrazovanja koja nikada ne prestaje“, dodao je.

„Zahvalan sam autoru što me svakim svojim djelom prisilio da počnem i završim pojedinačni tečaj trajnoga teološkog obrazovanja. Njegov lagani stil izražavanja olakšavao mi je ispunjenje zadatka, a možda mi je ponekad bio i svojevrсна zamka da više mislim na sadržaj, a manje na gramatičku i pravopisnu korekciju“, rekao je fra Ljudevit te istaknuo autorov smisao za suradnju, naglasivši osjećaj uzajamnoga upotpunjavanja što je, kako je rekao, jedna od karakteristika djelovanja prof. dr. Karlića.

Predstavljajući djelo, dr. Brebrić je istaknuo da se radi o iznimnom i recentnom domaćem znanstvenom i književnom stvaralaštvu. „Bio sam pod

snažnim dojmom dok sam čitao knjigu. Doista me oduševila. U podnaslovu stoji da je to drugi svezak knjige „Bogočovjek Isus Krist“. Tijekom proteklih godina, a nakon izdavanja prvoga sveska, kako je vrijeme sve više odmicalo, nisam gubio nadu da će dr. sc. Karličić ostvariti ono što je zacrtao još na početku kod pisanja prve knjige, uviđajući stvarnu potrebu za time“, rekao je. Dodao je da je Kršćanska sadašnjost trajno podržavala prof. dr. Karličića u pisanju da bi se ostvarila suvremena katolička kristologija hrvatskoga autora.

„Prateći Karličićev znanstveni i publicistički rad nazirao sam postojanje sustavne kristološke misli koja prirodno teži adekvatnijoj literarnoj formi. No, da će zbilja uspjeti napisati ovakav drugi svezak svoje kristologije, tome se ipak malotko mogao nadati. Mislim da je ova knjiga nadmašila sva naša očekivanja. Rekao bih i da je autor nadmašio samoga sebe“, rekao je dr. sc. Brebrić. Dodao je da je djelo ostvarenje trajnoga i povijesnoga značenja za hrvatsku kristološku misao i teološko-literarno stvaralaštvo.

„Knjiga je impresivna po temeljitosti, preglednosti, sustavnosti i opsežnosti. Jasno je da se ova tematika na ovako sveobuhvatan, temeljit i sustavan način nije kod nas obradila ranije, ali i da ne postoji ni adekvatna komparacija u suvremenosti“, rekao je. Dodao je da je posebna vrijednost knjige u tome što se u njoj vodi računa o praktičnom značenju kristologije, bez obzira na očekivani znanstveni pristup. Praktični pristup u povezanosti sa znanstvenim i didaktičkim obilježjem, pojasnio je dr. sc. Brebrić, nipošto ne zapostavlja, nego pretpostavlja jedinstveno, kristocentrično, teorijsko i praktično ishodište vjere, spoznaje i duhovnosti. „Ovo je povijesno teološko-literarno ostvarenje na hrvatskome jeziku. Ono nas osposobljuje za dublje upoznavanje otajstva Isusa Krista“, rekao je među ostalim.

Na kraju predstavljanja prisutnima se obratio autor te se osvrnuo na posljednje tri godine intenzivnoga rada, istaknuvši da je djelo dugo pripremao. Djelo je, kako je istaknuo, dovršeno u ljeto 2022., a objavljeno je o 100. obljetnici prve i dosad jedine objavljene kristologije na hrvatskome jeziku, prof. dr. Ivana Bujanovića.

Autor je zahvalio Bogu za dane darove te svojoj obitelji, zatim subraći Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, svim djelatnicima Kršćanske sadašnjosti, recenzentima, kao i svim kolegicama i kolegama koji su mu savjetima pomagali tijekom pisanja. Također, zahvalio je i sestrama iz Stepinčeva Karmela u Brezovici koje su molitveno pratile nastanak knjige. Zahvalio je za podršku i poticaje svim kolegicama i kolegama Katoličkog bogoslovnog fakulteta

Sveučilišta u Zagrebu, kao i svojim studentima. Na kraju je zahvalio i svima koji su sudjelovali u organizaciji predstavljanja knjige. „Nadam se da će ova knjiga pomoći da bolje upoznamo Isusa Krista i da odgovornije živimo kao kršćani i vjernici“, zaključio je prof. dr. Karličić.

PROSLAVLJEN SPOMENDAN SV. FILOMENE U MOLVAMA

U Marijinu svetištu u Molvama, 28. siječnja 2023., proslavljen je spomendan Sv. Filomene. Za hodočasnike koji su autobusima došli iz Lobora, Križa i Velike Gorice kao i hodočasnike iz Zagreba, Bjelovara, Koprivnice i okolnih mjesta te domaće vjernike, pripremljen je duhovni program koji je u crkvi Uznesenja BDM započeo u 10.30 sati molitvom krunice. Slijedilo je euharistijsko slavlje, koje je predslavio fra Franjo Čolakovac, a u koncelebraciji su bili: vlč. Vladimir Drnetić iz Svetog Križa Začretja, vlč. Tomica Božiček iz Lobora i vlč. Damir Slamek iz Novog Virja. U svojoj propovijedi fra Franjo je istaknuo: „Bog nam kroz današnje evanđelje pokazuje našu ljudsku prirodu, ljudsku samosvjesnost, uvjerenost u vlastitu vrijednost i sposobnost. To dovodi do toga da čovjek počinje smatrati sebe tvorcem i vlasnikom svojih darova, počinje ne računati s Bogom, počinje gubiti osjećaj za drugu osobu. Nezgode nam pomažu i Bog ih dopušta da upoznamo sebe, svoju bijedu, svoju ništavnost, ograničenost, svoju zloću i da počnemo računati s Bogom. Otac nebeski govori Sv. Katarini Sijenskoj u „Dijalogu“ više puta o važnosti samospoznaje istine o svojoj bijedi, nevrijednosti i krhkosti i da je najvažnije u životu da uvijek računamo i živimo s Bogom“. Na kraju je fra Franjo pozvao vjernike na zahvaljivanje Bogu za sve dobro koje dolazi od Njega, a u teškim situacijama i potrebama da uvijek računaju sa svojim Bogom.

Nakon zajedništva uz objed slijedilo je euharistijsko klanjanje te pobožnost Sv. Filomeni. Hodočasnici su pohodili i zavjetnu kapelicu Majke Božje Molvarske, te se uz pjesmu i molitvu utekli u zagovor svoje nebeske Majke.

PROSLAVLJENA 50. OBLJETNICA OSNUTKA SAMOSTANA SV. ANTUNA PADOVANSKOGA U SISAČKOM GALDOVU

Proslava 50. obljetnice kanonske uspostave Samostana sv. Antuna Padovanskoga u Sisku proslavljena je u nedjelju 29. siječnja 2023. u župnoj crkvi sv. Josipa Radnika u Galdovu.

Misu je u zajedništvu s redovnicima koji su proteklih pedeset godina djelovali i djeluju u samostanu predslavio provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca fra Miljenko Hontić.

Fra Miljenko je u homiliji, osvrnuvši se na naviješteno Evanđelje o Blaženstvima (Mt 5, 1 – 12a), istaknuo da „onome tko prihvati Krista u potpunosti, nitko neće moći oteti prave radosti i blaženstva. Naučit će sve gledati Božjim očima!“.

„Taj novi čovjek, a po krštenju to je svaki od nas, jest uistinu sretan i blažen jer postupno primjećuje da se u njegovom vlastitom životu polako ocrtava Isusov život, kako bi rekao sv. Pavao: ne živim više ja, nego Krist živi u meni!“, nastavio je.

„Upravo tu novu i radosnu vijest donosila su i svjedočila braća i sestre koji su djelovali u ovom gradu. Navješćujući Riječ Božju, svjedočili su da je moguće biti sretan i onda kad si možda i siromašan jer znaš da je sve u Božjoj ruci i od njega sve dolazi. Navješćivali su da taj novi čovjek može biti i ožalošćen i gladan i žedan pravednosti, ali ako ostane u Kristu, iskusit će da nije ostavljen, da mu nitko ne može oteti njegovo dostojanstvo koje je od Boga primio i da je taj Krist njegova snaga, radost i pravednost kakvu ovaj svijet ne može dati. Novi čovjek, kršćanin, krotak je, milosrdan, čistog srca i mirotvorac, jer slijedi stope Isusa Krista i postaje raspoloživ da Bog njemu djeluje i čini ga sposobnim za opraštanje, za zauzimanje za pravdu i milosrđe. Takav čovjek nikoga ne omalovažava i poštuje svakog čovjeka jer u njemu prepoznaje sliku Božju. Taj novi čovjek donosi ovom svijetu mir jer u srcu ima Krista, kneza i izvor pravoga mira. I na kraju taj novi čovjek zna da će biti baš radi toga što je Kristov često neprihvaćen od ovoga svijeta, možda i nepravedno proganjan i pogrdivan, možda čak i ubijen, ali u isto vrijeme svjestan da ga Bog nikad ne ostavlja i da je to prolaz do uskrsnuća. Ničeg se ne boji jer, kako pjeva psalmist, pa da mi je i dolinom smrti proći zla se ne bojim, jer si ti sa mnom. Tu poruku i taj novi Kristov život donosila su braća i sestre i

dijelila na ovome mjestu, tijekom ovih 50 godina“, poručio je provincijalni ministar Hontić.

Stoga je zahvalio Bogu što je pozvao franjeve konventualce da budu njegovi glasnici, i dao im da baš u Galdovu naviještaju i svjedoče njegovu prisutnost i ljubav. „Hvala što nam je dao vas, dragi vjernici, da zajedno s vama rastemo u Božjem Duhu i tako u ovaj svijet unosimo malo-pomalo novi život, Radosnu vijest i prave Božje vrednote“, dodao je.

„U isto vrijeme, ova zahvala Bogu i obilježavanje jubileja prilika je i poziv da nikad ne odustajemo nego se neprestano obnavljamo u toj novosti blaženstava“, naglasio je propovjednik, pozivajući vjernike da zajedno obnove predanje i vjeru u Gospodina koji ih može učiniti blaženima i sretnima te na taj način svojim svjedocima.

Na kraju slavlja, domaći gvardijan i župnik fra Ivan Bradarić zahvalio je svoj 26 franjevac konventualaca, pokojnima i živima, koji su djelovali u Galdovu. Tom prilikom podsjetio je i na povijest franjevačke prisutnosti u sisačkom kraju.

Franjevci konventualci su 1940. godine pokušali otvoriti samostan i novicijal u Selima, što se zbog Drugoga svjetskog rata nije ostvarilo. Kasnije su u Capragu trebali biti izgrađeni veliki pastoralni centar i crkva, no, ni to se nije ostvarilo. Fratri su se konačno nastanili u Galdovu, gdje je 22. veljače 1968. dekretom zagrebačkoga nadbiskupa Franje Šepera osnovana Župa sv. Josipa Radnika. Najprije je župom upravljao župnik, odnosno kapelan sisačke Župe Svetog Križa, a prvi redovnik, fra Petar Odak, koji je koncem svibnja 1968. postao prvi župnik galdovske župe. Uskoro je stigao i fra Anđelko Sesar te je formiranjem redovničke zajednice bilo potrebno ustanovljenje samostana. Ugovorom od 11. prosinca 1972. župa je trajno povjerena na upravljanje franjevcima konventualcima, a 22. prosinca 1972. je u pravnom smislu osnovan Samostan sv. Antuna Padovanskoga, o čemu je dekret stupio na snagu 1. siječnja 1973. godine. Prvi gvardijan bio je fra Petar Odak. Samostan se nalazi uz župnu crkvu sv. Josipa Radnika.

Osim u župnoj crkvi, fratri mise slave u filijalnoj crkvi sv. Ilije u Hrastelnicu, u kapeli sv. Filipa i Jakova i, privremeno, u društvenom domu u Tišini, jer je kapelica Srca Isusova u obnovi zbog oštećenja u potresu 2020.

Fra Ivan također je zahvalio sestrama milosrdnicama i domaćicama koje su vodile brigu o samostanskom domaćinstvu te im uručio prigodne darove.

Misu su, osim fratara koji su službovali u Galovu, suslavili i generalni asistent Reda franjevača konventualaca za srednju Europu fra Igor Salmič i magistar sjemeništara Hrvatske provincije, fra Zvonimir Pervan. Posluživali su odgajanci franjevača konventualaca. Pjevanje je predvodio župni zbor.

Nakon mise zajedništvo je nastavljeno uz orkrjepu i tamburaše, u župnoj dvorani uz crkvu.

DAN POSVEĆENOG ŽIVOTA PROSLAVLJEN NA ZAGREBAČKOM SVETOM DUHU

Zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski predvodio je svečano euharistijsko slavlje u četvrtak 2. veljače, na blagdan Prikazanja Gospodinova i Dan posvećenog života, u bazilici sv. Antuna Padovanskog na zagrebačkom Svetom Duhu.

Koncelebrirali su predsjednik Hrvatske redovničke konferencije fra Slavko Slišковиć, provincijalni ministar Hrvatske provincije svetog Jeronima franjevača konventualaca fra Miljenko Hončić, domaći župnik i rektor bazilike sv. Antuna Padovanskog fra Ivan Marija Lotar te provincijali i predstavnici svih redovničkih zajednica.

Na početku misnog slavlja župnik Lotar zahvalio je biskupu Gorskom na prisutnosti te pozdravio sve okupljene, napose svećenike, redovnike i redovnice, svećeničke i redovničke kandidate i kandidatice, kao i sve mlade kojima je zahvalio što su „svjedočanstvo žive Crkve svakoga četvrtka, ali i u svim aktivnostima župne zajednice i bazilike svetoga Antuna“. Također, izrazio je zahvalnost što je upravo bazilika svetog Antuna domaćin proslave Dana posvećenog života.

Biskup Gorski u homiliji je istaknuo da blagdan Prikazanja Gospodinova poziva na ponovno otkrivanje života kao Božjeg dara te da se prvo prikazanje događa u činu krštenja. „Prikazanje se nadalje događa u svakoj euharistiji kada u darovima kruha i vina mi svoj život stavljamo pred

Gospodina kao dar. Zato je dragocjen dolazak s djecom na euharistiju jer se i dijete stavlja pred Boga kao dar. To je ujedno najintimnije mjesto susreta s Bogom, kojemu prikazujemo svoju osobu. Prikazujemo li boli, pridružujemo se Kristovoj mucu za spasenje. Prikazujemo li slabost i grijeh, sebe dajemo Bogu da nas očisti. Prikazujemo li svoje uništenje i smrt, omogućujemo da se preobrazi u neuništivi život“, rekao je.

„Zbog Krista koji se za nas prikazao kao nevina žrtva mnogi mladići i djevojke odlučuju slijediti ga u potpunosti u redovničkom životu, prikazujući svega sebe Gospodinu. Danas želimo u svoje molitve staviti sve redovničke zajednice, svaku osobu Bogu posvećenu, da Gospodin providi budućnost“, kazao je biskup Gorski. Dodao je da je „ovogodišnji Dan posvećenog života, prema poruci Dikasterija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, usmjeren prema velikom događaju Crkve, Sinodi o sinodalnosti. Naglasak je na poslanju: „raširiti šator“, odnosno u središte staviti misionarsko djelovanje“, podsjetio je.

„Tijekom proteklih vremena, u želji očuvanja božanske istine, stvorili smo čvrste forme, tražeći iza njih sigurnost u naviještanju i odlučivanju. Ipak, te su nam forme davale samo privid sigurnosti. Život je često bio izvan njih. Sinoda nas potiče da ne gradimo zidove oko sebe, zidove formalizama, zidove navika, zidove proizašle iz straha od ugroženosti, iz straha od kritike svijeta, što više poziva nas da ih nadilazimo, rušimo, kako bi evanđelje doprlo do svakog čovjeka. Širenje šatora samo je drugi izraz za izlazak na Areopag, trg svijeta, s ponudom, Isusom Kristom u srcu i navještaju. (...) No, takav izlazak, širenje šatora, krije u sebi određenu opasnost. Da se, šireći za sve ljude i prihvaćajući sve ljude, ne počnemo prilagođavati ljudskim željama i izgubimo dragocjeni sadržaj. To se, nažalost, već događa u nekim sredinama kojima je Božja riječ tumačena do neprepoznatljivosti te umjesto svjetla spasenja postaje znak osporavan“, naglasio je propovjednik.

Istaknuo je da „nas širenje šatora evanđelja, koje smo zdušno činili u misijskim zemljama, sada usmjerava na našu Europu, na našu domovinu Hrvatsku. Ne smijemo zatvarati oči pred galopom sekularizacije, ne smijemo se zadovoljiti malom jezgrom vjernih, uljuljati se u sigurnost onih koji nas okružuju ispovijedajući vjeru kao i mi. Unatoč većini krštenih, praktični vjernici su manjina u ispovijedanju vjere. Zato hitno tražimo nove putove, nove načine naviještanja. Bez sumnje, najbolji je način osobno svjedočanstvo života, na koje nas tako uporno poziva papa Franjo“, naglasio je.

Predslavitelj je rekao da, kako su potrebe Crkve i društva potaknule utemeljitelje zajednica na sasvim novo djelovanje, „tako i danas, u novim potrebama vremena molimo Duha Svetoga da nam otvori oči, pouči nas i usmjeri naše djelovanje kako bismo postali plodni za spasenje svijeta. Naime, nije mudro očekivati da ćemo upornim ponavljanjem istih postupaka u istim uvjetima dobiti drugačije rezultate. Potrebno je slijediti Isusovu opomenu: Novo vino u nove mješine“, kazao je.

Na kraju homilije biskup Gorski istaknuo je potrebu Crkve za redovnicima i redovnicama jer, kako je kazao redovnicima, „vi svojim životom svjedočite da je moguć život po liku Isusa Krista. Vi ste, poslušavši apostola Pavla, ne samo svoje duše, nego i tijela prikazali Gospodinu za žrtvu živu, svetu, Bogu ugodnu, kako bi savršenije živjeli životom što sličnijim Isusu Kristu; Isusu siromašnom, Isusu čistom, Isusu poslušnom sve do smrti na križu. Tako svjedočite za Krista, za kršćanski život i predstavljate model mogućeg društvenog uređenja u kojem se vodi briga o svima i poštuje svaka osoba. Bez vas bi Crkva bila siromašna u svjedočenju, siromašna u molitvi. Hvala vam za vaš dragocjeni doprinos“, zaključio je.

Na kraju misnog slavlja sve okupljene pozdravio je fra Slavko Slišković, koji je zahvalio franjevcima konventualcima na gostoprimstvu, sestrama služavkama Malog Isusa koje su predvodile liturgijsko pjevanje te mons. Gorskom koji je kao predstavnik Zagrebačke nadbiskupije predvodio svečano misno slavlje. Predsjednik Hrvatske redovničke konferencije istaknuo je da su redovnici oni koji se odlučuju na pripadnost Gospodinu. „Mi smo oni koji smo odlučili u cijelosti pripadati Kraljevstvu Nebeskom i biti njegovi svjedoci, ali ne zatvoreni u vlastitu samodostatnost, nego bivajući u službi blišnjima te svojim životom kazivati na eshatološko iščekivanje trajnog slavljenja Boga“, kazao je.

Okupljeni redovnici i redovnice na kraju misnog slavlja obnovili su redovničke zavjete.

DAN ŽIVOTA U TAVELIĆEVU SVETIŠTU U ŠIBENIKU

U Hrvatskom nacionalnom svetištu sv. Nikole Tavelića u crkvi sv. Frane u Šibeniku obilježen je Dan života. Svetu misu u 10.30 sati predslavio je fra Josip Ivanović, gvardijan i rektor Svetišta.

Povezujući Dan života sa zbornom molitvom V. nedjelje kroz godinu, fra Josip je u svojoj homiliji istaknuo: „Zanimljiva je podudaranost današnje nedjelje i Dana života koji na poseban način obilježavamo ovdje, u našoj crkvi, molitvom za bračne parove, za otvorenost životu, za prihvaćanje života, za radost života... Izrečena molitva na početku mise kao da sažima tihe vapaje bračnih drugova koji čeznu, vape, koji uzdižu svoje molitve susrećući se s poteškoćama, s nemogućnostima... S druge strane, izriče i svojevrsnu zahvalu i pouzdanje.

Nemoguće nam je kao Crkvi ne osvrnuti se na njihove vapaje i želje. Nemoguće nam je ostati ravnodušnim. Nemoguće nam je ostati hladnim. Radost i žalost onoga koji sjedi do mene itekako se mene tiče. Možda me ne dotiče u punom smislu riječi, ali ako se i kada se sjetimo da smo dio Crkve, onda shvaćamo da nam radosti i žalosti, nade i tjeskobe postaju zajedničkim. Zsigurno je o temi još uvijek neostvarenoga majčinstva i očinstva bolno i teško razgovarati, ali je potrebno jer jedni drugima možemo pomoći upravo molitvom i prisutnošću. To ne znači nekoga sažalijevati, nego istinski biti prisutan i biti prijatelj. Danas kada je čovjek od samoga sebe učinio boga i stvaratelja života, kada se životom igra u laboratoriju, pitamo se gdje je Bog da popravi ovo čovječanstvo, da sredi, uredi i obnovi cijelu ljudsku civilizaciju koja srlja u svoju propast...“

Osvrćući se, pak, na evanđelje, fra Josip je rekao: „Isus nas podsjeća da bez njegove soli ne možemo učiniti ništa. Sol nas u svojoj nevidljivosti poučava kako nestati, ali i dalje biti prisutan dajući okus diskretnošću, nenametljivošću, bez vike, poštujući i vrijeme i prostor. Isus nas podsjeća da bez njegova svjetla ne možemo svijetliti. Svjetlo nas u svoj svojoj slabosti ipak poučava

kako donositi svjetlo jer i jedan maleni plamičak rastjeruje tamu, topi led, zagrijava srca. I svjetlo to čini bez nametanja, potpuno tiho, pokušavajući prosvijetliti što je potrebno. Sol i svjetlo darujući od svojega bitnoga, od sebe samoga, naizvan gube se, ali daju novu i drugačiju dimenziju, daju okus, daju vidjeti u onoj mjeri koliko je potrebno. Ni u čemu ne pretjeruju“.

Po završetku popričesne molitve izmoljene su molitve i blagoslov bračnih drugova koji mole za dar djeteta i majki i očeva koji su u iščekivanju rođenja njihova već začeto ga djeteta.

PROSLAVA STEPINČEVA U CRKVI SV. FRANE NA OBALI U SPLITU

Proslavljen je blagdan bl. Alojzija Stepinca u crkvi sv. Frane na Obali u Splitu. Prvog dana trodnevnice fra Domagoj Volarević je govorio o čovjeku koji je stvoren na sliku Božju. On je jedini od stvorenja obdaren razumom i njegova je uloga ostvariti Božji plan, u kojem se dostojanstvo čovjeka mjeri ljubavlju koju u srcu nosi i pokazuje. Ne smijemo imati farizejsko srce nego u duhu Isusovih riječi birati život u kojem će se prepoznati Bog i njegovo milosrđe. Bl. Alojzije je prepoznatljiv svjedok Božje ljubavi. Don Marko Trogrlić je drugi dan istaknuo da iz srca čovjekova izlazi ono što je dobro, ali i zlo koje rađa mržnjom i onečišćuje svijet i ljude. Kršćani trebaju poput bl. Alojzija u svijet unositi dobrotu Božju. Don Vjenceslav Kujundžić je treći dan govorio o blaženiku, njegovoj odvažnosti i hrabrosti koju je kao nadbiskup pokazivao u teškim vremenima za vjerni puk. Čvrstoća njegove vjere i nama je poticaj da u današnje vrijeme budemo kršćani koji su za Boga spremni podnijeti svaku žrtvu.

Na blagdan smo slavili svete mise u 7.30 i 10 sati. Nakon svetih misa vjernici su imali priliku iskazati svoje poštovanje prilazeći blaženikovim relikvijama.

Lijepo je bila posjećena „Ura preminuća bl. Alojzija“. Sudjelovali su franjevački bogoslovi i vjerni puk. Promišljali smo posljednje trenutke blaženikova ovozemnoga života.

Svečana proslava Stepinčeva zaključena je euharistijskim slavljem, u kojem je fra Ante Vučković istaknuo riječi knjige Mudrosti o dušama pravednika koje su u ruci Božjoj. Rekao je da bezbožničke oči ne vide ono što vide oči vjernika. Govorio je o miru koji izlazi iz srca čovjeka koji snažno živi svoj odnos s Bogom. Upravo je to bio bl. Alojzije koji je u svijetu živio u svetosti i iskrenosti Božjoj, ne u mudrosti tjelesnoj, nego u Božjoj milosti kako je Pavao pisao Korinćanima. Propovjednik je potaknuo prisutne da po uzoru bl. Alojzija svjedočimo evanđelje. Na kraju svečanog euharistijskog slavlja ispred relikvija bl. Alojzija svi su prisutni izrekli molitvu za blaženikovo proglašenje svetim.

BLAGDAN JEZIKA SV. ANTUNA

U samostanu svetog Frane u Šibeniku u nedjelju 19. veljače proslavljen je blagdan jezika svetog Ante, u spomen na 760. obljetnicu pronalaska neraspadnutog jezika sv. Ante, kada je sv. Bonaventura uskliknuo: „O jeziče blagoslovljeni...“. Svečano misno slavlje predvodio je gvardijan samostana fra Josip Ivanović. Nakon misnog slavlja uslijedio je kratki ophod oko crkve u kojem je nošen relikvijar s moćima svetog Ante.

U homiliji fra Josip Ivanović je ukazao kako se ove godine obilježava 600 godina od posvete crkve sv. Frane. Ta obljetnica usmjerava našu pažnju ne samo na izvanjsku zgradu, već na sve koji izgrađujemo živi Hram, Crkvu, Tijelo Kristovo. To Tijelo nije samo ono koje blagujemo, nego je i živo tkivo – Crkva – sa svim svojim sastavnicama.

Kao što crkva biva posvećena, tako i kršćanin po krštenju biva pritjelovljen Kristu i Crkvi. Po tom posvećenju pozvani smo živjeti poziv na svetost, kako nas upućuju današnja liturgijska čitanja. U njima odjekuje poziv na savršenstvo našega kršćanskog života koje se očituje u svakodnevnom življenju, u svakom području našega života.

Svetost se kao takva tiče svakoga od nas; nitko nije isključen, ali o nama ovisi koliko ćemo je ozbiljno shvatiti. Svetost živimo blagoslivljajući Boga svojim djelima, baš onako kako je činio sv. Antun. Njegov jezik bio je blizak ljudima koje je jednostavno dovodio Bogu i Boga njima. Njegov jezik prije svega bio je jezik blagoslova prema svima, pa i prema neprijateljima. Zato je njegov jezik neraspadnut, jer se borio za istinu, za pravdu, jer nije uzmicao pred neprijateljima, poručio je gvardijan Ivanović. Okupljenim vjernicima je želio da im Gospodin podari dobar jezik da druge blagoslivljamo, a ne proklinjemo.

BRATSTVO SV. FRANJE NA DUHOVNOJ OBNOVI U ŠUTNJI

U subotu, 4. veljače, Bratstvo Sv. Franje iz župe sv. Antuna Padovanskog iz Zagreba, imalo je duhovnu obnovu u župi Uznesenja Marijina u Molvama u Podravini. Duhovnu obnovu je vodio duhovnik Bratstva fra Ivan M. Lotar, a u cijelosti se odvijala u šutnji. Cilj odlaska u Molve i same šutnje bio je maknuti se od buke svijeta i uroniti u vlastitu dušu u miru i tišini.

Susret je započeo davanjem uputa za što kvalitetnije provođenje dana osame. U središtu pozornosti bila su čitanja od dana. Uslijedilo je vrijeme tišine, koje je trajalo do poslijepodneva.

U 11.30 sati smo slavili svetu misu, nakon koje je uslijedio ručak, za vrijeme kojega su se čitali odlomci iz Spisa Sv. Franje (Franjevački izvori).

U poslijepodnevnom dijelu programa imali smo euharistijsko klanjanje uz priliku za kraći duhovni razgovor s duhovnikom. Duhovnu obnovu smo završili pobožnošću u kapelici gdje se čuva čudotvorni kip Majke Božje Molvarske gdje nam je fra Franjo Čolakovac, župni vikar, obrazložio čudotvornost kipa i predstavio povijest i sadašnjost svetišta.

Povlačenje u osamu, izvan grada, liječi dušu i obnavlja mentalno i emocionalno zdravlje, a jučerašnji vjetar u Molvama doprinio je i tjelesnom „čeličenju“ braće.

Braći molvanskog samostana, fra Franji i fra Miroslavu, na čelu s gvardijanom fra Zdravkom Tubom, od srca hvala na gostoprimstvu!

DAN HRVATSKOGA MARIOLOŠKOG INSTITUTA U MARIJINU SVETIŠTU

Na poziv župnika i gvardijana fra Zdravka Tu-
be, dan Hrvatskoga mariološkog instituta (HMI)

Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu proslavljen je u subotu, 25. ožujka u marijanskom svetištu Molve. Gvardijan Tuba dočeka-
kao je članove HMI-a, predstavio je zavjetnu kapelicu Majke Božje Molvarske kao i crkvu Uznesenja Blažene Djevice Marije te je govorio o pastoralnom djelovanju i novim projektima u samome svetištu.

Euharistijsko slavlje u molvarskoj crkvi pred-
slavio je mons. dr. sc. Vlado Košić, sisački biskup i zamjenik predstojnika HMI-a, a koncelebrirali su gvardijan Tuba, predstojnik HMI-a prof. dr. sc. Ivan Karlić, članovi HMI-a doc. dr. sc. Daniel Pa-
tafta i dr. sc. Josip Šimić.

Tumačeći poruku svetkovine Navještenja Go-
spodinova i prigodna biblijska čitanja, biskup Ko-
šić je kazao kako je po Mariji došlo utjelovljenje Sina Božjega na ovaj svijet. Prorok Izaija naviješta znak da će djeвица začeti i roditi Sina i da će mu nadjenuti ime Emanuel – S nama Bog. Po Mari-
ji je začet i rođen Spasitelj i po njoj se dogodilo ono što je na ljudski način nezamislivo. Poslanica Hebrejima pak tumači kako je Sin Božji došao na svijet vršiti volju Očevu. Došao je da se žrtvuje za nas, da prinese Bogu pravednu žrtvu i tako uspo-
stavi novi savez s Bogom.

Sisački biskup se zatim osvrnuo na anđelove riječi navješćaja iz Lukina evanđelja, istaknuvši kako su one u Mariji trebale pobuditi radost, a ona je pak zbunjena te mu postavlja pitanja. Ta-
kođer, „možemo reći da je Marija Bogu svoj pri-
stanak, svoje 'Neka mi bude po tvojoj riječi' ipak provjerila, tako što je išla u gorje vidjeti što se to s Elizabetom dogodilo i kako je ona to što je lju-
dima nemoguće doživjela po Bogu moguće. I tada je spjevala prekrasnu svoju pjesmu Veliča, gdje je shvatila kako je ono što se njoj događa doista Božje čudesno djelo,“ kazao je biskup.

„Radujmo se i mi, kao što je anđeo rekao Ma-
riji da se raduje; pa kad nešto ne razumijemo što nam Gospodin šalje kao pitanja, kao neke pro-
bleme, kao neke izazove našega života, pouzdaj-

mo se u Gospodina, i iskusić ćemo i mi njegovu milost i biti ispunjeni Božjom prisutnošću kao Marija te možemo izvršiti svoje poslanje u ovome svijetu. Neka nas i naš HMI zagovara Majka Božja Molvarska, da možemo činiti ono što Isus od nas očekuje, da budemo pomagači spasenja i da činimo djela koja trebaju preobraziti ovaj svijet i donijeti svima nama zoru uskrsnuća“, zaključio je biskup svoju homiliju.

Na kraju je gvardijan Tuba uručio prigodne darove biskupu Košiću i predstojniku Karliču. A predstojnik Karlič zahvalio je biskupu Košiću na odazivu i gvardijanu Tubi na gostoprimstvu.

U poslijepodnevnom satima članovi HMI-a posjetili su svetište Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu, gdje ih je dočekaio župnik Kristijan Stojko te im predstavio župnu crkvu Presvetoga Trojstva, predaju događaja čuda svete Krvi kao i kapelu Čudotvorne krvi u dvorcu Batthyany.

KRIŽNI PUT OD „GOSPE DO GOSPE“ PO MARJANU

U petak, 31. ožujka, održan je tradicionalni „Križni put grada Splita od Gospe do Gospe po Marjanu“. Broj vjernika se od postaje do postaje povećavaio i priključivao pobožnosti u kojoj su čitanjem i nošenjem križa sudjelovali predstavnici župa katedralnog dekanata, MUP-a, redovnika i redovnica, javne ustanove Park šuma Marjan i ugostitelja. U pobožnosti je sudjelovalo nekoliko tisuća vjernika. Križni put je vodio fra Kristian Stipanović, dekan katedralnog dekanata u zajedništvu s fra Martinom Jakovićem, gvardijanom samostana sv. Frane. U hodu od postaje do postaje molilo se na razne nakane. Uz molitve su se pjevale korizmene pjesme. Put križa je završio blagoslovom ispred uspinjanja prema crkvi Gospe od sedam Žalosti. Nakon toga vjernici su u lijepom broju sudjelovali na svetoj misi kod Gospi-ne crkve. Bila je prilika i za sakrament pomirenja.

Fra Roko Bedalov, župni vikar, bio je na raspolaganju za ispovijed. Nakon svete mise vjerni puk se razišao u ozračju primljenih milosti u svetoj euharistiji i tekstovima postaja križnoga puta.

OTVORENA HODOČASNIČKA 2023. GODINA U MOLVAMA

U Marijinu svetište u Molvama, na Uskrsni ponedjeljak otvorena je hodočasnička 2023. godina, u kojoj se obilježavaju: 750. obljetnica prvoga pisanog spomena mjesta Molve, 365. obljetnica od povratka nakon progonstva od Osmanlija i 160. obljetnica izgradnje župne proštenišne crkve. Središnje euharistijsko slavlje u 11.00 sati predslavio je provincijalni ministar franjevac konventualaca fra Miljenko Hontić, uz koncelebraciju domaćin sinova fra Martina Jakovića, fra Đure Hontića, p. Željka Paše DI, fra Miroslava Štubana i fra Zdravka Tube.

Propovjednik je razlomivši evanđeosku riječ prisutnim vjernicima postavio pitanje: „Zašto su žene prve susrele Isusa i prve mu povjerovala?“ te na njega i odgovorio. „Upravo zato jer su stalno bile s Njim i pazile s Isusovom Majkom Marijom na svaku Njegovu riječ i nosile je u svom srcu. Takav je bio i Ivan apostol i zato jedini koji ga nije ostavio“. Poticaj je to i nama, istaknuo je propovjednik, da uvijek ostanemo s Isusom vraćajući se u svoju svakodnevnicu – svoju Galileju u kojoj smo pozvani odgovorno živjeti ono što nam je povjereno. „U svemu tome neka nam primjer i pomoć bude naša nebeska Majka Marija koja nam je pomoćnica i zagovornica u svim našim životnim situacijama i iskušenjima.“

Svim hodočasnicima želimo dobrodošlicu u Marijino svetište.

ZLATNA HARFA U ŠIBENIKU (II. DIO)

U Hrvatskom nacionalnom svetištu sv. Nikole Tavelića, u crkvi sv. Frane, dana 22. travnja 2023. godine održao se drugi dio ovogodišnje Zlatne harfe, susret dječjih crkvenih zborova za Splitsko-makarsku nadbiskupiju i Šibensku biskupiju. Na drugome dijelu sudjelovali su zborovi iz Imotskoga, Vinjana, Segeta Donjega, Drniša, Dugopolja, Šibenika (Meterize), Brnaza, Vodica, Vranjica i Metkovića; ukupno 345 sudionika predvođenih svojim zborovođa. Ovogodišnja tema je "Divan je Bog u svetima svojim", a za uzore su postavljeni sv. Nikola Tavelić i bl. Marija Propetog Isusa Petković. Uz sudionike Zlatne harfe u Svetište su hodočastili i odgojitelji i sjemeništari Međubiskupijskoga sjemeništa u Zagrebu (Šalata) s roditeljima, braćom i sestrama te zaposlenicima.

Svetu misu je predslavio vlč. Matija Pavlaković, rektor Sjemeništa, a koncelebrirali su fra Stipica Grgat, povjerenik za Zlatnu harfu, fra Josip Ivanović, gvardijan i rektor Svetišta, i pristigli svećenici u pratnji. U svojoj homiliji vlč. Matija je istaknuo važnost i ljepotu rasta u vjeri, u molitvi i pjevanju kako bi nastali zauzeti mladići i djevojke koji bi odgovorili na Božji poziv odlučujući slijediti primjer Isusa Krista i tolikih svetaca koji su nam pokazali put. Osvrćući se na vazmeno vrijeme, svijeću Krista Uskrsloga koja je urešena cvijećem, potaknuo je prisutne da poput cvijeća budu ukras u Crkvi i društvu, cvatući i otvarajući se poput cvijeća na dobro svojih bližnjih.

U prinosu darova, osim euharistijskih darova, prineseni su darovi koje su djeca skupljala tijekom priprema za pomoć onima kojima je potrebna.

Na misi je dirigirala gđa Jelena Mikulandra, a za orguljama je pratila Nikola Lovrić Caparin. Nakon euharistijskoga slavlja uslijedio je festivalski dio. Po završetku nastupa fra Stipica Grgat i fra Josip Ivanović podijelili su sudionicima uspomena na sudjelovanje.

BAZILIKA SV. ANTUNA U ZAGREBU OTVORILA VIRTUALNU ŠETNJU

Nakon višemjesečnoga rada Obora za medije Župnoga pastoralnog vijeća i komisije za Baziliku sv. Antuna, svjetlo je dana ugledala virtualna šetnja ovom zagrebačkom bazilikom.

Kako nam poručuju zaključci Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije:

„Važno je poznavati suvremena komunikacijska sredstva i sve ono na što utječu, osobito glede uvjetovanja mišljenja i ponašanja ljudi, da bi se jasnije vidjele nove crte kulture u kojima Crkva živi. Dobro poznavanje svakoga novog medija i njegovo ispravno korištenje, Crkvi je pomoć za poboljšanje razgovora i za promicanje otvorenosti susreta s drugima...“.

Virtualna šetnja omogućuje gledateljima „virtualni“ hod Bazilikom. Pri tome se može vidjeti svaki detalj Bazilike, svetišta, kapelica te Pučka kuhinja. Šetnja je vrlo informativna, a može se čuti pjevanje Noneta franjevac konventualaca (Youtube link) te zvuk orgulja.

„Zajednički je to projekt fratarsa sa Svetog Duha i vjernika laika, stručnjaka u digitalnoj pismenosti, uz sate i sate provedene u arhivu listajući po kronikama te brojna istraživanja koja smo poduzeli... Sve je to urodilo plodom ove virtualne šetnje. Zahvaljujem od srca svakom bratu i svakom vjerniku koji je sebe ugradio u ovo prekrasno djelo“ – istaknuo je župnik i rektor ove manje bazilike, fra Ivan M. Lotar.

„Očito je da je Crkva pozvana u svim okolnostima biti apostolska, biti misijska svojom prisutnošću, svojim izborima, gestama, blizinom. Papa Franjo ju zove 'Crkvom izlaženja'. To je Crkva koja, snagom Duha koji joj je dan i snagom otajstvene naravi, poduzima obnoviteljske korake, ulazeći u sve prostore življenja... radi blizine svakome čovjeku, donoseći Radosnu vijest i očitujući evanđeoske razloge zauzimanja za dobro“ – nastavlja ju zaključci Druge zagrebačke sinode.

Virtualna je šetnja samo početak digitalne modernizacije i obnove kojom Bazilika svetog Antuna hodočasnicima širom otvara svoja vrata, a šetnju je izradila tvrtka Virtualno 360 na inicijativu gospodina Ivana Ivoša.

U devetnici pred blagdan svetog Antuna bit će i javno predstavljena i otvorena nova, moderna, vrlo informativna i izrazito funkcionalna Internet stranica.

MISA U SPOMEN NA FRA IVONA ČUKA

Misu o 100. obljetnici rođenja i 40. smrti pokretača katoličkog tiska u duhu Drugog vatikanskog sabora fra Ivona Čuka predvodio je 26. travnja u bazilici sv. Antuna Padovanskoga u Zagrebu ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, fra Miljenko Hontić.

U koncelebraciji je bio i provincijal Franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda, fra Milan Krišto, don Anton Šuljić, član Hrvatskoga društva katoličkih novinara, kao i više franjevaca konventualaca.

Na početku mise, fra Miljenko je rekao kako se obilježavanje tih obljetnica održava na inicijativu Hrvatskoga društva katoličkih novinara, a misa je prigoda za molitvu za pokojnog Ivona i zahvale za sve lijepo, dobro i plemenito što je Bog po njemu i za njegova života učinio i ostavio u baštinu.

U prigodnoj homiliji, povezujući misna čitanja i život o. Ivona Čuka, provincijal Hontić je rekao: „Kad bismo htjeli opisati djelovanje fra Ivona Čuka i vrijeme u kojem je djelovao, mislim da ne bismo puno pogriješili ako bismo ga usporedili sa situacijom o kojoj smo slušali u današnjem prvom čitanju. Čuli smo u Djelima apostolskim kako je Crkvu zadesio velik progon, te su se svi osim apostola razbježali po okolnom krajevima. No, unatoč tome, Filip se nije dao obeshrabriti, nego kažu Djela apostolska, 'Filip tako siđe u grad samarijski i stade im propovijedati Krista'“.

Doista, nastavio je propovjednik „nakon Drugoga svjetskog rata i uspostave komunističkog režima, bila je zabranjena bilo kakva novinarska i izdavačka aktivnost Crkve u tadašnjem hrvatskom društvu. Svi su katolički listovi, revije i glasila bili utrnuti. No, potaknut otvaranjem drugoga Vatikanskog sabora u Rimu, naš fra Ivon Čuk odvažio se i uspio pokrenuti glasilo, pod imenom 'Glasnik Svetog Antuna Padovanskog', koji kasnije mijenja ima u 'Veritas' i pod tim imenom izlazi i danas. Možemo reći da je unatoč represiji i teškom stanju u ondašnjem društvu, glede vjerskih sloboda, ovo pokretanje Glasnika sv. Antuna bilo

poput hrabroga Filipova propovijedanja u prvoj kršćanskoj zajednici za vrijeme velikih progona u Crkvi. Kao što je tada mnoštvo jednodušno prihvaćalo Filipovo propovijedanje, tako je i naš narod jednodušno prihvaćao i 'propovijedanje' preko pisane i izgovorene riječi našega o. Ivona“.

Osvrćući se na naviješteno Evanđelje, fra Miljenko je posvijestio kako su Isusove riječi: „Ovo je volja Onoga koji me posla: da nikoga od onih koje mi je dao ne izgubim, nego da ih uskrisim u posljednji dan“ (Iv 6, 39), bile vodilja o. Ivona u njegovu redovničkom i svećeničkom životu, u njegovu novinarskom zvanju i to je ono što je vjerovao i čemu je posvetio svoj život. „Svom se dušom stavio Bogu na raspolaganje da po njemu i njegovim talentima Gospodin može naviještati i širiti svoje kraljevstvo. A snagu za takav život nalazio je hraneći se kruhom života, i vjerujući Isusovim riječima“.

Uz obljetnice, uz koje je vezano to sjećanje i zahvala Bogu za plodonosan život, tj. za sve ono što je Bog po fra Ivonu učinio na dobro Crkve i hrvatskoga naroda, fra Miljenko je istaknuo kako se „mi danas divimo odvažnosti, hrabrosti i uspješnosti ovoga znamenitog člana Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca, koji je prvi u Crkvi u Hrvata pokrenuo jedan katolički glasnik u tadašnjoj državi“. Podsjetio je i kako je fra Ivon dosta godina proveo na Svetom Duhu, gdje je izrekao mnoge propovijedi, ali bio i mnogima pomoć i utjeha na njihovu putu. Preko pak svoje pisane riječi, svojih knjiga, objava i nadasve preko revije Glasnika sv. Antuna – Veritasa, odgajao je brojne generacije u vjeri i domoljublju, istini, poštenju i ljubavi. „Bog mu je dao poseban dar da je njegov način pisanja doista bio snažan i neodoljiv, u isto vrijeme dubok i jednostavan te prožet mudrošću te smislom za duhovitošću i vedrinom“.

„Ovo obilježavanje spomena na fra Ivona Čuka, na njegov život i djelovanje, u svjetlu večerašnje Božje riječi, prilika je da se danas, ako već nismo do sada, zapitamo; što nas to vodi u našem životu? Što to vjerujemo i što živimo? Čime se hranimo? I nadalje; po čemu se to Gospodin

može proslaviti i našem životu? Odgovori na ova pitanja pokazat će nam koliko smo se zaista stavili Bogu na raspolaganje da i po nama danas može širiti u ovom svijetu svoju ljubav, mir i dobro, te ga tako činiti barem malo plemenitijim i boljim, kao što je to činio po našem o. Ivonu Čuku“, rekao je provincijalni ministar Hontić te homiliju zaključio riječima: „Sabrani u ovoj bazilici sv. Antuna, pobožno štujući Sveca Svega svijeta, kojemu je bio itekako pobožan i naklon i naš fra Ivon, molimo njegov zagovor da i nas učini neustrašivim evangelizatorima i svjedocima radosne vijesti u okolnostima u kojima se nalazimo i s onim darovima koje nam je Bog podario.“

Pjevanje je predvodila klapa „Sveti Ante“ pod vodstvom Marija Maleša.

VEČER SJEĆANJA NA FRA IVONA ČUKA

Hrvatsko društvo katoličkih novinara zajedno s Hrvatskom provincijom sv. Jeronima franjevac konventualaca organiziralo je u srijedu, 26. travnja u dvorani sv. Franje samostana Svetoga Duha u Zagrebu „Večer sjećanja“ na fra Ivona Čuka.

Ovim se željelo još jednom posvijestiti lik i djelo ovog franjevca konventualca pokretača katoličkog tiska u duhu Drugog Vatikanskog koncila, vrsnog propovjednika, neumornog pisca o 100. obljetnici njegova rođenja (11. veljače 1923.), i 40. obljetnici smrti (1. srpnja 1983.).

Programu su nazočili provincijalni ministar hrvatskih franjevac konventualaca fra Miljenko Hontić, provincijal Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda fra Milan Krišto, glavni urednik Veritasa – Glasnika sv. Antuna Padovanskoga fra Vladimir Vidović, predsjednica HDKN-a doc. dr. sc. Suzana Peran i članovi Društva, franjevci konventualci, redovnice raznih družbi, kao i ostali zainteresirani vjernici.

Uvodeći u program, dr. sc. Katica Knezović je istaknula važnost pisane riječi fra Ivona koja i danas živi i privlači. U tom je kontekstu spomenula riječi jedne redovnice, koja doduše, iako u godinama, nije imala prilike nikada upoznati fra Ivona, no ona s njegovim tekstovima prijateljeva i uvijek ih iznova uzima i čita, jer joj je on bio i ostalo duhovnik u pisanoj riječi.

U pozdravnoj riječi u ime domaćina, fra Miljenko Hontić zahvalio je svima na odazivu, a posebno HDKN-u na inicijativi. Naglasio je kako je fra Ivon „pripadao ovoj Provinciji i u njoj ostavio neizbrisiv trag. U ovom susretu je prigoda njegov lik i djelo još jednom posvijestiti i bolje upoznati,

kako bismo se mogli nadahnuti na njegovu životnom primjeru, koji nam je ostavio u baštinu“. Fra Miljenko je podsjetio i na fra Ivonovu rečenicu, kojom je na sažet način definirao život sv. Franje: „Da se mnogo učini, ne treba živjeti dugo, nego sveto“. U tom duhu je zaključio „neka i nama ova večer bude poticaj na još svetiji život, kako bi Gospodin po nama mogao učiniti mnogo toga lijepoga i dobrog u ovome svijetu u kojem živimo“.

Dr. sc. Suzana Peran je naglasila kako je cilj ove večeri sjećanja bio „da damo pozornost katoličkom novinarstvu gdje Veritas zauzima važno mjesto, kako u prošlosti tako i u sadašnjosti, i kako bismo dali uzor mladim novinarima, posebno onima koji se zanimaju za katoličko i vjersko novinarstvo“. Na tragu sjećanja na novinare i novinarke koji su djelovali u povijesti katoličkog novinarstva, Društvo je prošle godine zajedno s Glasom Koncila objavilo knjigu o Smiljani Rendić, koja je bila suradnica Veritasa, a potom Glas Koncila. Peran je istaknula kako je od studentskih dana prisutna u katoličkom novinarstvu, a i sama je pisala za Veritas, no lik fra Ivona je u punom smislu riječi otkrila pripremajući se za simpozij koji je održan u Šibeniku u pripremi za proslavu 50. obljetnice kanonizacije sv. Nikole Tavlića. „Iščitavajući tekstove otkrila sam Ivona Čuka, njegov žestoki duh, smisao za istinu, pravdu, njegovanje hrvatske riječi, i knjige, i katoličkoga tiska“ rekla je te izrazila nadu da će i ova večer biti prilika za otkriće svega onoga što je fra Ivon, a i Veritas u njegovo doba, a i danas značio u Katoličkoj crkvi u Hrvata.

U ovoj prigodi, fra Ljudevit Maračić, najbliži suradnik fra Ivona, i njegov prvi nasljednik na mjestu urednika „Veritasa“, svoje sjećanje započeo je mišlju koju je na misi zadušnici za o. Čuka izrekao kardinal Franjo Kuharić „Nije pripadao samo jednoj biskupiji ili nadbiskupiji. On je uistinu pripadao cijeloj Crkvi u Hrvata. I za tu cijelu Crkvu bio je dar Božji“.

Govoreći o neumornom duhu fra Ivona, istaknuo je da je on još kao mladi bogoslov surađivao u mjesečniku „Svetište sv. Antuna“, koji su izdavala njegova subraća na Svetom Duhu i zbog kojega su neki nakon rata završili u zatvoru. Fra Ljudevit je kratko ocrtao prilike nakon Drugoga svjetskog rata, tj. pitanje vjerskog tiska, koji je onodobni režim zabranio, i na taj način Crkvi oduzeo mogućnost takva apostolata. Tako je naglasio da sve do proljeća 1962. godine na području Hrvatske (ako izuzmemo slučaj đakovačkoga biskupijskog lista), ne izlazi ni jedno periodično glasilo, a i o knjigama bi se dalo raspravljati. Uz samo pojavljivanje katoličkog mjesečnika o Uskrsu

1962., rekao je „premalo je reći da je to bio pionirski pothvat; bila je to još više smiona pustolovina, koja će uskoro povući pravu lavinu publicističke i novinarske djelatnosti vjerskog apostolata pisane riječi u našoj domaćoj Crkvi gladnoj i žednoj vjerskog tiska (Glas Koncila, Glasnik Srca Isusova i Marijina, Marija, Mali Koncil, Kana...)“.

Prema riječima fra Ljudevita, Čuk je doista bio rasan novinar i urednik. „Znao se kao umjetnik riječi služiti raznim literarnim oblicima, uvijek s mnogo uspjeha. Nije bježao od reportaža, intervjui su mu bili vrlo dobro pripremljeni, humoristički prilozima zaista duhoviti, poetski izrazi nazočni i u proznim odlomcima. U teološkom razglabanju nije nimalo bio težak i nedohvatljiv“. Također je podsjetio kako fra Ivon nije bio školovani teolog i on je toga bio svjestan, jer zbog poratnih neprilika nije ni uspio završiti teološki studij, budući da su ga potrebe njegove decimirane Provincije rano bacile na teren. „No, njegova teološka misao, kad se ona pojavljuje u nekim osvrtima, nalazi plodno tlo u srcima običnih ljudi kojima je list i bio namijenjen. Zato je i bio toliko popularan i prihvaćen, najprije kao propovjednik, a potom kao urednik i novinar“ ustvrdio je fra Ljudevit, koji je u toj prigodi podsjetio i na velike projekte i ostvarenja naše pokoncijske Crkve za koje se ni ne zna, a još manje spominje, da im je jedan od inicijatora bio, pa dijelom i realizatora, veliki sanjar i neiscrpivi vizionar fra Ivon Čuk.

„Veliko svenarodno hodočašće brodom ‘Dalmacija’ u Svetu zemlju, godine 1966. ostvareno je osobnim zalaganjem tada već glavnog urednika ‘Glasnika sv. Antuna’; Kanonizacija sv. Nikole Tavilića 1970. godine, s proslavom u Vatikanu i Šibeniku; velika ideja i ostvarenje Sedam stoljeća kršćanstva u Hrvata, s nezaboravnim proslavama od Solina do Marije Bistrice također, bar u početcima, nosi pečat velikog sanjara iz Muća Gornjega, a ideja i konačna realizacija cjelokupnoga novog prijevoda i izdavanja hrvatske Biblije, nastala je ne samo u urednikovoj sobi na Svetom Duhu, nego i u daljnjem kontaktiranju s osobama koje bi mogle prihvatiti, podržati i ostvariti“, podsjetio je fra Ljudevit.

„Kada sam kao glavni urednik, o Božiću 1972. godine, upao na njegovo mjesto, pokušavao sam se prisjećati svega onoga što sam tijekom skoro jedanaestogodišnje suradnje naučio od fra Ivona. Njemu je Gospodin zaista dao velike darove i na području apostolata ne samo izgovorene nego posebno pisane riječi, i ja mu ostajem zahvalan, i za jedanaest prvih godina suradništva, a posebno za onih lijepih i nezaboravnih preko dvadeset i pet godina provedenih iza njega za uredničkim stolom ‘Veritasa – Glasnika sv. Antuna Pado-

vanskoga’. Bile su to i moje najljepše i najdraže svećeničke godine, zaključio je fra Maračić.

Fra Ivan Bradarić koji je također vršio dužnost urednika Veritasa, predstavio je bogatu pisanu ostavštinu fra Ivona Čuka. „U svojih šezdeset godina života ostvario je toliko zapaženih stvari da o njima evo naraštaji koji su u Red došli debelo nakon njega, s udivljenjem sve to promatraju, a struka: novinari, književnici i pisci duhovnih djela, uočavaju potrebu da se tako značajan lik i njegovo djelo ponovno istaknu“.

Uvodno je podsjetio kako je Čuk rođen na Blagdan Gospe Lurdske, 11. veljače 1923. i na krštenju dobio ime Ivan. U Redu franjevac konventualaca u noviciatu koji je započeo u Zagrebu 1941. dobio je ime Kristijan, koje je prije polaganja zavjeta izmijenio u Ivon. Kada je započeo svoj novinarski i publicistički svijet odmah su započele i brojne transformacije njegova imena. U svojim pisanim radovima najčešće potpisivan pseudonimima, u javnosti se pojavljivao kao Ivon Čuk, Amicus Amicis, Vojmil Delić, Nino Jelavić, Pile Pivac, Urednik, V. D., Dian Baton, Observateur, Senex, i druga, a knjige je potpisivao s dva pseudonima: Yves Ivonides i Dian Baton. Kao što je već navedeno, fra Ivon je počeo objavljivati radove u časopisu Svetište sv. Antuna. Taj časopis su pokrenula braća svetoduškog samostana u vidu animiranja vjernika i štovatelja sv. Antuna za izgradnju crkve, svetišta a danas bazilike sv. Antuna. Kada je 1962. pokrenuo „Glasnik sv. Antuna Padovanskoga“, u prvom broju je čitateljima pojasnio razlog „S mnogo volje pokrećemo list, koji nosi ime Božjeg i našeg miljenika. Poradi čega? Da doprinesemo svoj obol Božjoj slavi, časti sveca i duhovnoj potrebi naših vjernika. Antun je prolazio svijetom, propovijedajući djela Gospodnja. Donosio je mir, utjehu, dobrotu, savjest i radost. To i samo to želimo preko ovoga lista činiti i mi, njegova subrača...!“ U Glasniku je objavljivao radove pod raznim pseudonimima. Iako mu je prvotna preokupacija bila matični časopis, njegov „Glasnik“, Čuk je povremeno surađivao i u drugim crkvenim časopisima: Glas koncila, Marija, Danica, Marulić, Zvona.

Kada je riječ o njegovim knjigama, prve one nastale između 1958. i 1962. objavljene su u ciklostilskoj tehnici i to kako slijedi: „Stogodišnjica Lurda“, Zagreb 1958.; „Svjetlo iz Fatime“, Zagreb 1960.; „Prikazi života i štovanja bl. Nikole Tavilića“, Zagreb 1961.; „Mučenik Isusove domovine“, Zagreb 1961. i „Kako treba pisati prezime bl. Nikole (Tavilić ili Tavelić?)“, Zagreb 1962.

Od 1962. godine, uređivanjem raznih priloga za „Glasnik“ otvaraju se mnoge nove mogućnosti. Tako se, osim časopisa, u tiskarama počinju tiskati i knjige. Također, Čuk koristi svoje priloge

koje objavljuje u časopisu za uređenje i izdavanje knjiga: „Život sv. Franje“, Zagreb 1963.; „Zov Tekija“, Petrovaradin 1966.; „Mučenik Krešimirova Grada“, Zagreb 1970., 1997. i Zagreb-Šibenik 2008. Nakon odlaska s mjesta glavnoga urednika, o. Čuk se posvetio izučavanju i pisanju životopisa svetaca i pisanju duhovnih djela. Tih posljednjih desetak godina Čukova života veoma je plodno. Tada nastaju biseri njegova uma i pera: „Orijaš kršćanstva – životopis sv. Pavla apostola“, Zagreb 1973., 2008.; „Maksimilijan Kolbe – Čovjek koji je nadvladao smrt“, Zagreb 1979.; „Fatima da ili ne?“, Zagreb 1977., 2008.; „Zvijezde koje ne zalaze“, Zagreb 1976., 2002., 2008.; „Vječni zaljubljenik – životopis sv. Franje“, Zagreb 1976., 2004., 2008., 2019.; „Taj divni čovjek Isus“, Zagreb 1984., 2008.; „Maksimilijan Kolbe“, Zagreb 1984., 2008.; „Svetac bijelih ljiljana“, Zagreb 1985., 2007.; „Orijaš kršćanstva“, Zagreb 1973., 2008.; „Bijela Gospođa iz Lurda“ Zagreb 2007., 2008.; „Mladi Stepinac“, Rim 1975., Zagreb 2010., 2018. Tom popisu mogao bi se pridodati i kratki životopis sv. Leopolda Bogdana Mandića „Sitni gorostas“, koji je objavljen u knjizi „365 dana sa sv. Leopoldom“, Zagreb 2012. (ponovljeno izdanje 2016.), a koji je autor objavljivao u Veritasu u povodu kanonizacije u tri dijela, od listopada do prosinca 1983. godine. Fra Bradaric je spomenuo i prijevode knjiga na druge jezike, i to talijanski, slovenski, slovački i albanski. K tomu valja dodati i zvučne knjige, koje je objavila Zaklada „Čujem, vjerujem, vidim“ (Vječni zaljubljenik: poruke sv. Franje braći i suvremenom svijetu, Fatima – da ili ne?, Taj divni čovjek Isus i Mučenik iz Krešimirova grada : životopis sv. Nikole Tavelića), kao i niz manjih radova znanstvenog karaktera u raznim zbornicima.

Neno Kužina, dopredsjednik HDKN-a, predstavio je svoja „šibenska sjećanja“ i susrete s fra Ivonom. „Sjećam se početka 1973. kada je članom drevnog samostana postao fra Ivon. Velikan pera, Bogoljub i domoljub bio je moj učitelj. Bilo ga je divno slušati i čitati do tada njegova objavljena djela. Pater je izvrsno propovijedao. Pitao sam se: je li Šibenik njemu dar ili kazna? Činilo mi se da je on čovjek za puno veću sredinu nego li je bio Šibenik – i kao grad i kao crkveno središte. Oni koji su u to vrijeme dolazili u samostansku crkvu samo su, upravo kao ja, mogli profitirati. I zato

Bogu hvala“, rekao je Kužina te podsjetio kako je ubrzo fra Ivon otišao u Rim kako bi se posvetio proučavanju života i djela svoga subrata Maksimilijana Kolbea, a istodobno je surađivao i s hrvatskim programom Vatikanskog radija.

„Po povratku iz Rima, 1977. opet je u šibenskom samostanu. U čestim osobnim susretima upijao sam svaku njegovu riječ, dobivao odgovore na postavljena pitanja, primao savjete. Znao sam slušati čime sam dokazao da patrov govor nije bio uzaludan. Rastao sam. Učio me: ako želiš biti dobar novinar, prva ti je zadaća ne vjerovati. Nego?, upitam, a on će: trebaš provjeriti. Otac Ivon, poput nekih drugih svećenika, postao je i naš kućni prijatelj. U mene je stekao povjerenje. Davao je podršku mojim novinarskim uradcima, kako u Glasu Koncila, tako i u nekim drugim katoličkim tiskovinama, rekao je Kužina, te se prisjetio i nekih zgoda. Čuk mu je posudio životopis kardinala Alojzija Stepinca koji je napisao fra Aleksa Benigar. No, s obzirom na sedamdesete godine i onodobni režim, bilo je opasno imati knjigu takvog sadržaja. Fra Ivon ju je zamotao u novinski papir, i tako ju posudio, a onda nakon što je knjiga bila pročitana u istom bila i vraćena. Pri odlasku na odsluženje vojnog roka u Beograd, 1980. godine, fra Ivon mu je dao savjet na pitanje o odlasku na misu: ‘Ne zaboravi na molitvu. A na javno očitovanje vjere s uniformom nemoj se izlagati. Bog će to razumjeti’. I danas tvrdim: to nije bila izdaja Krista“, ustvrdio je Kužina.

Vraćajući se na lik fra Ivona, ispričao je još jednu zgodu. Čuk je pod pseudonimom Dian Baton napisao knjigu „Pisma zaručnici“. Riječ je o Stepinčevim pismima, no na carini nisu znali o čemu je riječ. Mislili su da je to ljubavni roman i tako su knjige elegantno prešle granicu.

„Otac Ivon bio je teški srčani bolesnik. Po familiji. Njegovi su umirali sa 60 godina. Neko je vrijeme bio hospitaliziran u šibenskoj bolnici. Kao da je to bio uvod u njegovu hospitalizaciju krajem 1982. na Rebru gdje je 1. siječnja 1983. sklopio svoje oči. Meni je ostala uspomena na 6. siječnja, na sprovod velikog čovjeka, svećenika, propovjednika, katoličkog književnika, novinara i publicista. Časnoj Provinciji franjevac konventualaca, koja je srcem i s poštovanjem prihvatila obilježavanje uspomene na oca Ivona, ostala je obveza da ga, kao i ostalu subraću – ne zaboravi. I zato joj hvala“, rekao je Kužina, te zaključio riječima šibenskog biskupa Josipa Arnerića, koji je u oproštajnom slovu napisao: „Tvoju vedrinu i radost, dobrotu, dosljednost i odlučnost i sve čime si nam svijetlio – grob ne može zatvoriti“.

Program je pjesmom obogatila Klapa „Sv. Ante“ pod vodstvom Marija Maleša.

DOĐI, VIDI I UPOZNAJ!

Samostan sv. Frane u Šibeniku povodom 800. obljetnice franjevačke prisutnosti, 700. obljetnice sadašnjega samostana (unutar nekadašnjih gradskih zidina) i 600. obljetnice posvete crkve sv. Frane, organizira "Dane otvorenih vrata samostana". Ovaj projekt ponuđen je ponajprije Šibenčanima i Šibenčankama koji žele upoznati vjersku i kulturnu baštinu samostana i crkve sv. Frane, a zatim i svim dragim posjetiteljima crkve i svetišta.

Uz stručno vodstvo braće samostana posjetitelji će imati priliku upoznati se s poviješću franjevačke prisutnosti, samostana i crkve sv. Frane u Šibeniku. Posjet zatim uključuje upoznavanje samostanskoga kompleksa, posjet muzeju i biblioteci te završetak izložbom "Put sandala" i zajedničkom molitvom s franjevačkom zajednicom.

Sudjelovanje na "Danima otvorenih vrata samostana" moguće je u subotama u mjesecu svibnju: 6., 13., 20. i 27. u 10.30 ili u 16.30 sati (po izboru ili po mogućnosti slobodnih mjesta). Posjet započinje u naznačeno vrijeme ispred crkve sv. Frane (Trg Nikole Tomasea 1, Šibenik).

Svečana proslava spomenutih obljetnica bit će 29. svibnja 2023. godine u 19 sati.

ODRŽANA DUHOVNA OBNOVA U MARIJINU SVETIŠTU

U danima molitve za duhovna zvanja u Marijinu svetištu u Molvama duhovnu obnovu na temu „Ljubav i Zlo postoje i bore se za duše“, 28. i 29. travnja 2023. godine, vodio je fra Stjepan Brčina. U duhovnom programu sudjelovali su roditelji prvopričesnika i krizmanika, mladi, obitelji i svi vjernici koji su željeli susresti Boga i doživjeti Njegovu ljubav. Duhovnoj obnovi su se pridružili i predstavnici ekipa koje su sudjelovale na trećem turniru Katoličke malonogometne lige, koji je održan u organizaciji Povjerenstva za pastoral mladih Varaždinske biskupije.

PROSLAVA SV. JOSIPA RADNIKA U SISKU

Župa sv. Josipa Radnika u Sisku proslavila je u ponedjeljak, 1. svibnja blagdan svoga nebeskog zaštitnika.

Svečano euharistijsko slavlje predvodio je gvardijan i rektor Hrvatskoga nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića u Šibeniku, fra Josip Ivanović, u koncelebraciji s domaćim župnikom i gvardijanom, fra Ivanom Bradarićem, svećenicima iz dekanata i pristiglom braćom iz Provincije. U asistenciji su bili ministranti, kao i odgajanci naše Provincije, koji su nakon mise predstavili svoje glasilo *Vox minorum* – Glas malenih. Misi su nazočili i predstavnici civilnih vlasti županije, grada i gradske četvrti Galdovo, kao i predstavnici raznih institucija, crkvenih i civilnih udruga, te hrvatski branitelji. Poseban ures bili su vjernici u narodnim nošnjama, a u ovoj prigodi u Sisk su hodočastili vjernici iz Šibenika.

Pozdravljajući okupljene, fra Ivan Bradarić je rekao: „Slavimo danas sveca koji nas desetljećima odgaja primjerom tišine, samozatajnosti i posvećenosti Bogu. Sveca koji nas uvijek iznova uči i podsjeća kako Bog bira malene i neznatne i one koji žele sudjelovati u njegovu stvoriteljskom naumu. Josip je primjer kako se čuva Isus, u srcima, u našoj župi, u ovom drevnom gradu, u domovini i u svijetu. Prije svega, Josip moli i razmatra Božje otajstvo. Josip se sklanja od nasilnih i bahatih. Josip nema ništa s onima koji misle svjetovno. Josip doduše čuva Isusa, ali ne misli da je on spasitelj Boga nego zna da je Bog spasitelj čovjeka. Bog krhak. Bog prognan. Bog raspet. Ali Bog uskrsnuo i uvijek živi“.

U propovijedi, fra Josip Ivanović je naglasio kako ova svetkovina poziva da „u školi svetoga Josipa, pod svjetlom Duha Svetoga, naučimo 'tesati', tj. odstraniti s drveta svojega života sve što nije dobro, ne bismo li Bogu dopustili da iz naših krhkih bića učini sebi sveto prebivalište. U radnici Duha Svetoga potrebno je istesati se, promijeniti i biti kvalitetan i upotrebljiv materijal u Božjim rukama“. Stavljaajući sv. Josipa kao uzor i zaštitnika radnika, propovjednik je na pitanje „možemo li pronaći bolji primjer od poniznoga, šutljivoga, iskrenoga, zauzetoga, a nadasve vjernoga Josipa“, naglasio kako je Josip osluškujući anđela, vršio volju Božju; a zato je nagrađen od Gospodina. „I zato svakomu od nas postaje savršenim uzorom radnika. Na drugačiji način osim osluškivanjem i prijanjanjem nije mogao izvršiti svoju zadaću. Svojim govorom šutnje i djelima

poručuje i nama kako zauzeti ispravan stav pred Božjim i njegovim sinom Isusom. Tu nam pokazuje da se ne zaustavljamo tek na površnome, na onomu što poznajemo, nego da pogledamo onkraj vidljivoga, onkraj poznatoga; da upoznamo Isusa kao pravoga Boga i pravoga čovjeka“, poručio je fra Josip Ivanović.

Pjevanje je animirao župni zbor, a nakon svete mise župljani su, uz podršku raznih udruga i pojedinaca, pripremili okrjepu za sve.

Samoj proslavi župnoga zaštitnika prethodila je trodnevnica, a na uočnicu je kao dar župi održan koncert Tamburaškog sastava MUP-a RH uz pratnju orguljaša Alena Kapunovića Legetina.

ZAGREBAČKI NADBISKUP PREDSLAVIO SLAVLJE SVETE POTVRDE I POSJETIO PUČKU KUHINJU NA SVETOM DUHU

U subotu, 6. svibnja zagrebački nadbiskup i predsjednik Hrvatske biskupske konferencije, mons. Dražen Kutleša, predslavio je slavlje svete Potvrde na zagrebačkom Svetom Duhu za dvije župe koje vode franjevci konventualci: Sv. Antuna Padovanskoga i Sv. Maksimilijana Kolbea. Tom prigodom, Nadbiskup je prvi put posjetio i Caritas Župe sv. Antuna i Pučku kuhinju.

Ravnatelj Doma sv. Antuna, fra Vladimir Vido-
vić, upoznao je Nadbiskupa s poslanjem i djelovanjem Pučke kuhinje. Nadbiskup Kutleša pozdravio je djelatnike i volontere u Pučkoj kuhinji te im poželio uspjeh i obilje Božjega blagoslova. Susretu su nazočili gvardijan samostana Svetoga Duha, fra Josip Petonjić, i župnik župe i rektor bazilike Sv. Antuna Padovanskoga, fra Ivan M. Lotar, te koordinator volontera, fra Vilček Novački.

Nakon posjeta Pučkoj kuhinji, Nadbiskup je podijelio sakrament svete Potvrde za 194 krizmanica i krizmanika koji pohađaju tri osnovne škole na području Župe: OŠ Pavleka Miškine, OŠ Medvedgrad i OŠ Ivana Cankara te nekoliko zagrebačkih privatnih osnovnih škola. Krizmi su nazočili fratri, vjeroučiteljice navedenih škola kao i suradnice i suradnici u katehezi.

Svečanu asistenciju vodili su odgajanci Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, a pjevao je zbor „Tomislav Talan“ uz ravnanje dirigenta g. Matea Narančića i orguljsku pratnju g. Milana Hibšera.

DAN FRANJEVAČKOG ZAJEDNIŠTVA U SISKU

Zagrebačko područno bratstvo franjevačkoga svjetovnog reda, pod koje spada i mjesno bratstvo sv. Josipa Radnika u Sisku, hodočastilo je u subotu 20. svibnja u Sisak i Petrinju, gdje se održao područni bratski susret. Nazočilo je dvjestotinjak članova iz 24 bratstva, od Virovitice do

Čakovca, Zagreba i Karlovca, Kloštra Ivanića i Kostajnice te iz drugih mjesta.

Nakon srdačnog dočeka koji su priredili članovi domaćega bratstva sv. Josipa Radnika, predvođeni mjesnim ministrom bratom Alojzijem Čičićem, uslijedili su pozdravi i molitva franjevačke krunice. Osobito je dojmljiv bio čin posvete Bezgrešnoj pored spilje Gospe lurske u samostanskom dvorištu. Svetu misu je predslavio domaćin fra Ivan Bradarić, koji je ujedno i duhovni asistent franjevačkim trećorecima na svim razinama. Uz blagdan sv. Bernardina Sijenskoga fra Ivan se posebno osvrnuo na osobite zasluge ovoga sveca u promicanju časti i čašćenja Imena Isusova.

Uslijedio je ručak koji su pripremili domaćini, a nakon kojega su se hodočasnici uputili u stari grad u Sisku, gdje je goste pozdravio i povijesno ih informirao g. Ivica Valent, viši kustos gradskog muzeja u Sisku. Završna točka hodočašća bio je posjet Petrinji i župi sv. Ivana Pavla II., gdje je svoje svjedočanstvo i duhovni nagovor dao župnik fra Mate Bašić.

Hodočasnike je pratila područna ministra s. Renata Huzanić, koja je najsrdačnije zahvalila domaćinima i organizatorima.

DONACIJA KOMBI-VOZILA PUČKOJ KUHINJI NA SVETOM DUHU

U utorak, 23. svibnja u 11.30 sati ispred Pučke kuhinje na Svetom Duhu održana je službena primopredaja kombi-vozila na korištenje Pučkoj kuhinji. Tvrtka Bina Istra donirala je vozilo Pučkoj kuhinji na Svetom Duhu. Radi se o vrlo velikoj i značajnoj donaciji, koja će uvelike olakšati poslanje. Radi se o vozilu Peugeot Boxer, a vrijednost donacije je 35.000,00 eura te je u cijelosti dar tvrtke Bina Istra.

Događaju su u ime tvrtke Bina Istra prisustvovali: Dario Silić, generalni direktor Bina-Istra d.d.; Christian Santaleza, direktor Bina-Istra d.o.o. up-

ravljanje i održavanje; te Maja Perić, voditeljica ljudskih potencijala i ureda Uprave. U ime Pučke kuhinje na Svetom Duhu: fra Vladimir Vidović, ravnatelj Doma sv. Antuna i voditelj Pučke kuhinje; fra Vilček Novački, koordinator volontera; fra Josip Petonjić, gvardijan samostana Svetog Duha te fra Ivan M. Lotar, župnik i rektor bazilike sv. Antuna Padovanskoga

Prilikom primopredaje vozila fra Vladimir je istaknuo: „Iznimno smo zahvalni upravi poduzeća Bina Istra na iskazanoj velikodušnosti, ovim činom pokazali su veliku društvenu odgovornost prema svim korisnicima Pučke kuhinje. Naime, za potrebe djelovanja Pučke kuhinje neophodno nam je kombi-vozilo s kojim dovozimo donacije hrane koje dobijemo od različitih donatora. Do sada smo koristili jedno kombi-vozilo marke Mercedes Sprinter iz 2005. godine. Vozilo je prešlo više od 260.000 km i u poprilično je lošem voznom stanju. Stoga smo u potrazi za mogućnostima nabave vozila tog tipa koje bi nam uvelike olakšalo poslanje, naišli na veliko razumijevanje u poduzeću Bina Istra“.

U sklopu karitativne djelatnosti franjevac konventualaca na Svetom Duhu od 1995. godine djeluje Pučka kuhinja, koja svakodnevno pripremi 400 obroka za ljude u potrebi. Pri tome u našoj kuhinji nikada nismo tražili provjeru identiteta ili bilo kakvu registraciju nego se vodimo onom evanđeoskom: *Dajte im vi jesti* (usp. Mk 6,37).

Pomoći čovjeku u nevolji, gladnoga nahraniti i žednoga napojiti jest znak Kristove prisutnosti u ovom našem vremenu te ujedno i dio našega franjevačkog identiteta. Naša misija i poslanje jest omogućiti ljudima koji su u potrebi dostojanstven način života te ublažiti posljedice siromaštva i neimaštine.

FRANJEVAČKE OBLJETNICE SV. FRANE U ŠIBENIKU

Dana 29. svibnja o. g. svečano su proslavljene velike obljetnice franjevačke prisutnosti u Šibeniku: 800 godina prisutnosti, 700 godina Samostana unutar nekadašnjih gradskih zidina (aktualni samostan) i 600 godina posvete crkve sv. Frane, koja je od 1970. godine Hrvatsko nacionalno svetište sv. Nikole Tavelića.

Ove proslave savršeno se prožimaju sa 725. obljetnicom Šibenske biskupije, čiji je prvi biskup bio fra Martin Rabljanin, gvardijan prvoga Samostana sv. Frane.

Slavlje je započelo dočekom sv. Franje Asiškoga na šibenskoj rivi. Brodica s kipom sv. Franje doplovila je iz zaljeva sv. Ante, označivši tako dolazak braće, sljedbenika sv. Franje u šibenske krajeve. Na obali su ga prihvatili vjernici Grada te su ga, nakon pozdrava gvardijana i rektora svetišta fra Josipa Ivanovića, u procesiji unijeli u crkvu.

Svečanu svetu misu predslavio je uzoriti gospodin kardinal Vinko Puljić, vrhbosanski nadbiskup u miru, a koncelebrirali su: mons. Tomislav Rogić, biskup šibenski, fra Miljenko Hontić, provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, fra Marko Mrše, provincijalni ministar Franjevačke provincije Pre-

svetoga Otkupitelja, fra Ivo Martinović, provincijalni ministar Provincije franjevac trećoredaca glagoljaša, braća samostana sv. Frane, s gvardijanom fra Josipom Ivanovićem, i pristigli redovnički i dijecezanski svećenici u zajedništvu vjernika Grada Šibenika i okolice.

U svojoj je homiliji kardinal Puljić istaknuo "važnost simbola lađe kao Crkve koja plovi s jedne obale vječnosti na drugu, sigurna da je Krist jedini i pravi kormilar". Osvrćući se na posvetu crkve, naglasio je "krizmeno ulje koje se koristi u liturgiji, kojim se pomazuju osobe u slavljinama sakramenata, ali i oltar koji postaje središte okupljanja kršćanske zajednice. Po njemu svi postajemo kristolikiji". "Slaveći događaje iz prošlosti, oni postaju izazov za sadašnjost i budućnost koja je pred nama, kako je istinski živjeti, kako Crkvu obnavljati po uzoru sv. Franje Asiškoga", istaknuo je kardinal Puljić.

Poslije popričesne molitve kardinal je u pratnji gvardijana fra Josipa izmolio molitvu sv. Franje za "sve sinove i kćeri koji se nalaze u životnim pogiblima", moleći ga za pomoć i utjehu.

Liturgijsko pjevanje animirao je Katedralni zbor, pod ravnanjem Jelene Mikulandre, a s orguljaškom pratnjom Nikole Lovrića Caparina; u liturgiji su posluživali ministranti crkve sv. Frane i odgajanci Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca.

U PULI OTVORENA IZLOŽBA „HRVATSKI SVECI I BLAŽENICI U NAŠEM NARODU“

Samostan sv. Franje Asiškog u Puli i ove je godine domaćin druge etape izložbe „Hrvatski sveci i blaženici u našem narodu“. Izložba je otvorena 6. lipnja u Kapitularnoj dvorani.

Ovogodišnje izdanje prikaza hrvatskih Božjih ugodnika donosi likovna ostvarenja redovnice milosrdnice Zdravke Spomenke Milić, akademske slikarice iz Splita. To je peti put da izložba na temu hrvatskih Božjih ugodnika dolazi u Pulu.

Domaćin, gvardijan samostana franjevac konventualaca fra Đuro Hontić, važnim je naglasio i taj sakralni prostor, jer je ovdje duhovne vježbe prije ređenja za đakona obavio bl. Miroslav Bulešić. „Đakonska služba, je služba služenja. U današnjem svijetu rijetko tko želi služiti, a Isus je došao na svijet da služi, a ne da bude služen. To su ovi sveci dobro shvatili i živjeli“, rekao je gvardijan Hontić.

Riječ pozdrava uputila je i provincijalna glavarica sestara milosrdnica Riječke provincije, s. Ana Marija Rakocija. Izrazila je radost da će ta izložba potaknuti da nešto novo nauče o hrvatskim svecima i blaženicima te izrekla nadu da će to donijeti plodove za rast u vjeri, služenje Crkvi te primjer mnogima.

Stručni osvrt na izložbu dao je profesor likovne umjetnosti i likovni kritičar Stanko Špoljarić,

koji je podsjetio kako kršćanski narodi od pamtivjeka štiju svoje svece. Stoga je izrazio radost da smo i „zahvaljujući ovim izložbama shvatili da i mi imamo velikane“ koji su dio vjerskog i nacionalnog identiteta. „Volim reći da su ove izložbe hodočašća. Inače mi idemo na hodočašća, a ovi sveci su hodočasnici, jer obilaze Hrvatsku, idu i u Hercegovinu. Tako je prigoda da za vrijeme izložbi u raznim gradovima ljudi upoznaju i prodube znanje o njihovoj veličini. Drago mi je da ovog puta jedna redovnica upotpunjava raspon hrvatskih umjetnika koji su svoje vrijeme i svoj zanos posvetili ovoj temi“.

Otvarajući samu izložbu, provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca, fra Miljenko Hontić, zahvalio je svima koji djeluju na promicanju glasa hrvatske svetosti. Posebno pak je zahvalio i čestitao s. Zdravki, koja je ovogodišnju izložbu hrvatskih svetaca i blaženika obogatila novim imenima časnih sestara milosrdnica koje su ubijene ili umrle na glasu svetosti.

„Neka nam ova izložba bude na duhovni rast i duhovni i sveopći blagoslov“, rekao je fra Miljenko Hontić.

Svečanost otvorenja pjevanjem su uveličali članovi Grupe „Oton“, koja djeluje pri samostanu sv. Franje u Puli. Početak programa obilježili su pjesmom Miroslavu Bulešiću, koju je skladao istarski kantautor Bruno Krajcar, a na kraju su prigodno intonirali domoljubnu pjesmu „Bože, čuvaj Hrvatsku“.

Otvorenje izložbe održano je nakon redovnog večernjega misnog slavlja u samostanskoj crkvi, koje je tom prigodom predvodio provincijalni ministar fra Miljenko Hontić, a prigodnu homiliju izrekao je mons. Antun Sente.

U kapitularnoj dvorani izloženi su portreti hrvatskih svetaca i blaženika, a u klaustu samostana izloženi su portreti službenice Božje s. Žarke Ivšić i šest susestara koje su, kao žrtve komunističkog režima, ubijene iz mržnje prema vjeri.

BLAGDAN SV. ANTE U CRKVI SV. FRANE U ŠIBENIKU

U crkvi Sv. Frane u Šibeniku, blagdan Sveca svega svijeta svečano je proslavljen svetom misama koje su predslavili svećenici Šibenske biskupije i redovnici samostana sv. Frane franjevaca konventualaca, a vjernici su imali priliku častiti relikvije sv. Ante u pozlaćenom relikvijaru u obliku Svečeva poprsja s Djetetom Isusom u naručju.

Vrhunac proslave bilo je euharistijsko slavlje u 19 sati, koje je predslavio Mons. Tomislav Rogić, biskup šibenski. U svojoj homiliji biskup Rogić je, temeljeći se na blagdanskim čitanjima, istaknuo lik sv. Ante kao blagovjesnika Božje ljubavi za čovjeka, koji „obdaren snagom duha i Riječi svoje suvremenike opominje i kori, poziva na obraćanje, oprašta grijeha i privodi Kristu. Bio je blagovjesnik siromasima, sužnjima i slijepima, kako naviješta još prorok Izaija“.

Na tome tragu, ustvrdio je biskup Rogić, „Antun je sužnjima naviještao oslobođenje“. Zatim je uskliknuo sv. Anti: „Sveti Antune, koliko bi nam tek danas tvoja riječ trebala, kad smo zarobljeni tehnologijama, trendovima, modama, ideologijama, materijalnim dobrima, ovisnostima svake vrste, lošim navikama, zarobljeni sebičnošću?“.

Biskup Rogić ukazao je na cilj života sv. Ante i svakoga vjernika: „Njegov je jasni cilj života bio: vječno spasenje – život s Bogom, zauvijek! Zato mu se molimo: da nam ispri čistu dušu poput ljiljana, koja neće podleći napastima svjetovnog i prolaznog, dušu koja će biti zagledana u vječnost, a sve kušnje sadašnjeg trenutka rješavati noseći Isusa u naručju, dati se od Gospodina voditi“.

TRODNEVNICA UOČI SV. IVANA KRSTITELJA U ZNAKU GLAZBENIH GOSTOVANJA

U pulskoj župi sv. Ivana Krstitelja započela je u srijedu, 21. lipnja, trodnevna duhovna priprava uoči proslave svetkovine sv. Ivana Krstitelja, te ujedno i obilježavanja 6. obljetnice posvete župne crkve.

Trodnevnica koja prethodi proslavi svetkovine ove je godine bila u znaku gostovanja župnih zborova.

Naime, prvoga dana trodnevnice misu je predvodio mons. Vilim Grbac, rovinjski dekan te župnik rovinjske župe sv. Eufemije, a misu je animirao rovinjski župni zbor sv. Eufemije. Koncelebrirali su fra Đuro Hontić, župnik pulske župe sv. Ivana Krstitelja te fra Nikola Rožanković, župni vikar.

Prije početka misnoga slavlja izmoljena je pobožnost litanija sv. Ivanu Krstitelju.

Na početku je okupljene pozdravio fra Đuro Hontić, poželio je dobrodošlicu gostima te je u jednoj kratko predstavio povijest župe koja je os-

Po završetku svete mise u tzv. hodočasničkoj gesti i molitvi pred relikvijama sv. Ante, mons. Rogić povjerio je Svečevu zagovoru svoju Šibensku biskupiju o 725. obljetnici njezina utemeljenja, Grad Šibenik i cijeli svijet te udijelio Papinski blagoslov uz pripadajući potpuni oprost koji je Apostolska penitencijarija dopustila povodom obljetnica franjevačke prisutnosti u Šibeniku, a posebno o 600. obljetnici posvete crkve sv. Frane. Svetu misu je pjevao zbor crkve sv. Frane pod ravnanjem orguljašice Veronike Paić.

U 17 sati fra Josip Ivanović, gvardijan i rektor Svetišta, predslavio je svetu misu s roditeljima i djecom, po čijem je završetku uslijedio blagoslov djece i ljiljana te program za djecu ispred crkve organiziran od strane „Top events-a“.

Don Ante Vrcić, povjerenik za Pastoral mladih Šibenske biskupije, predslavio je svetu misu u 21 sat.

Vjernici Grada Šibenika i okolice za blagdan Sveca svega svijeta pripremali su se pobožnošću Trinaest utoraka, a imali su priliku hodočastiti na grob sv. Ante u Padovu 11. ožujka i 10. lipnja o. g.

U nedjelju 18. lipnja 2023. u 19 sati slavi se sveta misa zahvale za Božja dobročinstva po zagovoru sv. Ante.

novana 1996. godine, a do tada je bila filijala župe sv. Josipa, i župne crkve koja je posvećena 24. 6. 2017. po rukama tadašnjeg ordinarija mons. Dražena Kutleše. Crkva je izgrađena na mjestu prethodno postojeće manje crkvice iz 1911. godine, a koja je bila sagrađena na temeljima crkve sv. Ivana Krstitelja iz 11. stoljeća koju su na tome mjestu sagradili templari. Još prije toga na tome mjestu bila je sagrađena crkva sv. Felicite, rimske mučenice čijih je sedam sinova ubijeno za vrijeme Dioklecijanovog progona. Kao svjedočanstvo na svetu Felicitu i njoj posvećenu crkvu i danas postoji toponim, neposredno pored crkve, ulica koja nosi ime sv. Felicite.

Mons. Grbac je u homiliji istaknuo: „Ova župa slavi blagdan Rođenja svetoga Ivana Krstitelja. Možda ste se zapitali zašto je izabran baš on. Nije zbog prikladnoga lijepoga vremena za slavlje. Glavni razlog je bio zato jer je Ivan Krstitelj trebao biti uzor onim ljudima koji ovdje žive, koji su prije živjeli i koji će, ako Bog da, živjeti poslije nas. Znači da su ti naši stari vidjeli u njemu primjer, znači da su vidjeli uzor koji je koristan za sadašnji život.“

„Vjerujem da ćete vi puno toga čuti o Ivanu Krstitelju ovih dana kad se ova župa priprema na njegov rođendan. Ali, možemo spomenuti samo neke momente njegova života. Kada spo-

BISKUP HUZZAK NA PROSLAVI SVETKOVINE SV. IVANA KRSTITELJA U PULI

menemo njegovo ime, moramo znati da je Ivan Krstitelj bio dosljedan u življenju svoga poslanja i da je doista sav svoj život posvetio upravo toj Riječi koju je naviještao, da je bio svjestan u svakom momentu da je ono što on govori važnije od bilo čega drugoga. Zato je bio spreman sve ostaviti i ići u pustinju da bi to bio vidljivi znak da sav svoj život posvećuje upravo tom poslanju, naviještanju, pripremanju ljudi, čovjeka na dolazak Mesije, na dolazak Sina Božjega, na dolazak Onoga koji dolazi. Ivan Krstitelj će uvijek biti pred našim očima kao čovjek izuzetne iskrenosti, otvorenosti i hrabrosti“, istaknuo je mons. Grbac govoreći o sv. Ivanu Krstitelju.

Nakon misnoga slavlja domaćini su počastili goste večerom, koju su tog prvog dana pripremili članovi neokatekumenske zajednice koja se okuplja u toj župi.

Drugi dan trodnevne priprave za blagdan župnog zaštitnika sv. Ivana Krstitelja misu je predvodio žminjski župnik vlč. Jordan Rovis, a misu je glazbeno animirao žminjski župni zbor sv. Mihovila arkandela. Vlč. Jordan Rovis je na početku sv. mise sve pozvao da svoje misli i svoje srca uzdignemo Gospodinu i da započnemo euharistijsko slavlje. Vlč. Jordan na blagdan sv. Ivana obilježava svoj zlatni jubilej, 50. godina svećeništva.

U svojoj propovijedi pozvao je ponovno nazočne vjernike da si posvijeste kako nas „naša vjera potiče da Boga slavimo i da mu dajući hvalu pronalazimo svoj smisao svojega života kako su nam to pokazali sveci, a u sv. evanđelju Isus poučavajući nas kako da molimo na prvo mjesto stavlja molbu: Oče naš, sveti se tvoje ime! Zato naša molitva nikad nije gubljenje vremena, kako se katkada može čuti neke prigovore vjernicima, nego ona je naš razgovor i susret s Ocem nebeskim da bi nas učinio sposobnima i svetima kao što je on svet“.

Tog drugog dana molitvena zajednica Kraljica mira imala je svoj mali jubilej, i obilježila dvadeset i drugu godinu redovitog okupljanja na molitvu u župi posljednjeg četvrtka u mjesecu. Ovaj se jubilej nije mogao obilježiti prije zbog poteškoća koje su bile izazvane korona-pandemijom. Tom zgodom župnik je čestitao voditelju molitvene zajednice Kraljica Mira gosp. Eliju Karloviću na požrtvornom vodstvu i okupljanju ove zajednice kroz dvadeset i više godina i 127 puta vođenja hodočasničkih autobusa Kraljici Mira u Međugorje.

Nakon sv. mise nastavilo se druženje u župnoj dvorani.

Trećega dana trodnevnice misu je predvodio fra Ivan Lotar, a pjevanje je animirao domaći župni zbor sv. Ivana Krstitelja.

Svetkovina Rođenja sv. Ivana Krstitelja, u njemu posvećenoj župi u Puli, proslavljena je svečanim večernjim koncelebriranim misnim slavljem u subotu, 24. lipnja 2023., pod predsjedanjem biskupa bjelovarsko-križevačkog mons. Vjekoslava Huzjaka. Tom je prigodom ujedno obilježena i 6. obljetnica posvećenja te župne crkve. Koncelebrirao je porečki i pulski biskup u miru mons. Ivan Milovan, koji je, kako je to uvodnom obraćanju istaknuo župnik domaćin, fra Đuro Hontić, pratio crkvu sv. Ivana Krstitelja od početaka. Naime, on je 5. veljače 2005. godine blagoslovio polaganje kamena temeljca za to sakralno zdanje koje je izgrađeno na mjestu prethodne, mnogo manje crkvice iz 1911. godine. I kroz sve ove godine, rekao je nadalje župnik Hontić, mons. Milovan sa zanimanjem prati život te župne zajednice.

Župnik Hontić je u uvodnim pozdravima, uz pozdrav svima okupljenima, dobrodošlicu poželio i pulskom gradonačelniku, dr. sc. Filipu Zoričiću, kojemu je to, kako je rekao župnik, prvi dolazak u to sakralno zdanje, a to je ujedno bio i prvi put da je jedan gradonačelnik Pule došao u crkvu sv. Ivana Krstitelja.

Prije početka misnoga slavlja biskupima su uručeni prigodni darovi.

Na početku homilije, biskup Huzjak je govoreći o rođenju Ivana Krstitelja naglasio kako je ono bilo veliki događaj u obitelji, veliki Božji dar. „Znamo da je otac zanimao kad je od Gospodina po anđelu primio vijest da će njegova žena roditi sina. U trenutku njegova rođenja pitanje je imena. Majka lomi tradiciju, i kaže 'Ivan će se zvati', i njegov otac na pločicu napisa 'Ivan mu je ime'. U ovim događajima prije svega treba vidjeti ruku Božju i odnos Elizabete i Zaharije naspram Boga. Oni su živjeli svoj život, kao što i mi živimo, živjeli su skromno, ali služili su Bogu. U trenutku kad Bog na poseban način ulazi u njihov život, oni su to prihvatili, iako možda nisu sve razumjeli do kraja što Bog želi od njih, ali su otvorili svoja srca i radovali se u Bogu, radovali se onome što se događa. Tako Ivan ulazi u svijet čudesnim događajima koji nas upućuju na to da je to Božje djelo, da je to nešto što se događa po Božjem planu“, rekao je biskup.

Nadalje je podsjetio kako Pavao nastoji poručiti svojim da je Bog kroz povijest nastojao približiti svoju Riječ i da ona bude na spasenje čo-

vjeku. „Ivan stoji na prekretnici Staroga i Novoga zavjeta i naviješta Božje milosrđe, Božju ljubav, ali zove ljude na obraćenje“ naglasio je biskup, te nastavio: „Nije spasenje Božje nešto što možemo kupiti. Bog traži nas, po Ivanovu dolasku u svijet. Bog traži čovjeka, i to osobno, imenom i prezime-nom. Svi smo mi oni kojima Ivan govori, jer sva-kom čovjeku današnjice upućena je ova riječ da se obratimo, 'od čega, k čemu'. To je pitanje koje mi možda u suvremenom načinu života, u trci, u galami, ne stignemo sebi postaviti: je li moj život takav da je potreban obraćenja? Drugim riječi-ma, je li moj život takav da u njemu ima ono što Bog mora milošću svojom označiti, izbrisati iz na-šega života da bismo mogli biti dostojni Njegove milosti i Njegove riječi. Potrebno je čuti Njegovu riječ ne samo ušima, nego i srcem. Dakle, pustiti Božju riječ da ona mijenja naše živote“.

Posvijestio je, kako Ivan Krstitelj nije taj koji je svojom mudrošću naviještao, već Duh Božji koji govori po njemu. „To je Duh Božji koji je od po-četka koji je osjenio njegovu majku, koji je bio prisutan kod rođenja, i u njegovu odrastanju da bi ga doveo do javnog nastupa da zove ljude, ali ne u svoje ime, već u Božje“. U tom vidu je biskup Huzjak upitao: „Prepoznavamo li mi danas ljude koji nas zovu u Božje ime za Gospodina, od onih ljudi koji pozivaju u svoje ime, za sebe, za svoju korist. Ljude oko sebe možemo vagnuti po tom kriteriju: koliko je čovjek spreman prihvatiti Bož-ju riječ i živjeti po Božjem, a koliko je spreman žrtvovati sve oko sebe, često i obitelj radi sebe, i nekog dobra koji je sebi umislio da on može i da mora ostvariti“.

Govoreći o Božjoj riječi koja je istinska, upo-zorio je na vijesti koje nas u našoj svakidašnjici okružuju. Često su to negativne, lažne vijesti.

Stoga je potrebno slušati Božju riječ i gledati svoj život u svjetlu te Božje riječi i Božje prisutno-sti, jer „On je prisutan u svakom našem životu i ono što je govorio po Ivanu, po sv. Pavlu, ono što je govorio po davnom Izaiji proroku, koji naviješ-ta spasenje, to je sve govorio radi mene i radi mogega spasenja. Nije to govorio samo zato da možemo reći: Upisani smo u matici krštenih i mi smo vjernici. Govorio je zato da mi svoje živo-te ravnamo po toj Riječi, da nastojimo u svome životu ostvariti obraćenje koje nam je Ivan navi-ještao“. Posvijestio je, kako Riječ Božja nije pot-kupljiva, ne može se s njom licitirati, dogovarati. „Ivan u svome životu nije poznao kompromise u tom smislu. On je govorio istinu, a istina je ne-kad zahtjevana, ali ona spašava, istina koja čovje-ku omogućava da ostvari svoj život i da pomog-ne svima oko sebe ostvariti u punini ljudsko do-stojanstvo, a to znači nasljedovati Krista u onim

vrijednostima koje nam je on ostavio. Zato je da-nas nama kršćanima živjeti i svjedočiti Božju ri-ječ. To znači osloniti se na tu riječ, pustiti da nas ona prožme i obrati i onda živeći dostojanstvo djece Božje, svjesni toga da je Bog onaj koji je i početak i kraj našega života, živjeti u punom do-stojanstvu. Možemo li pogriješiti? Možemo. Jesu li ljudi griješili prije nas? Jesu. I mi griješimo, ali Krist Gospodin ostavio nam je mogućnost uvi-jek ponovno obratiti se. Svaka ispovijed u našem životu je trenutak obraćenja, kad smo svjesni da smo Božji, i da je On Gospodar naših života. To je ono o čemu se danas toliko govori u Crkvi, o sinodalnosti, jer sinodski hod je poštivanje ono-ga što nam Bog daruje u zajedništvu svih nas. Svi smo oko Boga okupljeni, a onda se ne mo-ramo bojati ni za svoje, ni za tuđe dostojanstvo“.

Na kraju homilije, biskup Huzjak je vjernike potaknuo da mole zagovor sv. Ivana. „Molimo da nam srca otvori i ražari svojom riječju da se ne damo zavesti od svega onoga što nam nudi svi-jet, od lažnih vijesti i neistine koja se plasira, truje ljude i krči put zabludi. Ne smijemo dozvoliti da u našim životima vladaju laž i zabluda. Sv. Ivan nas svojom pojavom u svijetu i svojim životom zove da se ne damo zavesti, da ne pustimo da laž gospodari našim životima. Stoga molimo sv. Iva-na za zagovor, ne samo za sebe osobno, nego za cijelu Crkvu u današnjem svijetu i za sve ljude na svijetu i za one koji su se dali zavesti lažima i zabludama, da se obrate, i da prestanu trovati i ubijati ljude. Gledajući današnji svijet oko sebe, molimo Gospodina da mi budemo oni koji žive istinu Božje riječi i Božje stvarnosti, Božje ljuba-vi i milosrđa i da tako svjedočimo za Njegovu ri-ječ u ovom današnjem svijetu i tu gdje jesmo“.

U završnom obraćanju župnik Hontić je za-hvalio predslavitelju na prihvaćenom pozivu, na dolasku te na upućenoj homiliji. Zahvalio je na-zočnim koncelebrantima te svim laicima koji su na bilo koji način doprinijeli rastu te župne zajed-nice, u duhovnom i materijalnom smislu.

Mons. Huzjak je na kraju čestitao imendan svima koji nose neku inačicu imena Ivan. Zahva-lio je župniku na pozivu, te je odao kako se oni poznaju još iz vremena kada su zajedno studirali teologiju. Svima je na kraju poželio da „vam Božji blagoslov siđe u srca, i da taj blagoslov nosite i na svojim rukama i na licima, u osmijehu, neka po vama i po vašemu životu, kao što je to bilo po ži-votu sv. Ivana Krstitelja, Božja riječ uđe u današnji svijet i tom svijetu donese ono potrebno spase-nje“, zaključio je predslavitelj te na sve okuplje-ne zazvao Božji blagoslov.

Nakon mise druženje je nastavljeno ispred cr-kve uz prigodni domjenak.

6. IZ INOZEMSTVA

STEPINČEVO U ASCHAFFENBURGU

Povodom blagdana bl. Alojzija Stepinca župnik HKM Würzburg, fra Ivan Penava, predslavio je svečanu svetu misu u nedjelju 12. veljače 2023. u crkvi St. Michael u Aschaffenburgu. Ovom prigodom na misi su se okupili mnogobrojni vjernici iz ostalih mjesta u kojima se okupljaju hrvatske katoličke zajednice ove misije: Würzburga, Schweinfurta, Bad Mergentheima, Tauberbischofsheima, Wertheima, Kitzingena i drugih.

Zajednica hrvatskih katoličkih vjernika u njemačkom gradu Aschaffenburgu njeguje pobožnost prema bl. Alojziju Stepincu kao svome zaštitniku od 2006. godine i pohoda kard. Josipa Bozanića, koji je tom prigodom podijelio sakrament potvrde. Ovo štovanje nastavlja se i nakon što je HKM Aschaffenburg od 1. siječnja 2022. pripojena HKM Würzburg.

Govoreći nogometnim jezikom, župnik fra Ivan Penava objasnio je koliko je važno u igri postaviti čvrstu obranu koja će stajati na mjestu kao stablo svojim korijenjem ukopano u zemlju, te će uz takvu čvrstu obranu lopta moći proći, ali protivnički igrač nikada. „Jednako je tako u životu svetaca, a ništa manje niti u životu bl. Alojzija Stepinca“, govorio je župnik pred okupljenim mnoštvom, „kojemu se put k mučeničkoj svetosti počeo otvarati kada je svojim odlukama ostao čvrsto na mjestu kao stablo s korijenjem ukopanim u zemlju“. Nastavio je svoju propovijed spominjući Pastirsko pismo katoličkih biskupa Jugoslavije iz rujna 1945., koje su biskupi poslali da se čita na nedjeljnim misama u svim katoličkim župama. „Nakon objave ovoga pisma komunistički zločinci započeli su kovanje lažne optužbe protiv bl. Alojzija. Iako su ga osudili i prisilno zatvorili, zločinačkim političarima to nije bilo dovoljno, te su ga više puta nagovarali da traži pomilovanje i ode u Rim gdje ga je čekala titula kardinala, ali on je to svaki put odbio. Ovakvim neustrašivim stavom bl. Alojzije postao je najveći borac za ljudska prava u hrvatskom narodu“ ustvrdio je fra Ivan.

„Upravo u ove dvije odluke kojima je odbio prekinuti vezu s Apostolskom stolicom u Rimu i ostao u Zagrebu na mjestu zagrebačkog nadbiskupa, pokazao je bl. Alojzije koliko je čvrsto igrao svoju obranu. Nije nikoga napadao niti se bježeci povlačio, već je samo čvrsto ostao ukorijenjen u svoju katoličku vjeru u Uskrsloga Isusa Krista u čije ime je djelovao kao biskup i ukorijenjen u svoj hrvatski narod u koji ga je Trojedinu Bog po-

slao djelovati“, tumačio je fra Ivan svetački karakter bl. Alojzija.

Na kraju je župnik poručio svojim vjernicima: „Pozvani smo i mi braniti njegovu nevinost, a braneći njegove riječi i djela zapravo postajemo borci za ljudska prava, kao što je i on sam bio. Bez ikakva agresivnog napadanja ili kukavičkog bježanja bl. Alojzije nam je pokazao kako se igra čvrsta obrana. I hvala mu na tome. Hvala ti, Bože, na snažnom i dinamičnom primjeru svetosti bl. Alojzija kard. Stepinca. Jer živio je kao što kaže jedan suvremeni hrvatski pjesnik: „Samo stoj na Svjetlu i doći će kraj tami“.

Nakon mise okupljenim hrvatskim vjernicima obratila se i koordinatorka u Bavarskoj za Hrvatsku nastavu u inozemstvu učiteljica Mandica Jurišić. Govorila je o tome kako su roditelji skupili potpise za osnivanje Hrvatske nastave u gradovima Aschaffenburg, Schweinfurt i Kitzingen, što pokazuje kako naglo raste broj hrvatske djece u Njemačkoj. Objasnila je proceduru osnivanja novoga nastavnog mjesta i sadržaja Hrvatske nastave u kojoj djeca uče o hrvatskom jeziku, povijesti i kulturi hrvatskog naroda kroz program Ministarstva znanosti i obrazovanja. Roditelji su joj zahvalili na dosadašnjem radu s djecom u Würzburgu i na ovom velikom angažmanu oko osnivanja novih nastavnih mjesta.

KORIZMENI SUSRET PROVINCIJALA S BRAĆOM U NJEMAČKOJ

„U korijenu riječi susret krije se riječ sreća. Susresti drugoga znači drugoga učiniti sretnim“, citirajući teologa profesora Goluba, započeo je svoj duhovni nagovor fra Miljenko Hontić, provincijal Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca na ovogodišnjem korizmenom susretu s braćom svoje provincije koja djeluju u Njemačkoj. Na susretu koji je održan u prostorijama župe sv. Luke u gradu Fuldi u Njemačkoj, u srijedu 1. ožujka 2023., sudjelovali su svećenici misionari fra Ivan Kovačević iz Hanaua kao delegat, fra Pero Šestak iz Neumünstera, fra Ivan Penava iz Würzburga i fra Milan Gelo iz Tübingena.

Provincijalni ministar fra Miljenko Hontić predvodio je svetu misu u kapeli crkve sv. Luke i okupljenu braću u propovijedi potaknuo na ustrajnost propovijedanja Božje Riječi. U dnevnim čitanjima istaknuo se primjer proroka Jone, na čiju riječ su se obratili stanovnici grada Ninive. „No, mi često ne vidimo odmah plodove svojih propovijedi i kateheza kao što je to mogao vidjeti prorok

Jona, ali se zato ne treba obeshrabriti. Ono što je važno s povjerenjem sijati Božju riječ i biti ustrajni u povjerenju da je Bog taj koji će dati plodove u svoje vrijeme“, zaključio je fra Miljenko.

Nakon svete mise, braća su se zadržala u pastoralnim prostorijama gdje je fra Miljenko održao duhovni nagovor, u kojem je kao podlogu za korizmeno razmatranje uzeo tekst Markova evanđelja (Mk 9, 30-35) gdje se opisuje drugi nagovještaj muke, smrti i uskrsnuća Isusa Krista. Nakon nagovora i razmatranja, domaćin i delegat za braću u Njemačkoj, fra Ivan Kovačević, okupljenu je braću poveo u razgledanje grada Fulde i na druženje te blagovanje oko bratskog stola. Braća su posjetila i katedralu u Fuldi, gdje su se posebno zadržali na grobu sv. Bonifacija mučenika i misionara među germanskim plemenima.

PROSLAVLJENA 50. OBLJETNICA HKM SVETOG JOSIPA, HANAU – FULDA – MARBURG

U nedjelju 11. lipnja u sjedištu hrvatske katoličke misije Svetog Josipa, Hanau – Fulda Marburg, svečano je obilježena 50. godišnjica postojanja misije.

Misiju je 1973. godine osnovao biskup Fulde, mons. Adolf Bolte. Gotovo od samog početka misiju sve do danas vode članovi Hrvatske provincije svetog Jeronima franjevac konventualaca sa sjedištem u Zagrebu na Svetome Duhu, a posljednjih 17 godina misiju vodi i u njoj djeluje fra Ivan Kovačević.

Središnje misno slavlje predslavio je đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, uz koncelebraciju provincijalnog ministra franjevac konventualaca, fra Miljenka Hontića, aktualnog voditelja misije, fra Ivana Kovačevića, delegata za hrvatsku pastvu u Njemačkoj, vlč. Ivice Komadine, župnika iz Vrsara, vlč. Lina Zohila, biskupijskog referenta za strance u biskupiji Fulda, vlč. Hans-Paula Dehema, te vlč. Marija Lukesa, župnika u njemačkoj župi Eschwege, svećenika koji je potekao iz ove misije a član je biskupije Fulda.

Kasnije su se proslavi pridružili i drugi svećenici; vlč. Andreas Weber, dekan dekanata grada Hanau, vlč. Philippe Schöppner, kapelan u Hanau, te fra Ivan Penava, voditelj HKM Würzburg – Aschaffenburg. Na proslavi je sudjelovao i generalni konzul Republike Hrvatske u Frankfurtu, Vedran Konjevod, te izaslanik – delegat gradonačelnika Hanau, Adolfo Russo.

Proslavi zlatnog jubileja misije prethodilo je slavlje podjele sakramenta potvrde, koji je dan ranije krizmanicima podijelio nadbiskup Hranić.

U svojoj homiliji slavlja 50. obljetnice postojanja misije nadbiskup Hranić se na poseban način osvrnuo na nedjeljna čitanja te se posebno osvrnuo na tekst evanđelja o pozivu Mateja carinika. Nadbiskup je ovu temu povezao sa situacijom naših ljudi na privremenom radu u Njemačkoj, koji se unatoč brizi za bolje uvjete života, ne zadovoljavaju samo materijalnom sigurnošću, nego se okupljajući u ovoj misiji zauzimaju i trude oko duhovnih neprolaznih kršćanskih vrednota. Na kraju mise, između ostalih prisutnih gostiju, prisutnim vjernicima, na čelu s njihovim župnikom fra Ivanom, svoje čestitke i zahvale izrazili su prisutni gosti: provincijal Hontić, vlč. Komadina, njemački predstavnici te mnogi drugi, a svima se na kraju zahvalio i fra Ivan Kovačević, župnik i dušobrižnik ove misije.

Proslava 50. godišnjice misije nastavljena je nakon mise u dvorištu misije svečanim ručkom za sve prisutne i glazbenim ugođajem predvođenim od tamburaša iz ove misije.

PRVA OBEĆANJA FRAME WÜRZBURG

Predivan subotnji sunčani dan 24. lipnja 2023. u našoj HKM Würzburg započeli smo dočekujući drage goste framaše i članove Franjevačkoga svjetovnog reda, koji su nam stigli iz Stuttgarta, Wiesbadena i Frankfurta. Podijeljeni u dvije grupe, pokazali smo im znamenitosti našega prekrasnog grada Würzburga i ponovno se u podne našli u katedrali, gdje smo sudjelovali na podnevnoj molitvi i kratkom orguljaškom koncertu.

Drugi dio našeg obilaska grada nastavio se u smjeru Hrvatske ulice (Kroatengasse), u kojoj se nalazi mural kao spomen na hrabre hrvatske vojnike koji su prije četiri stoljeća ovdje branili grad od neprijatelja. Stigavši naposljetku do župne crkve St. Josef, nakon odmora i okrepe podijelili smo se u manje skupine kako bismo se bolje upoznali i međusobno razgovarali o raznim vjerskim i društvenim temama. Koliko nam je bilo lijepo u druženju s franjevačkom braćom i sestrama, pokazuje i to da se naš rad u grupama odužio izvan planiranog vremena jer su teme o ispovijedi, osobnom rastu u vjeri i o svjedočenju vjere u današnjem društvu bile vrlo zanimljive.

Požurili smo zato u crkvu gdje nas je već čekao župnik iz HKM Frankfurt, fra Petar Komljenović, koji je uz muzičku pratnju i pjevanje naših gostiju framaša vodio predivno klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, a mnogi su imali priliku i ispovjediti se. Potom je uslijedila sveta misa, kojoj su se pridružili fra Kristijan Šilić, kapelan u Frankfurtu, i fra Ivan Penava, župnik HKM Würzburg. Pod misom je šestero mladih iz HKM Würzburg položilo svoja prva obećanja, a troje ih je primljeno u početnu formaciju. Obredu obećanja svjedočili su i članovi Franjevačkoga svjetovnog reda iz mjesnog bratstva Frankfurt, koje je kanonski ustanovljeno i pridruženo Nje-

mačkom nacionalnom bratstvu. Mladima se obratio i ministar Franjevačkoga svjetovnog reda, Vjekoslav Luburić, čestitajući im na odvažnosti da još smjelije slijede stope Isusa Krista po primjeru sv. Franje i sa željom da nastave put u Franjevačku obitelj i uskoro osnuju i bratstvo Franjevačkoga svjetovnog reda.

Zahvalni Bogu na radosti ovoga lijepog zajedništva članova raznih hrvatskih katoličkih misija i osjećaja pripadnosti franjevačkoj obitelji u cijelom svijetu, nastavili smo druženje uz okrepu i veselu pjesmu.

fra IVAN PENAVAL

HRVATSKO TIJELOVO U WÜRZBURGU

Prvi put u svojoj pedesetogodišnjoj povijesti HKM Würzburg proslavila je svetkovinu Tijelova uz svečanu procesiju, koja je održana u četvrtak 8. lipnja 2023. godine. Slavlje je započelo u jutarnjim satima svečanom svetom misom, zajedno s njemačkim vjernicima, na trgu ispred župne crkve St. Josef u Würzburgu. Nakon svete mise hrvatski vjernici organizirali su procesiju s Presvetim Oltarskim Sakramentom, koja je imala dvije postaje.

Euharistijsko slavlje pratili su naizmjenično svojim pjesmama članovi njemačke župe s limenim instrumentima i zbor Hrvatske katoličke misije Würzburga. Misu je predslavio njemački svećenik u mirovini, vlč. Klaus Oehrlein, uz župnika HKM Würzburga, fra Ivan Penava.

7. KULTURNI KUTAK

FRA LJUDEVIT MARAČIĆ ZAVRŠIO OBRADU CRESKOGA SAMOSTANSKOG ARHIVA

Nakon skoro jedne godine intenzivnog rada na obradi i razvrstavanju arhivske građe, fra Ljudevit Maračić, obavijestio je Tajništvo Provincije kako je završio obradu arhiva creskog samostana. Svu građu fra Ljudevit je sustavno obradio i popisao, te sastavio inventar pod nazivom: *Povijesni arhiv samostana Sv. Frane u Cresu i njegov inventar*. Primjerak inventara na oko 130 stranica obrađuje: kodekse, rukopisne zbirke, glagoljske izvore, inkunabule, pergamene, materijale ujedinjenih provincija, muzikalije, liturgijsko gradivo, misne knjige, ekonomske knjige, materijale o OFS-u, školi, kolegiju te o nekim rijetkim i drevnim materijalima arhiva.

Želimo u ime sve braće zahvaliti fra Ljudevitu na predanom i požrtvovnom radu, kojim je dao veliki doprinos Provinciji da osvijetli zatamnjene zakutke arhiva creskog samostana!

DODJELA NAGRADE GRADA VISA FRA DAMJANU GLAVAŠU

U nedjelju, 23. travnja o. g., povodom proslave Dana grada Visa i njegova zaštitnika sv. Jurja, na svečanoj sjednici Gradskog vijeća dodijeljene su nagrade grada Visa. Osobna nagrada dodijeljena je fra Damjanu Glavašu.

Čestitamo fra Damjanu na dodijeljenoj nagradi kojom se ističe njegov doprinos gradu Visu: za duhovnost, humanost i nesebičnost!

OBJAVLJENI RADOVI NAŠE BRAĆE

MARAČIĆ LJ. A., „Franjevci konventualci u Trogiru – tragom provincijskog arhivskog gradiva od 1559. do 1792.“, u Zbornik radova znanstvenog skupa „Osam stoljeća štovanja Gospe od Anđela i prvoga franjevačkog samostana u Trogiru“ (Trogir – Arbanija, 18. – 19. 10. 2018.), Trogir – Split 2022., 173-190.

MARAČIĆ, LJ. A., „I minori conventuali istriani nel '700“, u Cultura e società nel settecento nell'Istria veneta tra conformità e fermenti. Contributi al XXI Convegno annuale di studio della Deputazione di Storia Patria per la Venezia Giulia (Trieste, 27 ottobre 2022), 269-279.

VLAHEK Z., „Solemnitas celeberrima processionis ad Indulgentiam S. Mariae de Angelis. Najslavnija svetkovina procesija za (dobiti) oprost Sv. Marije od Anđela“, u Zbornik radova znanstvenog skupa „Osam stoljeća štovanja Gospe od Anđela i prvoga franjevačkog samostana u Trogiru“ (Trogir – Arbanija, 18. – 19. 10. 2018.), Trogir – Split 2022., 227-242.

8. NAŠI POKOJNI

PREMINUO FRA ALOJZIJE MIKIĆ

Dana 19. lipnja 2023., nakon duge i teške bolesti srca, u Gospodinu je blago preminuo fra Alojzije Mikić, član Hrvatske Provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca i član Samostana sv. Antuna Padovanskog u Novom Marofu.

Misu zadušnicu za fra Alojzija Mikića predslavio je mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski u miru, u ponedjeljak, 26. lipnja o. g. u 12 sati, a su-slavili su fra Igor Salmić, Generalni asistent franjevac konventualaca, fra Milan Kos, provincijalni ministar Slovenske provincije sv. Jožefa, fra Miljenko Hontić provincijalni ministar, generalni vikar Varaždinske biskupije mons. Antun Perčić, fra Martin Dretvić, gvardijan samostana sv. Antuna Padovanskog u Novom Marofu, brojna braća Provincije, svećenici Varaždinske biskupije te vjernici novomarofske župe u kojoj je posljednjih godina fra Alojzije živio.

Nakon popričesne molitve, provincijalni ministar fra Miljenko Hontić izrekao je oproštajni govor, koji prenosimo u cijelosti.

CURRICULUM VITAE FRA ALOJZIJE MIKIĆ

Preuzvišeni o. Biskupe, mons. Josipe, mnogo-poštovani generalni Definitore, fra Igore, mnp. o. provincijale Slovenske provincije sv. Jožefa, fra Milane, prečasni generalni vikaru Varaždinske biskupije, Toni, braćo svećenici, redovnici i redovnice, draga ožalošćena rodbino pok. fra Alojzija, dragi župljani, draga braćo i sestre u Kristu: dozvolite mi da u ime Hrvatske provincije sv. Jeroni-

ma franjevac konventualaca i svoje osobno izrazim svima vama svoju bratsku sućut zbog smrti našeg brata Alojzija Mikića. Na poseban način izražavam sućut i Božju utjehu braći samostanske zajednice i sestrama ovdje u Novom Marofu kao i najužoj rodbini fra Alojzija Mikića, njegovim sestrama i bratu, ovdje prisutnima, te svima vama dragi župljani, prijatelji i znanci pok. fra Alojzija.

S nekoliko riječi želim zahvaliti Bogu za sve ono lijepo i dobro što je On po njemu učinio u ovih njegovih skoro 78 godina života, 57 godina redovništva i 49 svećeništva. (Ove godine fra Alojzije je trebao na Dan provincije proslaviti 50 godina svećanih zavjeta).

Fra Alojzije Mikić rođen je 12. veljače 1946., u selu Križanec (župa Svetog Ilije – Varaždin), od oca Franje i majke Vjekoslave rođ. Sodar. Srednju školu za spremanje svećenika Provincije franjevac konventualaca pohađao je od 1961. do 1965. godine na Svetome Duhu u Zagrebu. Po završetku gimnazije, upućuje molbu za ulazak u novicijat, u kojoj piše slijedeće: *Imam iskrenu želju i nadam se, uz pomoć Božju da ću ustrajati u svetome zvanju i kao redovnik franjevac konventualac odgovoriti svetom pozivu da radim na slavu Božju, svom posvećenju i spasenju, a ako bude volja Božja kao svećenik – redovnik i na spasenje drugih duša*. (U Križancu, 22-VI-1965). Svoju novicijsku godinu fra Alojzije provodi u slovenskom mjestu Podlehnik, pokraj Ptuja, budući da su u to vrijeme Hrvatska i Slovenska provincija bile zajedno.

Privremene zavjete položio je u ruke provincijalnog delegata fra Martina Vidovića, 3. kolovoza 1966. godine u samostanskoj crkvi sv. Trojice u Halozama. Po završnom izvješću magistra novaka fra Zvonka Zlodija, o fra Alojziju je ovako napisao o Zvonko: *Novicijat završava vrlo pozitivno, jer je dobro svladao, koliko mu je to bilo moguće zbog rada, upoznavanje redovničkog života. Naglašeno pobožan, marljivo se zanima za duhovne i svete stvari. Poslušan, točan u izvršavanju dužnosti, savjestan. Uz to jednostavan i skroman. Slobodne časove voli provoditi u molitvi pred Presvetim oltarskim Sakramentom. Paži na zajednički život i redovničku disciplinu*.

Prvi dio teologije pohađa na zagrebačkom Katoličkom bogoslovnom fakultetu. Svećane zavjete fra Alojzije je položio u crkvi sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu 29. travnja 1973. godine u ruke provincijalnog ministra fra Nikole Rošićića.

Za đakona je zaređen 20. lipnja 1973., u kapeli Kolegija San Massimo, u Padovi. Budući da je posljednje dvije godine teološkog fakulteta (1972/1973.) proveo u Padovi, gdje je i primio đak-

konsko ređenje, u izvješću pred svećeničko ređenje, njegov odgajatelj fra Franco Bonafé o fra Alojziju je napisao između ostalog i ovo: *Mogu reći da sam u Alojziju našao otvorenog, ozbiljnog i predanog mladog čovjeka. On je vjeran dnevnom redu života zajednice u kojemu s uvjerenjem sudjeluje. Osobito njeguje osobnu i liturgijsku molitvu. Marljiv je, vjerno se predaje svom studiju i zauzeto radi na pripravi za buduću apololat. Nemam nikakvih sumnji niti nedoumice oko njegova vjerskog i svećeničkog izbora. Dje-luje vedro i optimistički gleda na svoju budućnost. Ima dobar karakter i društven je.*

Za svećenika je zaređen 29. lipnja 1974. godine u Zagrebu po rukama nadbiskupa mons. Franje Kuharića. Nakon svećeničkog ređenja poslan je u Rim na studij dogmatske teologije (kristologije) na Papinskom Fakultetu sv. Bonaventure - Seraphicum. Iz tog vremena u provincijskom arhivu smo pronašli zanimljiv dopis iz kojeg se iščitava Alojzijeva briga i odgovornost za svoju novopridošlu subraču. Naime, kada je bio na drugoj godini magisterija u Rimu, došla su dvojica mlađe subraće iz Hrvatske na studij, koja su očito bila nepripremljena za zimske dane. Kad je nastupila zima i hladnoća, nisu imala prikladnu odjeću i obuću pa su počela pobolijevati. Fra Alojzije upućuje dopis provincijalnom ministru, u kojem moli da odobri neka sredstva kojima bi se kupile cipele i kaputi za pridošlu braću: *...Dakle, ja bih Vas molio, da im se kupi to što treba-ju. Meni ništa ne treba jer sve stvari imam, već samo molim za njih. Razumije se da vodim listu potrošnje da možete vidjeti što smo kupili i za-što smo potrošili novac.* U toj molbi otkriva se o-sim njegove brige za subraču i njegova poduzet-nost, odgovornost i nesebičnost za pridošlu bra-ću koja su u potrebi, dok za sebe nije tražio ništa.

Nakon što je završio magisterij u Rimu, po po-vratku je djelovao u službi župnog vikara u župi Uznesenja BDM u Molvama od 1976. do 1978. go-dine. Tada je i meni kao i drugima danas člano-vima naše Provincije (fra Martinu i fra Zdravku) rodnom iz Molva, predavao vjeronauk i okupljao nas kao ministrante u župnoj crkvi te smo i uz njegovu pomoć rasli u svećeničkom i redovničkom pozivu. Već je tada pričao engleski te je u slobodno vrijeme i nas malo poučavao. Upravo je u to vrijeme bilo najavljeno da će fra Alojzije poći u Sjedinjene Američke Države, u hrvatsku kato-ličku misiju sv. Josipa Radnika u Garyu, no zbog tadašnjih vlasti, bilo je tada teško dobiti vizu te je neko vrijeme morao čekati. Postoji jedno pismo u kojem fra Alojzije odgovara na upit tadašnjeg Provincijala da li bi bio spreman poći u daleku Ameriku. Fra Alojzije na to pismo odgovara: *Mno-goštovani oče! (...) Ja se smatram „fratrom“ pa*

mislim da u tom slučaju ne bih trebao puno raz-mišljati, nego se dati na raspolaganje Provinciji gdje me god bude poslala, pa bila to i Amerika. Ako me Vi smatrate pogodnim da idem, ja ću poći. S tim riječima, fra Alojzije je dao pristanak i poslan je u župu hrvatskih iseljenika sv. Josipa Radnika u Gary-u (USA). Tamo je djelovao kao župni vikar istoimene župe od 1979. do 1983. go-dine. Po osnivanju nove hrvatske katoličke misije u Wellandu (Ontario) u Kanadi, fra Alojzije posta-je upraviteljem istoimene župe od 1983. pa sve do 2016. godine.

Zalaganjem fra Alojzija, okupljao se dosta ve-liko broj iseljenih Hrvata na području biskupije St. Catherine - Ontario u Kanadi. U zajedništvu sa župljanima sagradio je crkvu posvećenu sv. Antunu Padovanskom. No, isto tako s iseljenim Hrvatima pomagao je brojnim donacijama i iz-gradnju samostana i crkve sv. Antuna Padovan-skog ovdje u Novom Marofu, koji su tada bili u izgradnji. Nadalje, za vrijeme Domovinskog rata, fra Alojzije je zajedno s mnogobrojnim župljani-ma svoje župe pomagao i slao pomoć za stradale i izbjegle u Hrvatskoj. Zbog toga je godine 1996., odlukom predsjednika Hrvatske Republike dr. Franje Tuđmana, fra Alojzije bio odlikovan *Re-dom Danice Hrvatske s likom Katarine Zrinske* i *Redom Hrvatskog pletera* za osobno zalaganje i pomaganje tijekom Domovinskog rata.

Možemo reći da je imao veliko srce za svoju domovinu i svoj narod, ali je to srce tijekom go-dina fizički sve više slabilo. Već je bio u Kanadi upisan kao kandidat za transplantaciju srca, ali zbog njegovih drugih dijagnoza je to bilo teško izvedivo. Upravo zbog svoga narušenog zdravlja, fra Alojzije se vraća u Hrvatsku 2016. godine. Po povratku je odlukom provincijalnog ministra bio dodijeljen kao član Samostana sv. Antuna Pado-vanskog u Novom Marofu, gdje je ostao sve do svoje smrti.

Nedaleko od svog rodnog sela Križanec pro-veo je posljednje godine svoga života u dragom mu Zagorju. Ovdje u samostanu i crkvi sv. Antu-na Padovanskog u Novom Marofu, fra Alojzije se osobito posvetio pastoralu sakramentalnog po-mirenja, te je bio omiljeni ispovjednik ne samo župljanima nego i okolnim vjernicima kao i sve-ćenicima dekanata i okolice. Zbog svoje blage i mirne naravi bio je pristupačan i susretljiv. A sam mi je više puta u razgovoru rekao kako za njega nema ništa ljepšeg nego moći biti posrednik Božjeg milosrđa i pomoći ljudima da se izmire s Bogom, kako bi očišćeni i obnovljeni mogli početi živjeti iznova i bolje.

U ponedjeljak, 19. lipnja 2023.g., nakon duge i teške bolesti njegovo je srce prestalo kucati. Fra

Alojzije Mikić preminuo je blago u Gospodinu u samostanu sv. Antuna Padovanskog u Novom Marofu.

Ovom prilikom još jednom se želim zahvaliti subraći ovog samostana kao i sestrama franjevkama koje djeluju u ovom samostanu i pri ovoj crkvi. Ponajprije velika HVALA gvardijanima, fra Vitomiru, fra Nikoli, i sadašnjem gvardijanu fra Martinu, kao i župniku fra Michaelu, koji se našao sam u trenutku njegove smrti. Hvala lijepa i liječničkom osoblju i svima koji su bili blizu fra Alojziju.

Neka Gospodin svakome od njih obilno naplati za njihovu bratsku brigu i pomoć u njegovoj bolesti i poteškoćama. Ujedno njima kao i svoj najužoj i široj rodbini, prijateljima i znacima fra Alojzija u ime cijele Provincije i svoje osobno još jednom izražavam iskrenu zahvalnost. A pokojnom fra Alojziju neka Gospodin bude milosrdan sudac za njegove slabosti i neka ga obilno nagradi za sve ono dobro što je za svoga života činio! Neka mu udijeli svoj vječni mir, svoju vječnu svjetlost i radost u nebesima sa svima svetim. Amen.

Nakon govora provincijalnog ministra fra Miljenka Hontića, pročitana je sažalnica preč. dr. Tomislava Markića, nacionalnog ravnatelja inozemne pastve, koji je u ime svih Hrvata izvan domovine, osobito iz Kanade, uputio izraze iskrene sućuti te zahvalnost na dugogodišnjem služenju na Župama u Garyu (SAD) i Wellandu (Kanada).

Nakon završenog euharistijskog slavlja tijelo pokojnog fra Alojzija Mikića odvezeno je na groblje župe Svetog Ilije pokraj Varaždina, gdje je pokopano u obiteljskoj grobnici. Sprovodne obrede slavi je provincijalni ministar fra Miljenko Hontić.

POKOJNA RODBINA BRAĆE NAŠE PROVINCIJE

+ **Anto Vidović**, otac našega fra Vladimira Vidovića, iznenada je preminuo 7. ožujka 2023. g. u 65. godini života. Sprovodne obrede slavi je provincijalni ministar fra Miljenko Hontić na gradskom groblju u Vinkovcima, a misu zadušnicu u crkvi sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima predslavio je fra Josip Blažević, gvardijan samostana, u mnogobrojnom zajedništvu braće Provincije.

+ **Katica Piteša**, r. Čolakovac, sestra našega fra Franje Čolakovca, blago je preminula u Gospo-

dinu nakon dvije godine liječenja od karcinoma u 35. godini života. Bila je supruga i majka troje djece. Sprovodne obrede slavi je župnik Župe sv. Franje Asiškog u Gradištu, vlč. Mato Knezović, a misu zadušnicu predslavio je provincijalni ministar fra Miljenko Hontić, u mnogobrojnom zajedništvu braće Provincije.

+ **Žarko Džida**, brat našega fra Pere Džide iznenada je preminuo u srijedu 19. lipnja 2023. g. u 79. godini života. Misa zadušnica slavljen je na mjesnom groblju „Pododaci“ u Gornjem Velikom Ograđeniku (Bosna i Hercegovina). Misu zadušnicu predslavio je fra Zlatko Vlahek, Tajnik Provincije, a propovijedao fra Vladimir Vidović, uz prisutne fra Peru Džidu, fra Josipa Ivanovića i fra Marinka Šakote, župnog vikara u župi Čerin, koji je slavi sprovedne obrede.

Sve ove pokojne rođake naše braće Provincije preporučamo milosrđu Božjem, a braći želimo snagu u trenutcima gubitka dragih pokojnika!

Počivali u miru Božjem!

UPISATI U KNJIGU NEKROLOGIJA

19. lipnja 2023.
Novi Marof
Fra ALOJZIJE MIKIĆ, preminuo je u 78. godini života, 51. redovništva i 49. svećeništva, ukopan je u obiteljsku grobnicu na mjesnom groblju Župe Svetog Ilije pokraj Varaždina. Nakon studija velik je dio svog života proveo na službi u Americi. Najprije u župi sv. Josipa Radnika u Gary-u (USA), kao župni vikar od 1979. do 1983., a zatim na hrvatskoj katoličkoj misiji u Wellandu (Ontario – Kanada), do 2016. godine. Zbog narušenog zdravlja, fra Alojzije se vraća u Hrvatsku – Novi Marof 2016., gdje ostaje do svoje smrti.

SADRŽAJ

Uvodnik	3	Proslavljen spomendan sv. Filomene u Molvama	35
1. IZ NAŠEGA REDA		Proslavljena 50. obljetnica osnutka Samostana sv. Antuna Padovanskoga u sisačkom Galdovu	36
fra François-Xavier Bustillo	4	Dan posvećenog života proslavljen na zagrebačkom Svetom Duhu	37
General Reda male braće konventualaca	5	Dan života u Tavelićevu svetištu u Šibeniku	38
Susret Uprave Reda s novoizabranim provincijalnim ministrima, kustosima i tajnicima	10	Proslava Stepinčeva u crkvi sv. Frane na Obali u Splitu	39
Seraphicum – Skupština pod nazivom „Na pola puta“ II. turnus	11	Blagdan jezika sv. Antuna	39
2. NAŠA PROVINCIJA		Bratstvo Sv. Franje na duhovnoj obnovi u šutnji	40
Sudjelovanje neke naše braće na sprovodnim obredima pape Benedikta XVI. u Rimu	12	Dan Hrvatskoga mariološkog instituta u Marijinu svetištu	40
Otvaranje novog samostana Sv. Franje Asiškog u Kopenhagenu u Danskoj	13	Križni put od „Gospe do Gospe“ po Marjanu	41
Godišnji susret gvardijana s upravom Provincije	14	Otvorena hodočasnička 2023. godina u Molvama	41
Održane duhovne vježbe u Olimju	15	Zlatna harfa u Šibeniku (II. dio)	42
Susret dviju Uprava Provincija, hrvatskih i slovenskih franjevac konventualaca	15	Bazilika sv. Antuna u Zagrebu otvorila virtualnu šetnju	42
Održani korizmeni susreti s braćom Provincije	16	Misa u spomen na fra Ivona Čuka	43
CEF i Juniorentreffen u Krakovu	19	Večer sjećanja na fra Ivona Čuka	44
Fra Dominik Levak stigao na Vis	19	Dođi, vidi i upoznaj!	47
Susret-srećanje hrvatskih i slovenskih franjevac konventualaca u Novom Marofu	20	Održana duhovna obnova u Marijinu svetištu	47
V. Antunovski hod mladih	21	Proslava sv. Josipa Radnika u Sisku	47
Drugi turnus duhovnih vježbi na Cresu	22	Zagrebački nadbiskup predslavio slavlje Svete Potvrde i posjetio Pučku kuhinju na Svetom Duhu	48
Korizmeno odricanje za humanitarnu udrugu „fra Mladen Hrkać“	22	Dan franjevačkog zajedništva u Sisku	48
3. RAD DEFINITORIJA		Donacija kombi-vozila Pučkoj kuhinji na Svetom Duhu	49
9. - 14. sjednica definatorija	23	Franjevačke obljetnice sv. Frane u Šibeniku	50
fra Antun Radovanić – <i>extra claustra</i>	27	U Puli otvorena izložba „Hrvatski sveci i blaženici u našem narodu“	51
Personalne promjene u Provinciji	27	Blagdan sv. Ante u crkvi sv. Frane u Šibeniku	51
4. NAŠI MLADI		Trodnevnica uoči sv. Ivana Krstitelja u znaku glazbenih gostovanja	52
Posjet novaku fra Antoniu Knezoviću u Asizu i sestrama klarisama u Città di Castello	28	Biskup Huzjak na proslavi svetkovine sv. Ivana Krstitelja u Puli	53
Duhovna obnova za ministrante u samostanu Svetog Duha	29	6. IZ INOZEMSTVA	
Duhovne vježbe na Cresu za bogoslove, postulante i sjemeništare	29	Stepinčevo u Aschaffenburg	55
Dani otvorenih vrata klerikata (ožujak 2023.)	30	Korizmeni susret provincijala s braćom u Njemačkoj	55
Blagoslov slika na prozorima u klerikatskoj kapelici sv. Josipa Kupertinskog	30	Proslavljena 50. obljetnica HKM Svetog Josipa, Hanau – Fulda – Marburg	56
Dani otvorenih vrata klerikata (lipanj 2023.)	31	Prva obećanja Frame Würzburg	57
Podjela akolitata u našem klerikatu	31	Hrvatsko Tijelovo u Würzburgu	57
Svečana dodjela svjedodžbi dvojici naših sjemeništara – maturanata	32	7. KULTURNI KUTAK	
Put u franjevačku Italiju	32	fra Ljudevit Maračić završio obradu creskoga samostanskog arhiva	58
Ivan Mario Manojlović napustio naše sjemenište	33	Dodjela nagrade grada Visa fra Damjanu Glavašu	58
Josip Ribić napustio postulaturu	33	Objavljeni radovi naše braće	58
Novi kandidati za malo sjemenište i postulaturu	33	8. NAŠI POKOJNI	
5. IZ NAŠIH SAMOSTANA		Premинуo fra Alojzije Mikić	59
Ikona Kraljice franjevačke obitelji u Marijinu svetištu u Molvama	34	Pokojna rodbina braće naše Provincije	61
Predstavljen drugi svezak izdanja „Bogočovjek Isus Krist“ fra Ivana Karlića	34	Upisati u knjigu nekrologija	61

IMPRESSUM

FRATERNITAS

službeno glasilo
Hrvatske provincije sv. Jeronima
franjevaca konventualaca

Br. 1/2023.

Izdaje:
Hrvatska provincija sv. Jeronima
franjevaca konventualaca
Sveti Duh 31, 10000 Zagreb

tel.: (01) 3771-888

fax: (01) 3773-754

www.ofmconv.hr
ofmconv@ofmconv.hr

Uredio:
fra Zlatko Vlahek,
tajnik Provincije

Odgovara:
fra Miljenko Hontić,
provincijalni ministar

Grafička priprema:
Veritas - Glasnik sv. Antuna Padovanskoga
(Ivica Beljan)

Tisak:
Denona d.o.o., Getaldićeva 1, Zagreb

ISSN 1332-7941

PROVINCIJALAT
FRANJEVACA
KONVENTUALACA
SVETI DUH 31,
10000 ZAGREB
ofmconv@ofmconv.hr
01/3771-888

